

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)
หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
039	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก, ถุงแร่	10	6	15
040	โลหะประดิษฐ์	299	65	364
041	เครื่องจักรอุตสาหกรรม (เครื่องจักรทางการเกษตร)	255	281	536
042	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	737	165	903
043	การผลิตรายน้ำและ การซ้อมแซม	1,032	1,747	2,779
044	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	54	177	231
045	ไฟฟ้าและก้าช	2,109	458	2,567
046	การประปา	137	75	212
047	การก่อสร้างอาคาร	138	1,969	2,107
048	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	13	848	861
049	การค้าส่ง ค้าปลีก	2,534	6,878	9,413
050	ภัตตาคารและโรงเรม	65	1,043	1,109
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	251	794	1,045
052	การขนส่งสินค้าทางบก	499	699	1,198
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	4	8	12
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	0	5	5
055	บริการการขนส่งทางน้ำ	0	1	1
056	บริการเกี่ยวน้ำองกับการขนส่งและการนำที่ยว	10	31	40
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	1	0	1
058	บริการไปรษณีย์โทรเลข	518	521	1,039
059	ธนาคารและการประกันภัย	964	519	1,483
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	198	672	870
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	793	14	807
062	การบริการของราชการ	199	7,390	7,590
063	การบริการอื่นๆ	1,259	1,053	2,312
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	45	123	169
รวม		22,489	41,906	64,394

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากมูลค่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ในจังหวัดตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น พบว่าส่วนหนึ่งเป็นมูลค่าของสินค้าที่ถูกนำเข้ามาจากนอกจังหวัดชัยนาท คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 16,640 ล้านบาท โดยในจำนวนนี้เป็นมูลค่าของสินค้า 16,503 ล้านบาท ส่วนมูลค่าที่เหลือ 137 ล้านบาท เป็นมูลค่าภาษีศุลกากรที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งสินค้าหรือบริการที่นำเข้ามาจากนอกจังหวัดมากที่สุดคือนำมันบิโตรเลียม คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 1,908 ล้านบาท รองลงมาเป็นปุ๋ยและยาฆ่าแมลง 1,623 ล้านบาท และรถยนต์และการซ่อมแซม 1,558 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้า และบริการของจังหวัดชัยนาท

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
001	การทำนา	298	-	298
002	การทำไรข้าวโพด	3	-	3
003	การทำไรมันสำปะหลัง	0	-	0
004	การทำปลูกพืชตระกูลถั่ว	3	-	3
005	การทำสวนผัก	8	0	8
006	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มะม่วง ส้มโอ กล้วย)	3	-	3
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	30	0	30
008	การทำไรอ้อย	0	-	0
009	เส้นยิ่งสัตว์ หญ้าแพงโกล่า	-	-	-
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	1	0	1
011	การบริการทำการเกษตร	114	-	114
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	-	-	-
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่เนื้อ)	3	-	3
014	สัตว์มีชีวิตอื่นๆ	0	-	0
015	ผลผลิตจากป่า	8	0	8
016	การประมง	31	0	32
017	เหมืองแร่ (หิน หินปูน ทราย)	78	1	79
018	การทำสัตว์	421	0	421
019	การแปรรูปและถนอมอาหาร	403	5	409
020	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	6	0	6
021	โรงงานทำน้ำตาล	190	0	190
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	529	0	529
023	การผลิตอาหารสัตว์	114	0	114
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	497	1	498
025	การบัน พอ และฟอกย้อม	144	2	146
026	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	162	2	164
027	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	27	1	27
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	318	0	318
029	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	112	0	112
030	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	169	0	169
031	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1,623	0	1,623
032	การผลิตคีมภัณฑ์	262	9	272
033	การกลั่นนำมันบีโตรเลียม	1,908	14	1,921
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	138	0	138
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	450	0	450
036	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	530	0	530
037	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	286	0	286
038	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	36	1	37
039	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก, ถลุงแร่	15	0	15

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
040	โลหะประดิษฐ์	341	1	342
041	เครื่องจักรอุตสาหกรรม (เครื่องจักรทางการเกษตร)	342	12	353
042	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	578	6	585
043	การผลิตရถყนต์และการซ่อมแซม	1,558	79	1,637
044	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	227	0	227
045	ไฟฟ้าและก๊าซ	1,392	-	1,392
046	การประปา	158	-	158
047	การก่อสร้างอาคาร	2	-	2
048	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	-	-	-
049	การค้าส่ง ค้าปลีก	-	-	-
050	ภาคการและโรงแรม	963	-	963
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	77	-	77
052	การขนส่งสินค้าทางบก	-	-	-
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	0	-	0
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	0	-	0
055	บริการการขนส่งทางน้ำ	1	-	1
056	บริการเกี่ยวกับน้ำหนักการขนส่งและการนำเที่ยว	40	-	40
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	1	-	1
058	บริการไปรษณีย์โทรเลข	129	-	129
059	ธนาคารและการประกันภัย	480	-	480
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	102	-	102
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	718	-	718
062	การบริการของราชการ	180	-	180
063	การบริการอื่นๆ	251	-	251
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	43	0	43
รวม		16,503	137	16,640

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคเกษตรกรรม

สำหรับการผลิตสินค้าจากภาคเกษตรกรรมนั้น พบร่วมกับภาคเกษตรกรรมถูกขายให้แก่ กิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งเพื่อนำไปผลิตเป็นข้าวสารและผลิตภัณฑ์แป้งต่างๆ คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 1,975 ล้านบาท รองลงมาเป็นการขายให้แก่กิจการนำและ การแปรรูปน้อมอาหารตามลำดับ สำหรับการขายให้ลูกค้าที่ซื้อไปบริโภครวมถึงการเก็บเป็นสินค้าคงคลังนั้น พบร่วมกับภาคเกษตรมีการส่งออกไปยังนอกจังหวัดมากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 6,883 ล้านบาท มีการเก็บเป็นสินค้าคงคลังเท่ากับ 1,808 ล้านบาท ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	712	5.6
การทำไร่ข้าวโพด	11	0.1
การทำมันส่าปะหลัง	63	0.5
การทำสวนผัก	6	0.0
การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มะม่วง ส้มโอ กล้วย)	16	0.1
การทำสวนผลไม้อื่นๆ	6	0.0
การทำไร่อ้อย	22	0.2
การเลี้ยงโคและกระบือ	46	0.4
การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่เนื้อ)	32	0.3
การประมง	33	0.3
เกษตรกรรมอื่นๆ	16	0.1
การแปรรูปและถนอมอาหาร	103	0.8
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	1,975	15.6
อุตสาหกรรมอื่นๆ	6	0.0
การบริการอื่นๆ	8	0.1
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	3,056	24.1
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	762	6.0
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	9	0.1
รายรับจากการเป็นสินค้าทั่ว	22	0.2
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	1,808	14.3
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	145	1.1
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	6,883	54.3
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	9,629	75.9
รายรับรวม	12,685	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคอุตสาหกรรม

สินค้าอุตสาหกรรมที่จังหวัดชัยนาทผลิตได้ ส่วนใหญ่ถูกขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 51.4 ของมูลค่าการขายทั้งหมด โดยส่วนใหญ่เป็นการขายให้แก่กิจกรรมการทำนาซึ่งเป็นผลผลิตหลักของจังหวัด รองลงมาเป็นการบริการราชการ และการก่อสร้างตามลำดับ (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	1,828	9.7
เกษตรกรรมอื่นๆ	610	3.2
โรงสีข้าวและโรงงานทำปั่ง	248	1.3
การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	358	1.9
เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	193	1.0
การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	633	3.4
อุตสาหกรรมอื่นๆ	510	2.7
การก่อสร้างอาคาร	1,090	5.8
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	344	1.8
การค้าส่ง ค้าปลีก	741	3.9
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	507	2.7
การขนส่งสินค้าทางบก	636	3.4
บริการไปรษณีย์โทรเลข	273	1.4
การบริการของราชการ	1,162	6.2
การบริการอื่นๆ	561	3.0
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	9,695	51.4
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	4,546	24.1
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	53	0.3
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	565	3.0
ส่วนเบี้ยนแบ่งของสินค้าคงเหลือ	172	0.9
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	1,704	9.0
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	2,133	11.3
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	9,173	48.6
รายรับรวม	18,868	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการ

การให้บริการของจังหวัดชัยนาทนั้นส่วนใหญ่เป็นการให้บริการแก่ลูกค้าที่เป็นผู้บริโภค คิดเป็นมูลค่า 23,103 ล้านบาทหรือร้อยละ 70.3 โดยให้บริการแก่ภาคครัวเรือนมากที่สุด รองลงมาเป็นการให้บริการแก่ผู้บริโภคจากนอกจังหวัดและให้บริการแก่หน่วยงานภาครัฐตามลำดับ (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 ค่าใช้จ่ายในการให้บริการของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
การทำนา	617	1.9
เกษตรกรรมอื่นๆ	537	1.6
โรงพยาบาลและโรงพยาบาล	393	1.2
การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	171	0.5
การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	234	0.7
อุตสาหกรรมอื่นๆ	384	1.2
ไฟฟ้าและก๊าซ	849	2.6
การก่อสร้างอาคาร	439	1.3
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร	277	0.8
การค้าส่ง ค้าปลีก	3,449	10.5
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	167	0.5
การขนส่งสินค้าทางบก	180	0.5
บริการไปรษณีย์โทรศัพท์	275	0.8
การบริการของราชการ	691	2.1
การบริการอื่นๆ	1,075	3.3
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	9,738	29.7
รายรับจากการให้บริการภาครัฐเรือน	9,775	29.8
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	5,226	15.9
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	2,193	6.7
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	213	0.6
ค่าใช้จ่ายในการให้บริการแก่ต่างประเทศ	96	0.3
ค่าใช้จ่ายในการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	5,600	17.1
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	23,103	70.3
รายรับรวม	32,841	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงการสร้างการกระจายสินค้าของสินค้าสำคัญ

หลังจากทราบโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการของกลุ่มกิจกรรมการผลิตต่างๆ แล้ว ได้ทำการศึกษาโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการให้ล่ำเอียดมากขึ้นในระดับสินค้าและบริการที่สำคัญของจังหวัด แสดงรายละเอียดดังนี้

สินค้าเด่นของภาคเกษตรกรรม คือ การทำนา ซึ่งผลผลิตที่ได้ส่วนใหญ่ถูกขายไปเพื่อการบริโภค มีมูลค่า 6,702 ล้านบาท โดยร้อยละ 76.8 เป็นการส่งออกไปยังต่างจังหวัด ที่เหลือร้อยละ 23.2 เป็นการขายเพื่อการบริโภคด้านอื่นๆ นอกจากนั้นยังมีการขายผลผลิตจากการทำนาเพื่อเป็นวัตถุดิบให้แก่ อุตสาหกรรมโรงพยาบาลและโรงพยาบาลทำแบ่งอีก 1,856 ล้านบาทด้วย

ผลผลิตจากภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ ผลผลิตจากกิจกรรมโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง ซึ่ง มูลค่าส่วนใหญ่ 2,887 ล้านบาท ถูกขายเพื่อการบริโภค สินค้าคงคลัง และส่งออก โดยเป็นการส่งออกไป ยังต่างประเทศมากที่สุด มีมูลค่า 1,081 ล้านบาท รองลงมาเป็นการส่งออกไปยังต่างจังหวัด 866 ล้านบาท และขายให้ภาคครัวเรือน 772 ล้านบาท ตามลำดับ

สำหรับการให้บริการของจังหวัดชัยนาทนั้น พบว่ากิจการค้าส่งค้าปลีกเป็นกิจกรรมที่สำคัญซึ่ง สามารถสร้างมูลค่าการให้บริการสูงถึง 9,413 ล้านบาท ซึ่งมีการให้บริการแก่ลูกค้าต่างจังหวัดมากที่สุด มีมูลค่า 3,455 ล้านบาท รองลงมาเป็นการให้บริการภาคครัวเรือนในจังหวัด 2,865 ล้านบาท และเป็น การให้บริการแก่กิจกรรมการผลิตต่างๆ 2,534 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.29 – 4.31 และภาพที่ 4.12 – 4.14)

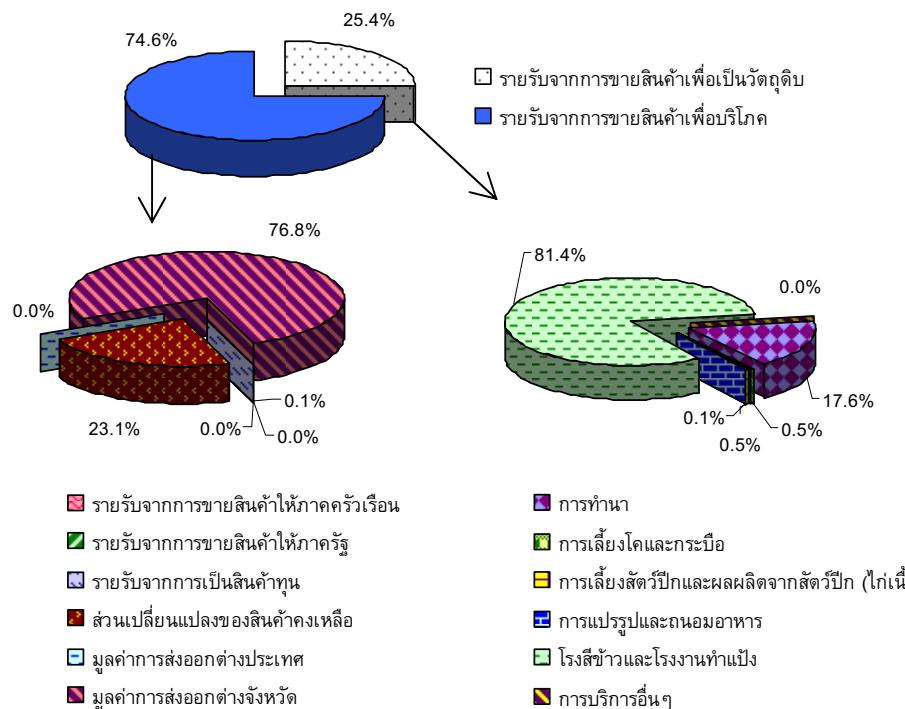

ตารางที่ 4.29 มูลค่าการขายสินค้าจากการทำงานของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำงาน
การทำงาน	402
การเลี้ยงโคและกระบือ	11
การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่เนื้อ)	11
การแปรรูปและถนอมอาหาร	2
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	1,856
การบริการอื่นๆ	0
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	2,282
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	8
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคธุรกิจ	0
รายรับจากการเป็นสินค้าทั่วไป	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	1,548
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	0
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	5,145
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	6,702
รายรับรวม	8,984

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

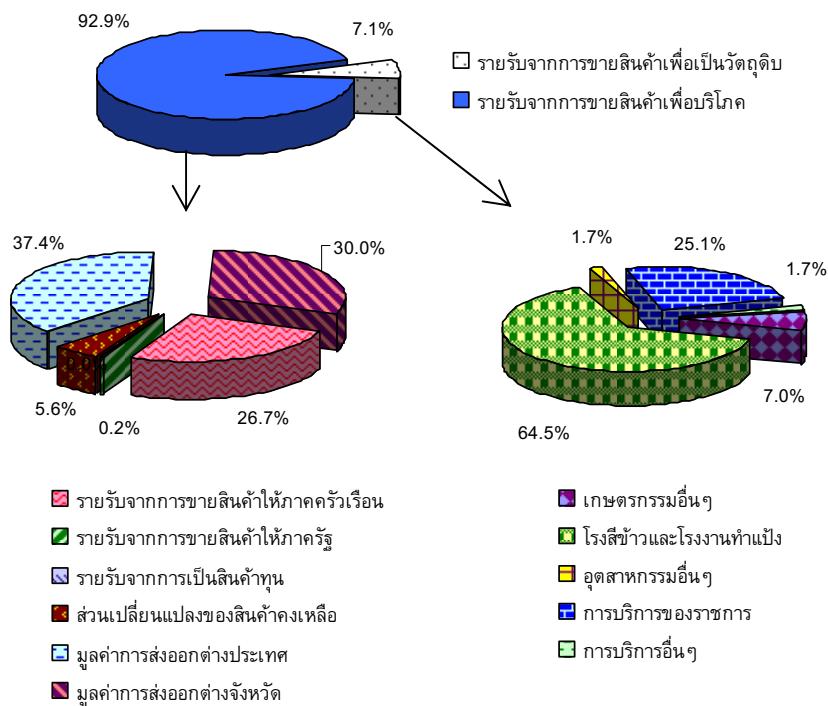
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.12 โครงสร้างการขายสินค้าจากการทำงานของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.30 มูลค่าการขายสินค้าจากการโ戎สีข้าวและโรงงานทำเป้าของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	โ戎สีข้าวและโรงงานทำเป้า
เกษตรกรรมอื่นๆ	15
โ戎สีข้าวและโรงงานทำเป้า	143
อุตสาหกรรมอื่นๆ	4
การบริการของราชการ	56
การบริการอื่นๆ	4
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	222
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	772
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	6
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	162
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	1,081
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	866
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	2,887
รายรับรวม	3,109

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

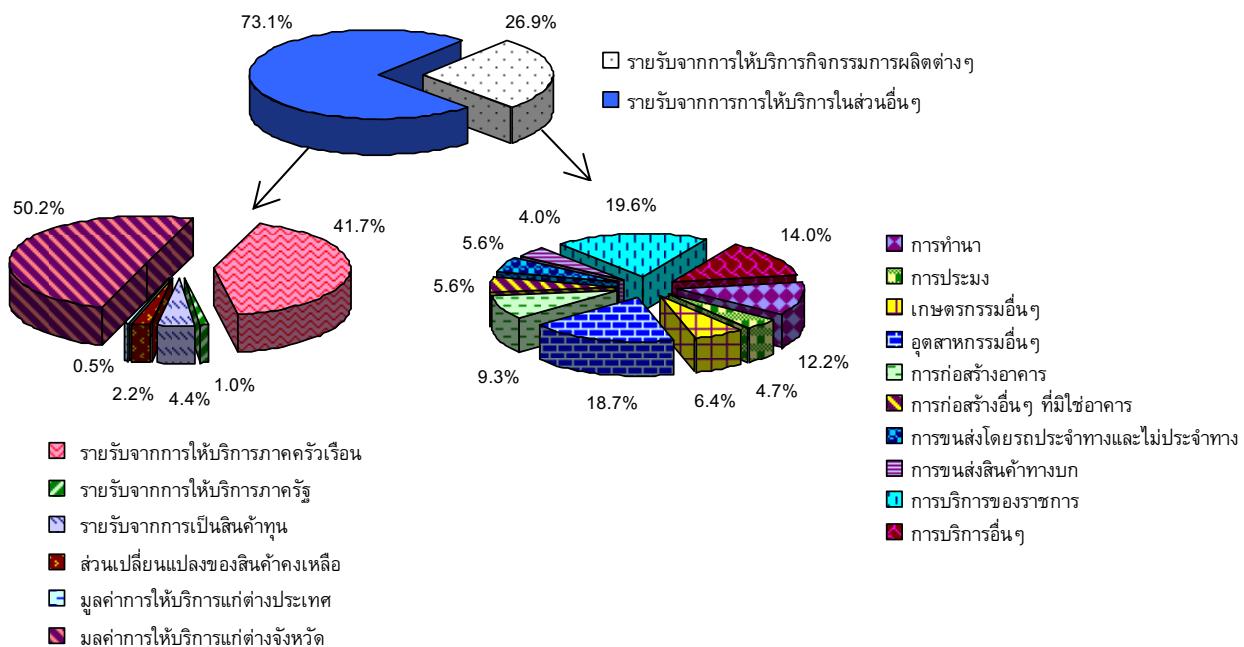
ภาพที่ 4.13 โครงสร้างการขายสินค้าจากการโ戎สีข้าวและโรงงานทำเป้าของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.31 มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าส่ง ค้าปลีก
การทำนา	308
ประมง	118
เกษตรกรรมอื่นๆ	162
อุตสาหกรรมอื่นๆ	475
การก่อสร้างอาคาร	235
การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	143
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	143
การขนส่งสินค้าทางบก	101
การบริการของราชการ	496
การบริการอื่นๆ	354
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	2,534
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	2,865
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	67
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	304
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	151
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	37
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	3,455
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	6,878
รายรับรวม	9,413

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.14 โครงการสร้างการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

4.2.4 การวิเคราะห์ด้านการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) ของจังหวัดชัยนาทที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.32 พบว่ากิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่าแสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นนำ เนื่องจากเป็นการผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของกิจกรรมอื่นต่อไป เช่น การทำนา บริการทางการเกษตร เมืองแร่ (หิน หินปูน ทราย) อาหารสัตว์ กระดาษ เคมีภัณฑ์ น้ำมันบิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์พลาสติก ไฟฟ้า ค้าส่งค้าปลีก บริการขนส่งทางน้ำ สถานที่เก็บสินค้า เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายนำที่ต้องนำวัตถุดิบในการผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้ในกิจกรรมของตน เช่น การทำไร่ข้าวโพด ไร่มันสำปะหลัง การปลูกพืชตระกูลถั่ว พัก การเลี้ยงสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร โรงสีข้าว สิ่งทอ การก่อสร้าง เป็นต้น

ตารางที่ 4.32 ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดชัยนาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
001	การทำนา	1.1272	0.9468
002	การทำไร่ข้าวโพด	0.5608	1.0117
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	0.6097	0.9275
004	การทำไร่ถั่ว	0.5434	0.9956
005	การทำสวนผัก	0.5550	0.9044
006	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มะม่วง ส้มโอ กล้วย)	0.6192	0.9998
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	0.5339	0.9244
008	การทำไร่อ้อย	0.5578	0.9784
009	เสบียงสัตว์ หญ้าแพงโกล่า	0.5490	0.7897
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	0.5466	0.8421
011	การบริการทำการเกษตร	0.9129	0.9018
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	0.5542	0.7848
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่เนื้อ)	0.5615	1.1165
014	สัตว์มีชีวิตอื่นๆ	0.6194	0.9756
015	ผลผลิตจากป่า	0.6508	0.6902
016	การประมง	0.5704	1.0284
017	เหมืองแร่ (หิน หินปูน ทราย)	1.2293	1.1057
018	การทำสัตว์	0.6622	0.8265
019	การแปรรูปและถนอมอาหาร	0.6205	1.1575
020	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	0.8793	1.3664
021	โรงงานทำน้ำตาล	0.5672	0.5111
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	0.7400	1.2402
023	การผลิตอาหารสัตว์	0.6744	0.5111
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	0.6361	0.9636
025	การปั่น ทอ และฟอกย้อม	0.9751	1.0939

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
026	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	0.7006	0.9527
027	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	0.5891	1.0948
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	0.8517	1.0621
029	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	0.7951	0.5111
030	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	0.6775	1.0345
031	การผลิตปุ๋ย ยาปารับศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1.3441	1.4860
032	การผลิตเคมีภัณฑ์	1.0078	0.5111
033	การกลั่นน้ำมันปีโตรเลียม	2.6636	0.5111
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	3.1914	2.8684
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1.8503	1.2803
036	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	0.8369	1.0872
037	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	0.7113	1.1983
038	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	0.6886	0.5111
039	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก ถลุงแร่	0.5335	0.5111
040	โลหะประดิษฐ์	0.9368	0.9873
041	เครื่องจักรอุตสาหกรรม (เครื่องจักรทางการเกษตร)	1.0071	1.0068
042	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	2.0674	1.5310
043	การผลิตยานยนต์และการซ่อมแซม	2.1042	1.4804
044	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	0.7240	1.1880
045	ไฟฟ้าและก๊าซ	5.4028	1.7042
046	การประปา	0.7459	0.9070
047	การก่อสร้างอาคาร	0.6354	1.3263
048	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	0.5197	1.2656
049	การค้าส่ง ค้าปลีก	3.6966	1.0311
050	ภัตตาคารและโรงรำ	0.6010	1.0381
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	0.7239	1.1800
052	การขนส่งสินค้าทางบก	1.1238	1.1708
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	0.5192	0.8581
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	0.5119	0.7806
055	บริการการขนส่งทางน้ำ	0.5347	0.5111
056	บริการเกี่ยวน้ำองค์กับการขนส่งและการนำเที่ยว	0.5222	0.5111
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	0.5128	0.5111
058	บริการไปรษณีย์โกรเลข	1.0333	1.1606
059	ธนาคารและการประกันภัย	1.2697	0.6874
060	บริการด้านสังคมทุรกันดาร	0.8129	0.5715
061	การบริการทางชุมชนต่างๆ	1.0147	1.1696
062	การบริการของราชการ	0.8426	0.7893
063	การบริการอื่นๆ	2.0421	1.1396
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	0.5980	1.2796

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4.3 การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดอุบลราชธานี

4.3.1 ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดอุบลราชธานี

การศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดอุบลราชธานี จากภาพที่ 4.15 จะเห็นได้ว่า จังหวัดอุบลราชธานีมีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 107,522 ล้านบาท ในจำนวนนี้คิดเป็นการใช้ต้นทุน 40,802 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัด 66,720 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.9 และ 62.1 ของมูลค่าผลผลิตรวมจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจำแนกตามภาคการผลิตแล้ว พ布ว่าภาคบริการเป็นภาคที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด เท่ากับ 70,351 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 65.4 ของมูลค่าผลผลิตรวมจังหวัด ภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรมซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 15,629 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม 21,543 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 14.5 และ 20.0 โดยการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตนั้นมีสัดส่วนที่แตกต่างกัน ภาคเกษตรกรรมมีการใช้ต้นทุน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 70.0 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้ต้นทุนมากกว่า ซึ่งเท่ากับร้อยละ 61.2 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 38.8 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้ต้นทุน คือ ร้อยละ 32.6 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 67.4 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการ ตามลำดับ

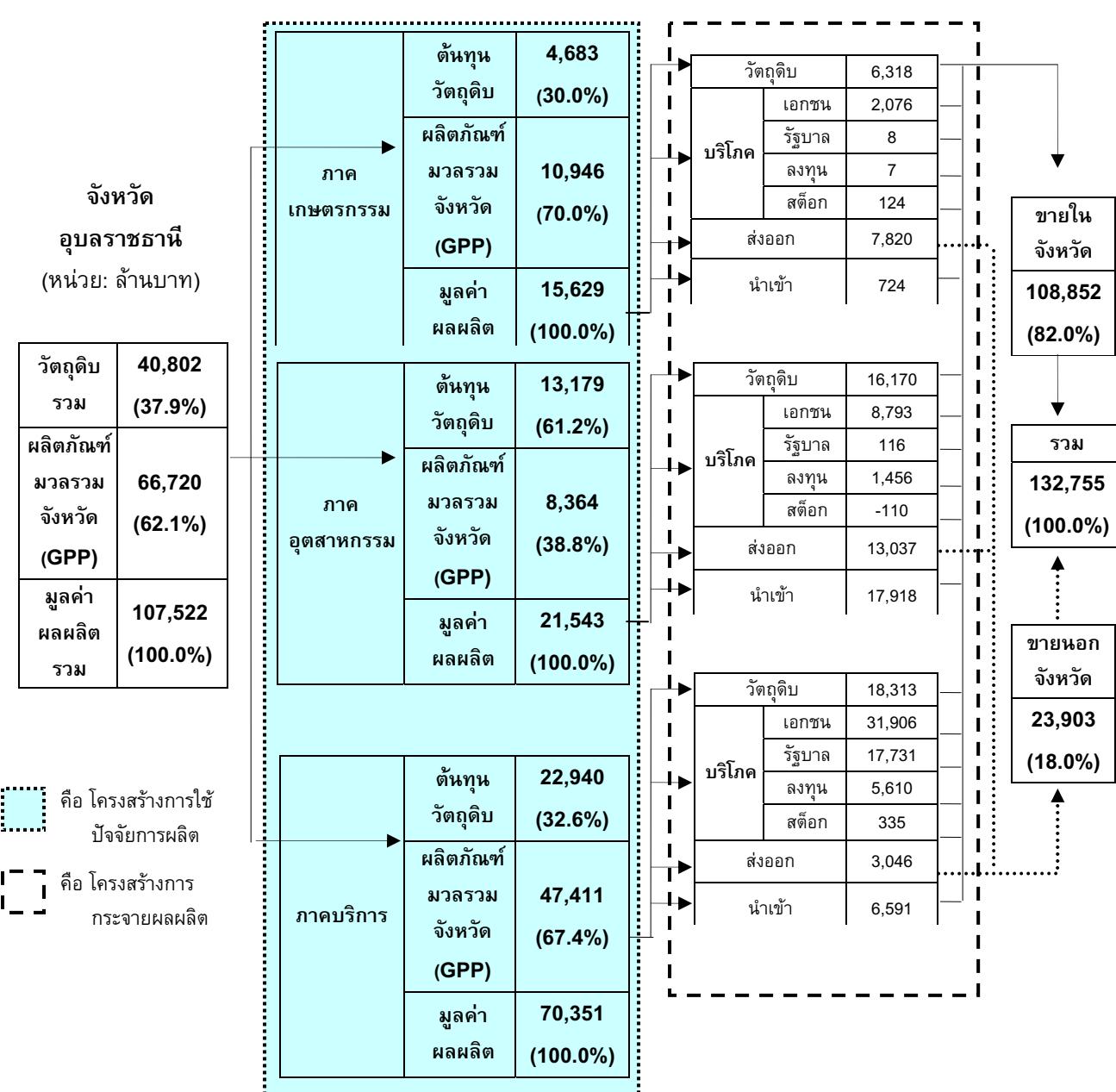
หากพิจารณาการเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกระจายผลผลิตของจังหวัดอุบลราชธานี เห็นได้ว่าการกระจายผลผลิตนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท เช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ คือ 1) การกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิต และ 2) การกระจายผลผลิตเพื่อเป็นสินค้าหรือบริการในการบริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งประกอบไปด้วยการบริโภคของภาคเอกชนและหน่วยงานราชการ การลงทุนสต็อก ตลอดจนการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งจะแสดงให้เห็นในแต่ละภาคการผลิตได้ดังนี้

ภาคเกษตรกรรม มีการกระจายผลผลิตเพื่อเป็นปัจจัยการผลิต หรือวัตถุดิบ เท่ากับ 4,683 ล้านบาท กระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของภาคเอกชนหรือครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 2,076 และ 8 ล้านบาท ใช้เพื่อการลงทุน 7 ล้านบาท และส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือเพิ่มขึ้น 124 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อนำมาใช้เป็นวัตถุดิบ และบริโภคในจังหวัดเท่ากับ 724 ล้านบาท ในขณะที่สินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดอุบลราชธานีสามารถส่งออกไปยังจังหวัดได้เท่ากับ 7,820 ล้านบาท

ภาคอุตสาหกรรม สามารถกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต คิดเป็น 16,170 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 8,793 และ 116 ล้านบาท ใช้ในการลงทุน 1,456 ล้านบาท และส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือลดลง 110 ล้านบาท ส่วนการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมมีมูลค่าเท่ากับ 17,918 ล้านบาท และมีการส่งออก 13,037 ล้านบาท

ภาคบริการ จังหวัดอุบลราชธานีมีการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัด คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 18,313 ล้านบาท และเป็นการให้บริการแก่ภาคเอกชน รัฐบาล และการลงทุน 31,906 17,731 และ 5,601 ล้านบาท ตามลำดับ และมีส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงคลังเท่ากับ 335 นอกจากนี้ยังมีการใช้บริการจากนอกรัฐทั้งหมด 6,591 ล้านบาท และมีการใช้บริการจากนอกรัฐ คิดเป็นมูลค่า 3,046 ล้านบาท

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจะมีสินค้าที่หมุนเวียนในจังหวัดอุบลราชธานีคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 132,755 ล้านบาท เป็นสินค้าที่ขยายภายในจังหวัด 108,852 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 82.0 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขยายนอกจังหวัด 23,903 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.0 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัด ตามลำดับ

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.15 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี

4.3.2 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นอีกจังหวัดที่มีกิจกรรมการค้าส่งค้าปลีกเป็นกิจกรรมที่มีมูลค่ามากที่สุด โดยการค้าส่งค้าปลีกมีมูลค่าผลผลิตรวมในจังหวัดเท่ากับ 23,092 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางของธุรกิจค้าส่งค้าปลีกเท่ากับ 6,820 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มของธุรกิจ 16,272 ล้านบาท นอกจากที่กล่าวมาแล้วจังหวัดอุบลราชธานียังมีกิจกรรมการผลิตในภาคเกษตรกรรมที่สำคัญอีกหลายกิจกรรม เช่น การทำนา ทำไรมันส้มปะหลัง ผลผลิตเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร เป็นต้น ส่วนภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ โรงงานสีขาวและโรงงานทำเป้าอื่นๆ การผลิตชีเมนต์และコンกรีต การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม ส่วนบริการ ได้แก่ การค้าส่งค้าปลีก และ การบริการของราชการ ซึ่งแสดงรายละเอียดกิจกรรมต่างๆ ข้างต้นแสดงรายละเอียดไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.33 มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดอุบลราชธานี หน่วย: ล้านบาท

รหัส	รายการ	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
001	การทำนา	1,967	4,887	6,854
002	การทำไรข้าวโพด	12	18	30
003	การทำไรมันส้มปะหลัง	832	2,563	3,395
004	ถั่วสิสิ	5	7	12
005	การทำสวนผัก (ยกเว้นพริก)	17	30	47
006	การทำสวนผลไม้ (ยกเว้นมะม่วงหิมพานต์)	59	123	182
007	การทำสวนพริก	54	146	199
008	การปลูกมะม่วงหิมพานต์	3	6	9
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง และแผ่นยางดิบ)	61	281	342
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร	969	1,894	2,863
011	การเลี้ยงปศุสัตว์	394	432	826
012	ผลผลิตจากป่า	2	7	9
013	การประมง	309	553	862
014	การทำเหมืองแร่ (หินและการย่อยราย)	144	463	608
015	การทำสัตว์	482	347	829
016	การแปรรูปและถนอมอาหาร	41	14	55
017	โรงงานสีขาวและโรงงานทำเป้าอื่นๆ	5,921	1,812	7,734
018	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	30	11	41
019	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	1,962	1,345	3,308
020	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	98	474	572
021	การปั้น หอ และฟอกย้อม	10	7	17
022	ผลิตภัณฑ์สิ่งหอ และเครื่องแต่งกาย	13	5	18
023	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	4	2	6
024	การผลิตรองเท้า	2	1	2
025	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	178	113	292
026	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	-	-	-

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
027	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	11	3	14
028	การผลิตป้าย ยาป่วยศัตรูพิช และยาฆ่าแมลง	1	0	1
029	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	3	1	5
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	-	-	-
031	ผลิตภัณฑ์ยาง	5	2	7
032	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	3	1	4
033	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	2,806	1,202	4,008
034	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	1	1	2
035	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	3	1	5
036	ผลิตภัณฑ์ะอื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก ถุงแร่อื่นๆ เช่น ถุงดิบุก	0	0	0
037	โลหะประดิษฐ์	0	0	0
038	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	3	2	5
039	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	-	-	-
040	การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม	1,456	2,555	4,010
041	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	0	0	0
042	อุตสาหกรรมอื่นๆ	0	0	1
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	3,308	902	4,210
044	การประปา	107	148	255
045	การก่อสร้างอาคาร	1,823	1,841	3,665
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	2,059	1,007	3,066
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	6,820	16,272	23,092
048	ภัตตาคารและโรงเรร์	939	781	1,720
049	การขนส่งโดยรถไฟ	90	71	161
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	2,204	737	2,941
051	การขนส่งสินค้าทางบก	863	270	1,133
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	0	0	0
053	การขนส่งทางน้ำ	7	6	13
054	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางน้ำ	-	-	-
055	การขนส่งทางอากาศ	171	107	278
056	การบริการอื่นๆ เกี่ยวน่องนกับการขนส่ง	109	80	189
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	4	7	10
058	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์โทรศัพท์	1,702	1,595	3,297
059	ธนาคารและการประกันภัย	852	2,486	3,338
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	795	2,217	3,011
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	27	84	111
062	การบริการของราชการ	425	18,379	18,804
063	การบริการอื่นๆ	192	356	547
064	กิจกรรมที่ไม่สามารถบุบประเทศ	443	66	509
รวม		40,802	66,720	107,522

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตรกรรม

เมื่อศึกษาโครงการสร้างของการใช้ปัจจัยในการผลิตที่สำคัญๆ ของภาคเกษตรกรรม พบว่าในภาคเกษตรกรรมเป็นภาคที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง โดยคิดเป็นร้อยละ 70.0 ของมูลค่าการผลิต โดยแบ่งเป็นผลตอบแทนจากการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการ 6,813 ล้านบาท เงินเดือนให้แก่แรงงาน 3,199 ล้านบาท ค่าเสื่อมราคา 924 ล้านบาท และค่าภาษีทางอ้อมสุทธิ 10 ล้านบาท ที่เหลือร้อยละ 30.0 เป็นมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่ผู้ผลิตต้องจ่ายไปเพื่อซื้อผลผลิตทางเกษตรอื่นๆ และบริการทางการเกษตร มาที่สุดเท่ากับ 911 ล้านบาท รองลงมาเป็นค่าปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง เท่ากับ 615 ล้านบาท เป็นรายจ่ายให้กับการค้าส่งค้าปลีกเท่ากับ 530 ล้านบาท และเป็นการจ่ายให้แก่กิจการกลั่นน้ำมันน้ำมันปิโตรเลียม 521 ล้าน ตามลำดับ (ตารางที่ 4.34) ดังนี้

ตารางที่ 4.34 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำไรมันส่าปะหลัง	209	1.3
ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร	911	5.8
การเสียงปศุสัตว์	107	0.7
เกษตรกรรมอื่นๆ	119	0.8
ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	179	1.1
อุดสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	152	1.0
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	135	0.9
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	615	3.9
การกลั่นน้ำมันน้ำมันปิโตรเลียม	521	3.3
โลหะประดิษฐ์	102	0.6
เครื่องจักรอุตสาหกรรม	91	0.6
อุดสาหกรรมอื่นๆ	232	1.5
การค้าส่ง ค้าปลีก	530	3.4
ธนาคารและการประกันภัย	348	2.2
การบริการอื่นๆ	433	2.8
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	4,683	30.0
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	3,199	20.5
ผลตอบแทนการผลิต	6,813	43.6
ค่าเสื่อมราคา	924	5.9
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	10	0.1
มูลค่าเพิ่มรวม	10,946	70.0
มูลค่าผลผลิตรวม	15,629	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคที่มีมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางสูงถึงร้อยละ 61.2 ของมูลค่าผลผลิตรวม เนื่องจากเป็นภาคการผลิตที่จำเป็นต้องใช้วัตถุดิบมาผลิตเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบที่ได้จากการทำนา ซึ่งคิดเป็นมูลค่า 4,032 ล้านบาท รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายให้กับค้าส่งค้าปลีกและน้ำมันปิโตรเลียม ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 2,234 และ 1,003 ล้านบาทตามลำดับ ส่วนด้านมูลค่าเพิ่มมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 38.8 ของมูลค่าผลผลิตรวม โดยผลตอบแทนการผลิตเป็นส่วนที่มูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 4,800 ล้านบาท (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	4,032	18.7
การทำไร่ข้าวโพด	491	2.3
การเลี้ยงปศุสัตว์	216	1.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	162	0.7
การทำเหมืองแร่ (หินและภูเขาอื่นๆ)	235	1.1
การแปรรูปและถนอมอาหาร	328	1.5
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	883	4.1
ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	420	1.9
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	1,003	4.7
ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก กลุ่มแร่อื่นๆ เช่น กลุ่มดีบุก	431	2.0
การผลิตยาพารา疼และยาซ่อมแซม	655	3.0
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,223	5.7
ไฟฟ้าและก๊าซ	219	1.0
การค้าส่ง ค้าปลีก	2,234	10.4
การบริการอื่นๆ	648	3.0
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	13,179	61.2
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	2,582	12.0
ผลตอบแทนการผลิต	4,800	22.3
ค่าเสื่อมราคา	890	4.1
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	93	0.4
มูลค่าเพิ่มรวม	8,364	38.8
มูลค่าผลผลิตรวม	21,543	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคบริการ

สำหรับภาคบริการนั้นพบว่ามีมูลค่าของปัจจัยการผลิตและมูลค่าเพิ่มมีสัดส่วนร้อยละ 32.6 และ 67.4 ของมูลค่าผลผลิตรวมตามลำดับ ซึ่งปัจจัยการผลิตขั้นกลางส่วนใหญ่คือ ไฟฟ้าและก๊าซ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 4,572 ล้านบาท อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณา มูลค่าเพิ่มในส่วนของภาคบริการเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้างให้แก่แรงงานมากถึง 20,282 ล้านบาท และมูลค่าผลตอบแทนที่ให้แก่ผู้ประกอบการเท่ากับ 19,359 ล้านบาท (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
เกษตรกรรม	71	0.1
การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	400	0.6
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	3,130	4.4
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	725	1.0
ผลิตภัณฑ์อโลหะอื่นๆ	468	0.7
การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม	1,146	1.6
อุตสาหกรรมอื่นๆ	3,098	4.4
ไฟฟ้าและก๊าซ	4,572	6.5
การก่อสร้างอาคาร	1,347	1.9
การค้าส่ง ค้าปลีก	2,480	3.5
ภัตตาคารและโรงรำ	1,095	1.6
บริการไปรษณีย์ โทรทัพท์โทรเลข	958	1.4
ธนาคารและการประกันภัย	1,295	1.8
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	444	0.6
การบริการอื่นๆ	1,711	2.4
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	22,940	32.6
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	20,282	28.8
ผลตอบแทนการผลิต	19,359	27.5
ค่าเสื่อมราคา	7,547	10.7
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	223	0.3
มูลค่าเพิ่มรวม	47,411	67.4
มูลค่าผลผลิตรวม	70,351	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตที่สำคัญในจังหวัดอุบลราชธานี

หลังจากพิจารณาโครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดอุบลราชธานีในภาพกว้างๆ แล้ว ถ้าทำการพิจารณาให้ชัดเจนขึ้นโดยศึกษารายละเอียดในระดับสินค้า ซึ่งผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างสินค้าสำคัญในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการมาภาคละสินค้าเพื่อแสดงโครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตที่ชัดเจนมากขึ้น โดยกิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคเกษตรกรรมคือ การทำนา กิจกรรมการผลิตที่

สำคัญของภาคอุตสาหกรรมคือ โรงสีข้าวและโรงงานทำแบ่งอื่นๆ และกิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคบริการคือ การค้าส่งค้าปลีก โดยรายละเอียดของโครงสร้างในแต่ละกิจกรรมการผลิตมีรายละเอียดดังนี้

ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี พบว่ากิจกรรมการผลิตที่สำคัญของจังหวัด คือ การทำนา เนื่องจากสามารถสร้างมูลค่าผลผลิตได้ 6,854 ล้านบาท โดยปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่สำคัญในการทำนา คือ การบริการทางการเกษตร ที่มีมูลค่าเท่ากับ 484 ล้านบาท ส่วนด้านมูลค่าเพิ่มพบว่า ผลตอบแทนการผลิตเป็นส่วนที่มูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 2,901 ล้านบาท

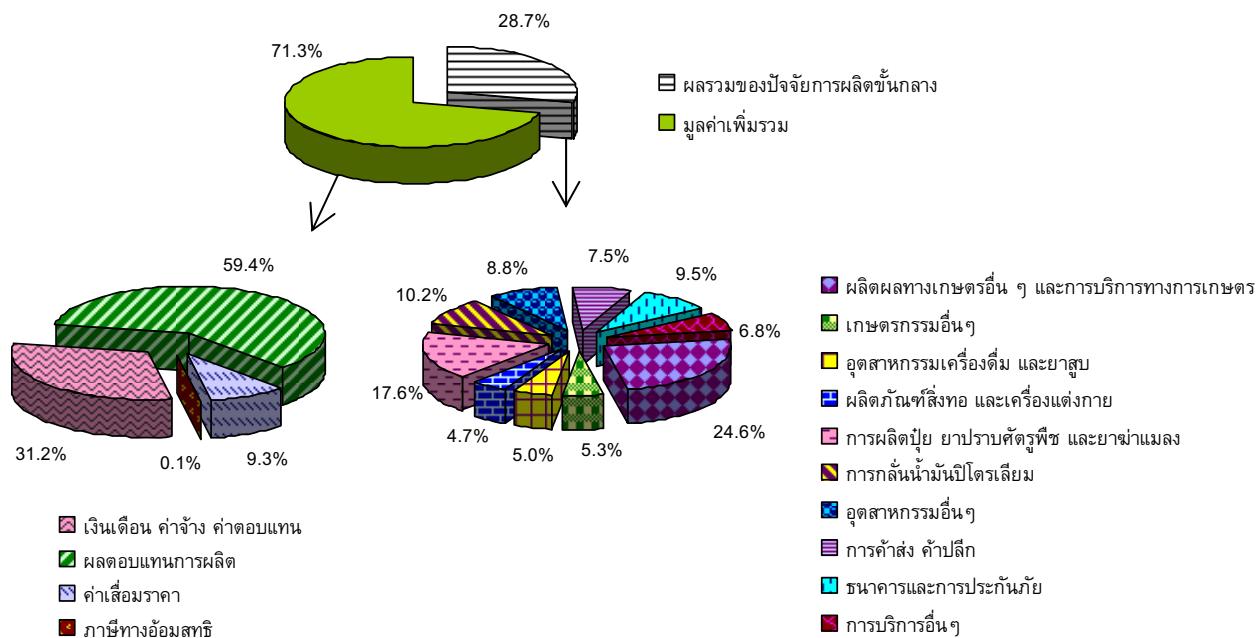
ภาคอุตสาหกรรม พบว่าจังหวัดอุบลราชธานีมีกิจกรรมที่มีมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมโรงสีข้าวและโรงงานทำแบ่งอื่นๆ สูงสุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 7,734 ล้านบาท และมีวัตถุดิบในการผลิตหลักๆ คือข้าวเปลือกที่ได้จากการทำนา ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 4,032 ล้านบาท

ส่วนกิจการที่สร้างมูลค่าสูงที่สุดในภาคบริการนั้นคือ กิจการค้าส่งค้าปลีก มีมูลค่าการให้บริการ 23,092 ล้านบาท โดยปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่สำคัญในการค้าส่งค้าปลีกคือ ไฟฟ้าและก๊าซ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 1,107 ล้านบาท ส่วนด้านมูลค่าเพิ่มพบว่าผลตอบแทนการผลิตมีมูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 10,121 ล้านบาทซึ่งสามารถพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากตารางที่ 4.37 – 4.39 และภาพที่ 4.16 – 4.18

ตารางที่ 4.37 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำนา
ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร	484
เกษตรกรรมอื่นๆ	104
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	99
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	93
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	347
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	201
อุตสาหกรรมอื่นๆ	172
การค้าส่ง ค้าปลีก	147
ธนาคารและการประกันภัย	186
การบริการอื่นๆ	133
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	1,967
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	1,524
ผลตอบแทนการผลิต	2,901
ค่าเสื่อมราคา	456
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	6
มูลค่าเพิ่มรวม	4,887
มูลค่าผลผลิตรวม	6,854

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

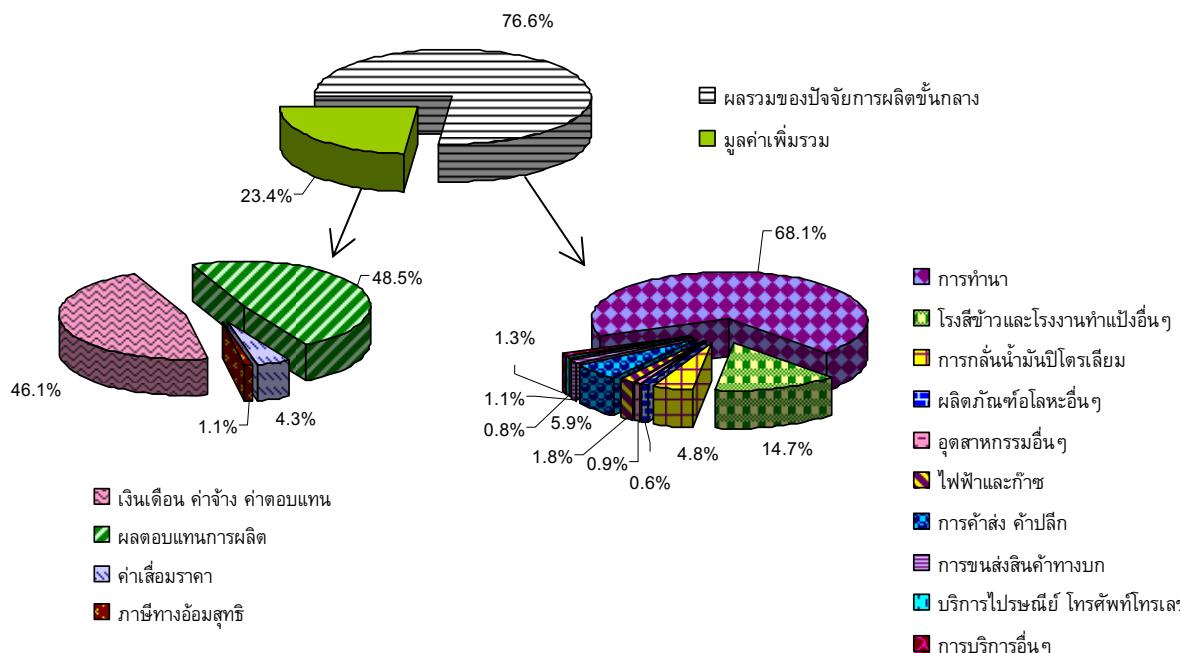
ภาพที่ 4.16 โครงการศึกษาการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 4.38 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ
การทำนา	4,032
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	869
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	285
ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	37
อุตสาหกรรมอื่นๆ	51
ไฟฟ้าและก๊าซ	107
การค้าส่ง ค้าปลีก	349
การขนส่งสินค้าทางบก	67
บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์โทรเลข	48
การบริการอื่นๆ	77
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	5,921
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	835
ผลตอบแทนการผลิต	880
ค่าเสื่อมราคา	79
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	19
มูลค่าเพิ่มรวม	1,812
มูลค่าผลผลิตรวม	7,734

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

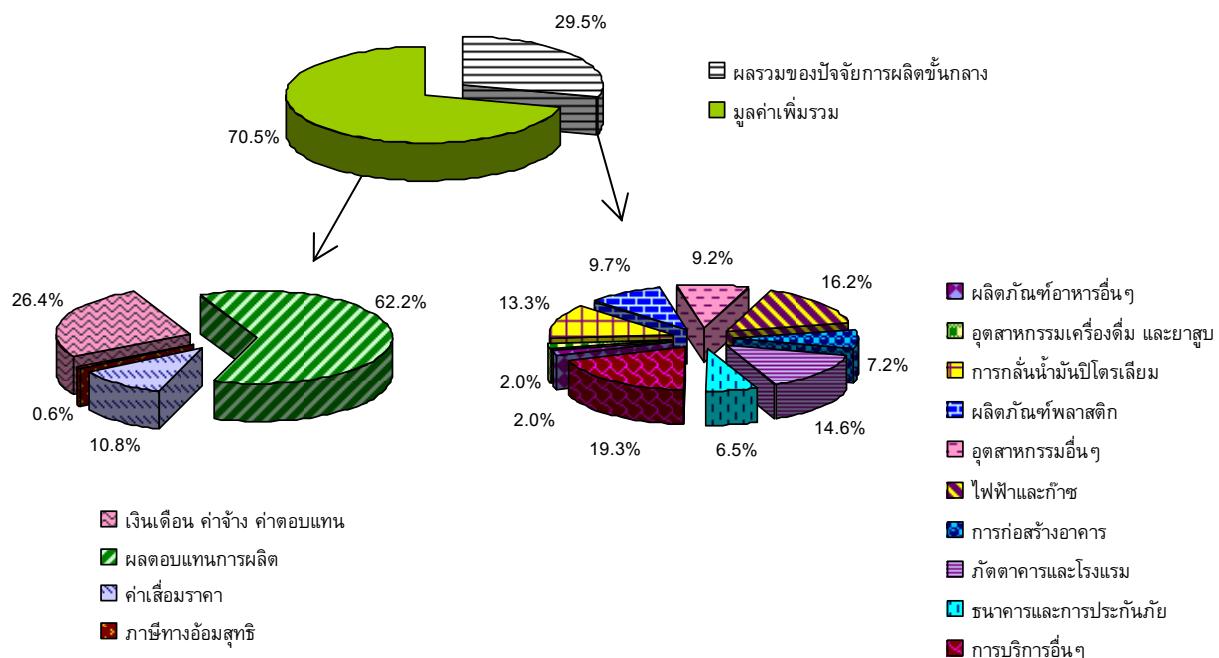
ภาพที่ 4.17 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแบ่งอื่นๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 4.39 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดอุบลราชธานีแบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าส่ง ค้าปลีก
ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	140
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	135
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	908
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	660
อุตสาหกรรมอื่นๆ	631
ไฟฟ้าและก๊าซ	1,107
การก่อสร้างอาคาร	491
ภัตตาคารและโรงรำ	993
ธนาคารและการประกันภัย	441
การบริการอื่นๆ	1,315
รวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	6,820
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	4,294
ผลตอบแทนการผลิต	10,121
ค่าเสื่อมราคา	1,753
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	104
มูลค่าเพิ่มรวม	16,272
มูลค่าผลผลิตรวม	23,092

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.18 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าส่งค้าปลีก
ในจังหวัดอุบลราชธานี

4.3.3 โครงสร้างการกระจายสินค้าของจังหวัดอุบลราชธานี

สินค้าและบริการที่มีจำนวนอยู่ในจังหวัดอุบลราชธานีนั้นได้จำนวนน้อยหรือให้บริการแก่กลุ่มลูกค้า 2 ประเภทด้วยกัน คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสินค้าในจังหวัดอุบลราชธานีจะถูกขายเพื่อการบริโภคเป็นหลัก คิดเป็นมูลค่า 91,953 ล้านบาท โดยกิจกรรมที่มีมูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก มากที่สุดคือ การบริการของราชการ ซึ่งมีมูลค่า 19,272 ล้านบาท เนื่องจากรายจ่ายของภาครัฐ รองลงมาเป็นการค้าส่งค้าปลีก 17,848 ล้านบาท และโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอีน່າ 6,780 ล้านบาท ตามลำดับ ในส่วนของการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบนั้นมีมูลค่าเท่ากับ 40,802 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการขายหรือให้บริการในประเภทนี้การค้าส่งค้าปลีก มีมูลค่าการบริการมากที่สุด 5,244 ล้านบาท รองลงมาเป็นไฟฟ้าและก๊าซ 4,865 ล้านบาท และการกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม 4,653 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม
แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดอุบลราชธานี หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
001	การทำนา	4,104	2,750	6,854
002	การทำไร่ข้าวโพด	492	- 104	388
003	การทำไร่เมล็ดจำปาหลัง	281	3,114	3,395
004	ถั่วถั่ง	3	38	41
005	การทำสวนผัก (ยกเว้นพริก)	13	130	143
006	การทำสวนผลไม้ (ยกเว้นมะม่วงหิมพานต์)	28	260	288
007	การทำสวนพริก	6	195	200
008	การปลูกมะม่วงหิมพานต์	2	7	9
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง และแผ่นยางดิบ)	13	330	342
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และบริการทางการเกษตร	926	1,962	2,888
011	การเลี้ยงปศุสัตว์	328	560	888
012	ผลผลิตจากป่า	73	- 18	54
013	การประมง	50	813	863
014	การทำเหมืองแร่ (หินและการย่อยทราย)	580	62	642
015	การขุดสัตว์	162	683	845
016	การแปรรูปและถนอมอาหาร	391	75	465
017	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	982	6,780	7,762
018	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	254	160	414
019	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	649	2,950	3,599
020	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	376	381	757
021	การบีบ หอย และฟอกข้อม	12	8	20
022	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	275	248	522
023	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	10	6	17
024	การผลิตรองเท้า	1	165	166
025	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	209	592	801
026	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	275	52	326
027	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	55	15	70
028	การผลิตปุ๋ย ยาปารวนคัตตูร์ฟีช และยาฆ่าแมลง	617	49	666
029	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	468	68	536
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	4,653	1,890	6,543
031	ผลิตภัณฑ์ยาง	403	76	479
032	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	790	2	792
033	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	360	3,755	4,115
034	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	546	21	567
035	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	348	198	546
036	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก ถลุงแร่อื่น (ถลุงดีบุก)	464	98	562
037	โลหะประดิษฐ์	469	20	488
038	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	195	236	431

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
039	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	609	1,395	2,004
040	การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม	1,837	2,628	4,465
041	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	0	- 0	0
042	อุตสาหกรรมอื่นๆ	179	680	859
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	4,865	268	5,133
044	การประปา	425	419	844
045	การก่อสร้างอาคาร	1,486	2,181	3,667
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	135	2,932	3,067
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	5,244	17,848	23,092
048	ภัตตาคารและโรงราม	1,113	2,079	3,193
049	การขนส่งโดยรถไฟฟ้า	10	163	173
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	204	3,374	3,578
051	การขนส่งสินค้าทางบก	402	731	1,133
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	0	0	0
053	การขนส่งทางน้ำ	2	11	13
054	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางน้ำ	8	-	8
055	การขนส่งทางอากาศ	172	119	291
056	การบริการอื่นๆ เกี่ยวนิ่องกับการขนส่ง	57	141	198
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	9	1	10
058	บริการไปรษณีย์ โทรัพท์โทรศัพท์	1,133	2,598	3,732
059	ธนาคารและการประกันภัย	1,703	1,697	3,399
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	504	2,814	3,318
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	177	306	483
062	การบริการของราชการ	26	19,272	19,298
063	การบริการอื่นๆ	338	1,464	1,802
064	กิจกรรมที่ไม่สามารถบัญชีประเภท	301	208	509
รวม		40,802	91,953	132,755

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากมูลค่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ในจังหวัดตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น พบว่าส่วนหนึ่งเป็นมูลค่าของสินค้าที่ถูกนำเข้ามาจากนอกจังหวัดอุบลราชธานี คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 25,233 ล้านบาท โดยในจำนวนนี้เป็นมูลค่านำเข้าสินค้า 25,112 ล้านบาท ส่วนมูลค่าที่เหลือ 121 ล้านบาท เป็นมูลค่าภาษีศุลกากรที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งสินค้าหรือบริการที่นำเข้ามาจากนอกจังหวัดมากที่สุดคือ นำมันบีโตรเลียม คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 6,543 ล้านบาท รองลงมาเป็นเครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า 2,004 ล้านบาท (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41 มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้า
และบริการของจังหวัดอุบลราชธานี

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
001	การทำนา	0	-	0
002	การทำไรข้าวโพด	359	0	359
003	การทำไรมันสำปะหลัง	0	-	0
004	ถั่วถิ่ง	29	0	29
005	การทำสวนผัก (ยกเว้นพืชิก)	75	22	96
006	การทำสวนผลไม้ (ยกเว้นมะม่วงหิมพานต์)	90	16	106
007	การทำสวนพริก	1	-	1
008	การปลูกมะม่วงหิมพานต์	0	-	0
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง และแผ่นยางดิบ)	0	-	0
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และบริการทางการเกษตร	25	0	25
011	การเลี้ยงปศุสัตว์	62	-	62
012	ผลผลิตจากป่า	45	0	45
013	การประมง	1	-	1
014	การทำเหมืองแร่ (หินและการย่อยทราย)	33	1	34
015	การขุดสัตว์	17	0	17
016	การแปรรูปและถนอมอาหาร	411	0	411
017	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	28	1	29
018	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	373	1	374
019	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	291	-	291
020	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	166	18	185
021	การบีบ หด และฟอกย้อม	4	0	4
022	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	504	0	504
023	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	10	0	10
024	การผลิตรองเท้า	163	0	163
025	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	468	42	509
026	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	326	-	326
027	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	56	0	56
028	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	665	0	665
029	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	530	1	531
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	6,543	-	6,543
031	ผลิตภัณฑ์ยา	472	0	472
032	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	787	0	788
033	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	107	1	107
034	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	565	0	565
035	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	541	0	541
036	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก ถลุงแร่อื่นๆ (ถลุงดีบุก)	561	0	561
037	โลหะประดิษฐ์	488	0	488
038	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	423	4	426
039	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	2,004	0	2,004

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
040	การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม	442	12	455
041	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	0	0	0
042	อุตสาหกรรมอื่นๆ	858	0	858
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	923	-	923
044	การประปา	589	-	589
045	การก่อสร้างอาคาร	2	0	2
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	1	-	1
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	-	-	-
048	ภัตตาคารและโรงรำ	1,473	-	1,473
049	การขนส่งโดยรถทุ่ฟ	12	-	12
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	637	-	637
051	การขนส่งสินค้าทางบก	-	-	-
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	0	-	0
053	การขนส่งทางน้ำ	0	-	0
054	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางน้ำ	8	-	8
055	การขนส่งทางอากาศ	13	-	13
056	การบริการอื่นๆ เกี่ยวกับการขนส่ง	9	-	9
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	-	-	-
058	บริการไปรษณีย์ โทรัศพท์โทรศัพท์	434	-	434
059	ธนาคารและการประกันภัย	62	-	62
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	306	-	306
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	372	-	372
062	การบริการของราชการ	494	-	494
063	การบริการอื่นๆ	1,254	-	1,254
064	กิจกรรมที่ไม่สามารถบัญญัติประเภท	0	-	0
รวม		25,112	121	25,233

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคเกษตรกรรม

เมื่อศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดอุบลราชธานีพบว่าสินค้าเกษตรกรรมส่วนใหญ่ถูกส่งออกไปต่างจังหวัด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 7,691 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 47.0 ของรายรับรวม รองลงมาถูกใช้เพื่อเป็นวัตถุคิบเท่ากับ 6,318 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 38.6 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของ
การขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	588	3.6
การทำไร่มันส้าปะหลัง	221	1.3
การทำสวนยางพารา (น้ำยาง และแผ่นยางดิบ)	15	0.1
ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร	383	2.3
การเลี้ยงปศุสัตว์	58	0.4
การประมง	43	0.3
เกษตรกรรมอื่นๆ	39	0.2
การทำเหมืองแร่ (หินและภารຍอยหาราย)	17	0.1
การฟ้าสัตว์	209	1.3
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	4,032	24.7
ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	562	3.4
การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	51	0.3
อุตสาหกรรมอื่นๆ	30	0.2
ภัตตาคารและโรงรม	34	0.2
การบริการอื่นๆ	37	0.2
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	6,318	38.6
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	2,076	12.7
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคธุรกิจ	8	0.1
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	7	0.0
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	124	0.8
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	130	0.8
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	7,691	47.0
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	10,035	61.4
รายรับรวม	16,353	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคอุตสาหกรรม

การศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าอุตสาหกรรมของจังหวัดอุบลราชธานีพบว่าสินค้าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ถูกใช้เป็นวัตถุดิบในจังหวัด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 16,170 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 41.0 ของรายรับรวม รองลงมาคือการขายให้กับครัวเรือนเท่ากับ 8,793 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 22.3 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของ
การขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	913	2.3
ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร	376	1.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	738	1.9
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	1,242	3.1
ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	845	2.1
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	1,402	3.6
การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม	1,231	3.1
อุตสาหกรรมอื่นๆ	457	1.2
ไฟฟ้าและก๊าซ	430	1.1
การก่อสร้างอาคาร	815	2.1
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	1,030	2.6
การค้าส่ง ค้าปลีก	2,473	6.3
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	1,766	4.5
การขนส่งสินค้าทางบก	751	1.9
การบริการอื่นๆ	1,700	4.3
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	16,170	41.0
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	8,793	22.3
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	116	0.3
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	1,456	3.7
ส่วนเบลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	- 110	-0.3
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	5,041	12.8
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	7,995	20.3
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	23,290	59.0
รายรับรวม	39,460	100.0

ที่มา: ตารางบัญชีการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงการสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการ

ถ้าพิจารณาโครงการสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการพบว่าการบริการส่วนใหญ่ถูกขายให้กับภาคครัวเรือน โดยมีมูลค่าเท่ากับ 31,906 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 41.5 ของรายรับรวม รองลงมาคือการขายบริการให้กับกิจกรรมการผลิตต่างๆเท่ากับ 18,313 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 23.8 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44 มูลค่าการให้บริการของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการแก่ผู้บริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
การทำนา	466	0.6
เกษตรกรรมอื่นๆ	844	1.1
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	647	0.8
ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	555	0.7
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	1,404	1.8
อุตสาหกรรมอื่นๆ	495	0.6
ไฟฟ้าและก๊าซ	2,877	3.7
การก่อสร้างอาคาร	1,007	1.3
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร	1,029	1.3
การค้าส่ง ค้าปลีก	4,346	5.6
ภัตตาคารและโรงรำ	550	0.7
บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์โทรเลข	1,557	2.0
ธนาคารและการประกันภัย	549	0.7
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	740	1.0
การบริการอื่นๆ	1,247	1.6
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	18,313	23.8
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	31,906	41.5
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	17,731	23.0
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	5,610	7.3
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	335	0.4
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	219	0.3
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	2,827	3.7
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	58,628	76.2
รายรวม	76,941	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงการสร้างการกระจายสินค้าของสินค้าสำคัญ

หลังจากทราบโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการของกลุ่มกิจกรรมการผลิตต่างๆ แล้ว ถ้าทำการศึกษาการกระจายการโครงการสร้างสินค้าและบริการให้ชัดเจนขึ้นโดยแสดงรายละเอียดในระดับสินค้า และบริการที่สำคัญของจังหวัด โดยสินค้าสำคัญของแต่ละกลุ่มคือ กิจกรรมการผลิตการทำนา โรงสีข้าว และโรงงานทำแป้งอื่นๆ และการค้าส่งค้าปลีก ซึ่งโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

สินค้าสำคัญของภาคเกษตรกรรมในจังหวัดอุบลราชธานีคือ กิจกรรมการผลิตการทำนา ซึ่งจาก การศึกษาพบว่าการทำนามีมูลค่าการกระจายสินค้าเท่ากับ 6,854 ล้านบาท โดยใช้เป็นวัตถุดิบเท่ากับ 4,104 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ข้าวเป็นวัตถุดิมมากที่สุดคือกิจกรรมโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ

ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 4,104 ล้านบาท สำหรับการกระจายเพื่อบริโภคและการส่งออกเท่ากับ 2,750 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 2,553 ล้านบาท

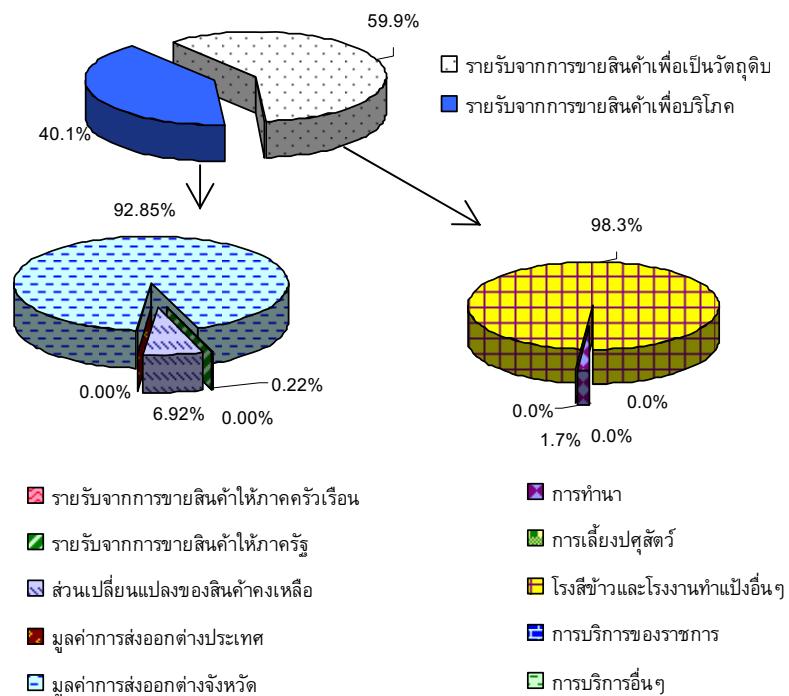
ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดอุบลราชธานีมีสินค้าสำคัญคือ โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอีนๆ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 7,762 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการกระจายสินค้าเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบเท่ากับ 982 ล้านบาท โดยคือ โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอีนๆ เป็นกิจกรรมที่ใช้กิจกรรมตอนกลางเป็นวัตถุดิบมากที่สุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 869 ล้านบาท ส่วนการกระจายสินค้าเพื่อการบริโภคและการส่งออกมีมูลค่าเท่ากับ 6,780 ล้านบาท ขณะที่ครัวเรือนมีความต้องการบริโภคสูงถึง 3,631 ล้านบาท ดังนั้นมูลค่าคลังสินค้าจึงลดลง 29 ล้านบาท

กิจกรรมการค้าปลีกเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญของภาคบริการในจังหวัดอุบลราชธานีเนื่องจากมีมูลค่าการให้บริการสูงถึง 23,092 ล้านบาท ซึ่งแบ่งเป็นการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิตเท่ากับ 5,244 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมการผลิตซีเมนต์และคอนกรีตเป็นกิจกรรมที่ใช้บริการมากที่สุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 1,257 ล้านบาท ส่วนการให้บริการแก่ส่วนอื่นๆ เช่น ครัวเรือน ภาครัฐ และการส่งออกนั้น มีมูลค่าเท่ากับ 17,848 ล้านบาท โดยการให้บริการให้กับครัวเรือนมีมูลค่ามากที่สุด เท่ากับ 15,446 ล้านบาท ดังตารางที่ 4.45 - 4.48 และ ภาพที่ 4.19 - 4.21

ตารางที่ 4.45 มูลค่าการขายสินค้าจากการทำงานของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทํา
การทำงาน	70
การเลี้ยงปศุสัตว์	1
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอีนๆ	4,032
การบริการของราชการ	0.003
การบริการอื่นๆ	0.23
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	4,104
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	6.2
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	0.1
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	190
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	0.001
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	2,553
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	2,750
รายรับรวม	6,854

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

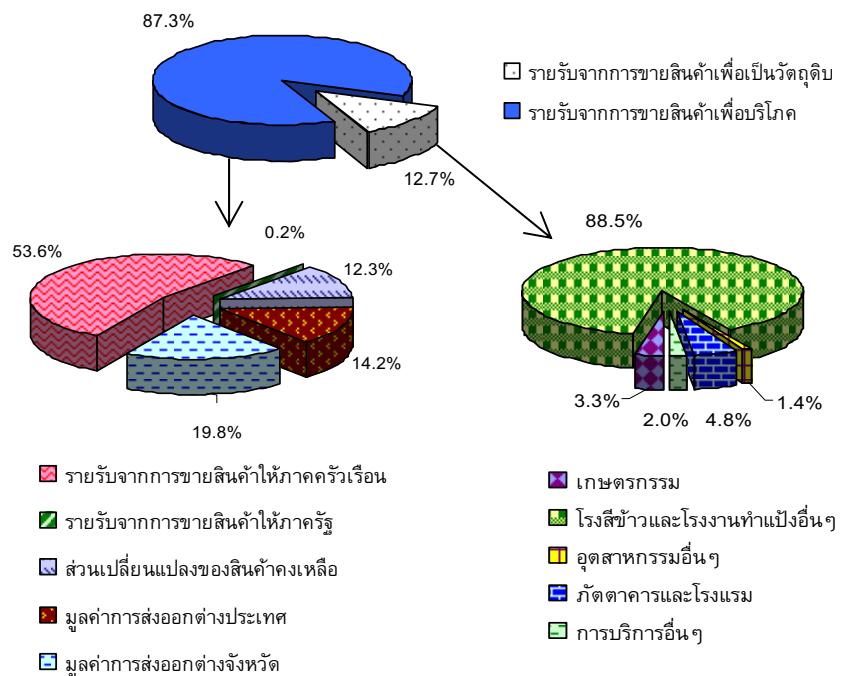
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.19 โครงสร้างการขายสินค้าจากการทำงานของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.46 มูลค่าการขายสินค้าจากการโ Rodr สีข้าวและโรงงานทำปังอื่นๆ ของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	โ Rodr สีข้าวและโรงงานทำปัง
เกษตรกรรม	33
โ Rodr สีข้าวและโรงงานทำปังอื่นๆ	869
อุตสาหกรรมอื่นๆ	13
ภัตตาคารและโรงรำ	48
การบริการอื่นๆ	20
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	982
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	3,631
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	12
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	832
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	965
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	1,340
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	6,780
รายรับรวม	7,762

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

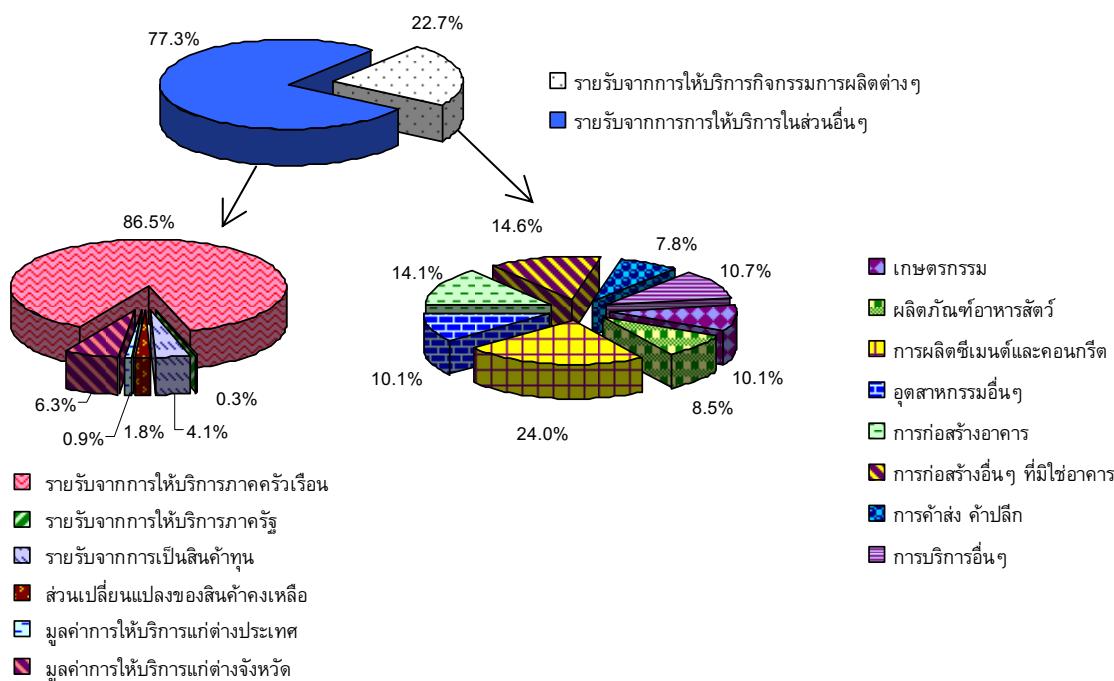
ภาพที่ 4.20 โครงสร้างการขายสินค้าจากการโรงพยาบาลและโรงพยาบาลแม่บ้าน ของจังหวัด
อุบลราชธานี แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.47 มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าส่ง ค้าปลีก
เกษตรกรรม	530
ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	445
การผลิตชีวเคมีและเคมีภัณฑ์	1,257
อุตสาหกรรมอื่นๆ	532
การก่อสร้างอาคาร	740
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร	768
การค้าส่ง ค้าปลีก	411
การบริการอื่นๆ	562
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	5,244
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	15,446
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	61
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	730
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	326
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	155
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	1,131
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	17,848
รายรับรวม	23,092

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.21 โครงสร้างการให้บริการของกิจการค้าปลีกของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

4.3.4 การวิเคราะห์ด้านการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) ของจังหวัดอุบลราชธานีที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.48 พบว่ากิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นนำ เนื่องจากเป็นการผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของกิจกรรมอื่นต่อไป เช่น การทำงาน การทำสวนยางพารา การเลี้ยงปศุสัตว์ ผลผลิตจากป่า เนื่องร่าง กระดาษ เครื่องกัมทื่นๆ ปิโตรเลียม เหล็ก เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายนำที่ต้องนำวัตถุดิบในการผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้ในกิจกรรมของตน เช่น ทำไรข้าวพด มันสำปะหลัง ถั่วลิสง ผัก ผลไม้ พริก ประม แปรรูปอาหาร สิ่งทอ เครื่องหนัง รองเท้า ไม้ ยาง พลาสติก ซีเมนต์ และคอนกรีต เป็นต้น

ตารางที่ 4.48 ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
001	การทำงาน	0.9955	0.7989
002	การทำไรข้าวโพด	0.6849	0.9239
003	การทำไม้ manganese	0.5821	0.7519
004	ถั่วลิสง	0.5893	0.9564
005	การทำสวนผัก (ยกเว้นพริก)	0.5887	0.8838
006	การทำสวนผลไม้ (ยกเว้นมะม่วงหิมพานต์)	0.5965	0.8836
007	การทำสวนพริก	0.5356	0.8260
008	การปลูกมะม่วงหิมพานต์	0.5341	0.8827
009	การทำสวนยางพารา (นำยาง และแผ่นยางดิบ)	0.8429	0.7031
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร	1.3106	0.8259
011	การเลี้ยงปศุสัตว์	1.1998	0.9913
012	ผลผลิตจากป่า	0.9517	0.7066
013	การประมง	0.5505	0.8426
014	การทำเนื้อร่างร่าง (หินและภาระย่อยทราย)	1.0912	0.7746
015	การทำฟาร์ม	0.8045	1.0632
016	การแปรรูปและถนอมอาหาร	0.6894	1.2813
017	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	0.8912	1.1876
018	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	0.6868	1.2924
019	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	0.8629	1.1304
020	อุตสาหกรรมเครื่องจัม และยาสูบ	0.6670	0.7037
021	การปั้น ห่อ และฟอกย้อม	0.8348	1.1799
022	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	0.8637	1.2482
023	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	0.9187	1.3944
024	การผลิตรองเท้า	0.5198	1.3431
025	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	0.6907	1.1110
026	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	0.9591	0.5189
027	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	0.5562	1.1324

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
028	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1.1629	1.5403
029	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	1.9332	1.3405
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	3.0841	0.5189
031	ผลิตภัณฑ์ยาง	0.9462	1.1023
032	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	0.9397	1.2631
033	การผลิตชิ้นเมนต์และคอนกรีต	0.6209	1.1320
034	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	0.9337	0.9468
035	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	1.9082	1.6315
036	ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก, กลุ่มแร่อื่น ๆ เช่น กลุ่มดินบุก	1.0336	0.9780
037	โลหะประดิษฐ์	0.9749	1.1560
038	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	1.5128	1.3519
039	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	0.9387	0.5189
040	การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม	1.3812	0.8358
041	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	0.5659	0.9904
042	อุตสาหกรรมอื่นๆ	0.6683	1.0390
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	5.4020	1.7932
044	การประปา	0.8727	1.1060
045	การก่อสร้างอาคาร	1.4545	0.9780
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	0.5785	1.1625
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	3.2521	0.8323
048	ภัตตาคารและโรงเรม	0.7658	1.0335
049	การขนส่งโดยรถไฟ	0.5247	0.9725
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	0.7198	1.0618
051	การขนส่งสินค้าทางบก	0.7444	1.0701
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	0.5416	0.7333
053	การขนส่งทางน้ำ	0.5299	0.8775
054	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางน้ำ	0.5667	0.5189
055	การขนส่งทางอากาศ	0.7354	1.0363
056	การบริการอื่นๆ เกี่ยวนี้องกับการขนส่ง	0.6666	1.0414
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	0.5390	0.9424
058	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์โทรศัพท์	1.1867	1.0732
059	ธนาคารและการประกันภัย	1.6576	0.7311
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	0.8965	0.8000
061	การบริการทางธุรกิจต่าง ๆ	0.7306	0.7674
062	การบริการของราชการ	0.5611	0.5442
063	การบริการอื่นๆ	0.6591	0.8784
064	กิจกรรมที่ไม่สามารถระบุประเภท	0.8121	1.3630

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4.4 การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดยโสธร

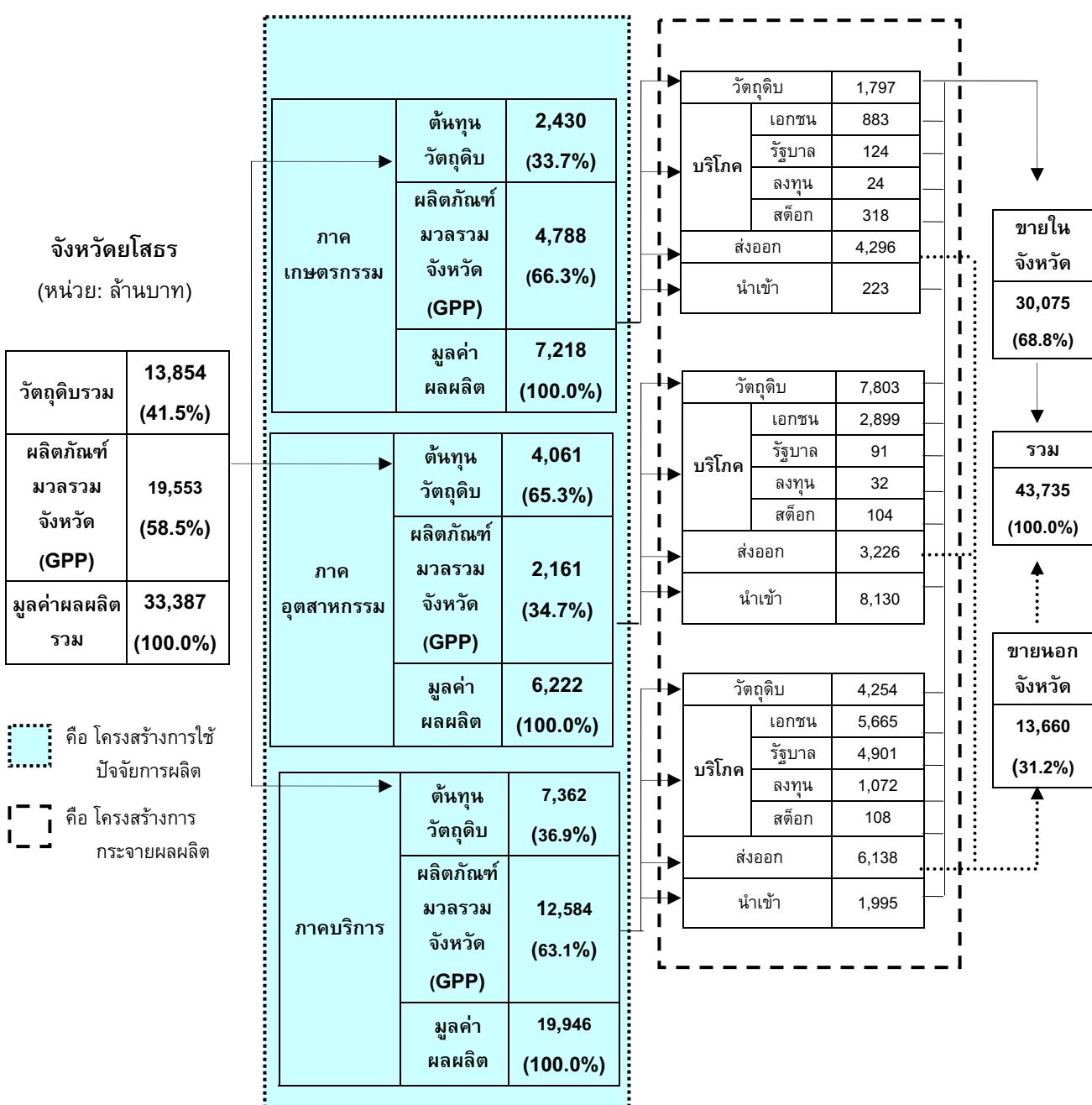
4.4.1 ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดยโสธร

การศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดยโสธร ปี 2550 โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดยโสธร พบว่าจังหวัดยโสธรมีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 33,387 ล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นการใช้ต้นทุน 13,854 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัดยโสธร 19,553 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 41.5 และ 58.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดยโสธร ตามลำดับ ดังภาพที่ 4.7

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาตามภาคการผลิตแล้ว จะพบว่าภาคบริการเป็นภาคการผลิตที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด คือ 19,946 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 59.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม 7,218 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม 6,222 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 21.6 และ 18.6 ตามลำดับ ซึ่งการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตนั้นมีสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไป โดยภาคเกษตรกรรมมีการใช้ต้นทุนร้อยละ 33.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นร้อยละ 66.3 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้ต้นทุนร้อยละ 65.3 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 34.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้ต้นทุน 36.9 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 63.1 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการ ตามลำดับ

สำหรับการพิจารณาการเชื่อมโยงการกระจายผลผลิตของจังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นการพิจารณาการกระจายผลผลิตใน 2 ประเภท คือ 1) การกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุต้นทุนหรือปัจจัยการผลิต และ 2) การกระจายผลผลิตเพื่อเป็นสินค้าหรือบริการในการบริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งประกอบไปด้วยการบริโภคของภาคเอกชนและหน่วยงานราชการ การลงทุน สต็อก ตลอดจนการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งจะแสดงให้เห็นในแต่ละภาคการผลิตได้ดังนี้

ภาคเกษตรกรรม มีการกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นปัจจัยการผลิตการผลิตของกิจกรรมการผลิตต่างๆในจังหวัด 1,797 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของภาคเอกชนหรือครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 883 และ 124 ล้านบาท ใช้เพื่อการลงทุน 24 ล้านบาท และคงเหลือเป็นสต็อก 318 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อใช้หมุนเวียนในจังหวัดอีก 223 ล้านบาท ในขณะที่สินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดยโสธรสามารถส่งออกไปนอกจังหวัด 4,296 ล้านบาท

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.22 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดยโสธร

ภาคอุตสาหกรรม สินค้าในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธรที่ผลิตขึ้นมาได้นั้นจะสามารถกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต คิดเป็น 7,803 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 2,899 และ 91 ล้านบาท ใช้ในการลงทุน 32 ล้านบาท และส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ 104 ล้านบาท ส่วนการนำเข้าส่งออก สินค้าอุตสาหกรรมนั้น จังหวัดยโสธรมีการนำเข้า 8,130 ล้านบาท และมีการส่งออก 3,226 ล้านบาท

ภาคบริการ จังหวัดยโสธรมีการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัดคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 4,254 ล้านบาท และเป็นการให้บริการแก่ภาคเอกชน รัฐบาล 5,665 และ 4,901 ใช้ในการลงทุน 1,072 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้จังหวัดยโสธรยังมีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 1,995 ล้านบาท และภาคบริการในจังหวัดยโสธรสามารถให้บริการนอกจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 6,138 ล้านบาท

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจะมีสินค้าที่หมุนเวียนในจังหวัดยโสธรคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 43,735 ล้านบาท เป็นสินค้าที่ขยายภายในจังหวัด 30,075 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 68.8 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขยายนอกจังหวัด 13,660 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.2 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัด ตามลำดับ

4.4.2 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดยโสธร

จังหวัดยโสธรเป็นจังหวัดที่มีกิจกรรมการบริการของราชการ เช่น โรงพยาบาล โรงพยาบาล และบริการของราชการอื่นๆ เป็นกิจกรรมที่มีมูลค่ามากที่สุด โดยมีมูลค่าผลผลิตรวมในจังหวัดเท่ากับ 6,592 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางเท่ากับ 1,377 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มของธุรกิจ 5,215 ล้านบาท นอกจากที่กล่าวมาแล้วจังหวัดยโสธรยังมีกิจกรรมการผลิตในภาคเกษตรกรรมที่สำคัญอีกหลายกิจกรรม เช่น การทำนา การทำสวนผัก และสวนผลไม้ เป็นต้น ส่วนภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ โรงพยาบาลและการปั้นแป้งอื่นๆ การผลิตเครื่องแต่งกาย การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม ส่วนบริการ ได้แก่ การค้าส่งค้าปลีก ก่อสร้างอาคาร ธนาคาร ประกอบภัย และอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแสดงรายละเอียดกิจกรรมต่างๆ ข้างต้นแสดงรายละเอียดไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.49 มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดยโสธร

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	รายการ	มูลค่าปัจจัย การผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
001	การทำนา	720	1,299	2,019
002	การทำไร่ข้าวโพด (ข้าวโพดรับประทานผักสด)	26	13	39
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	58	123	181
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	8	8	16
005	การทำสวนผัก	356	752	1,108
006	การทำสวนผลไม้ (ผลผลิตหลัก มะม่วง)	83	168	251
007	การทำสวนผลไม้มีอ่อนๆ	564	1,042	1,606
008	การทำไร่อ้อย	14	22	36
009	การทำสวนยางพารา	62	236	298
010	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	130	205	335
011	การบริการทางการเกษตร	68	98	166
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	213	639	852
013	การเลี้ยงสุกร	46	39	85
014	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	26	28	54
015	ปศุสัตว์อื่นๆ	0	0	0
016	ผลิตภัณฑ์จากป่า	1	2	4
017	ประมง	53	116	169
018	การทำเหมืองแร่	47	83	129
019	การขุดสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	87	142	229
020	โรงสีข้าว และการป่นเปี้ยงอื่นๆ	1,584	604	2,188
021	การผลิตน้ำแข็ง	39	21	60
022	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	84	71	155
023	เครื่องดื่มและยาสูบ	6	4	9
024	การปั่น ทอ และฟอกย้อม	17	14	32
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	85	81	166
026	การผลิตเครื่องแต่งกาย	1,391	571	1,961
027	เครื่องหนังและรองเท้า	49	66	115
028	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	0	0	0
029	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	1	2	3
030	การผลิตปุ๋ย ยาปาราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	0	0	0
031	การผลิตเมมเบรนภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	6	6	12
032	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	-	-	-
033	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	21	7	29
034	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	7	2	9
035	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	44	25	69
036	การผลิตโลหะอื่นๆ	7	4	11
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	0	0	0
038	การผลิตโลหะประดิษฐ์	0	1	1

ตารางที่ 4.49 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
039	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	1	0	1
040	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	-	-	-
041	การผลิตยานพาหนะ และการซ่อมแซม	586	259	845
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	1	1	2
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	551	197	748
044	การประปา	28	49	77
045	การก่อสร้างอาคาร	1,250	727	1,977
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร	74	44	118
047	การค้าส่ง	428	747	1,174
048	การค้าปลีก	2,175	3,297	5,472
049	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	8	7	15
050	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	37	42	79
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	227	215	441
052	การขนส่งสินค้าทางบก	16	40	56
053	บริการเสริมการขนส่งทางบก	0	0	0
054	การขนส่งทางน้ำ	-	-	-
055	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	-	-	-
056	บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งและการนำเที่ยว	8	11	19
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	-	-	-
058	ไปรษณีย์ โทรทัพท์ และโทรเลข	142	487	629
059	ธนาคารและการประกันภัย	420	799	1,219
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	429	660	1,089
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	19	46	65
062	การบริการราชการ	1,377	5,215	6,592
063	งานบริการอื่นๆ	171	199	370
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	1	0	2
รวม		13,854	19,533	33,387

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดโดยสรุป 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตรกรรม

เมื่อศึกษาโครงการสร้างของการใช้ปัจจัยในการผลิตที่สำคัญๆ ของภาคเกษตรกรรม พบว่าในภาคเกษตรกรรมเป็นภาคที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง โดยคิดเป็นร้อยละ 66.3 ของมูลค่าการผลิต โดยแบ่งเป็นผลตอบแทนจากการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการ 2,491 ล้านบาท เงินเดือนให้แก่แรงงาน 2,044 ล้านบาท ค่าเสื่อมราคา 139 ล้านบาท และค่าภาษีทางอ้อมสุทธิ 114 ล้านบาท ที่เหลือร้อยละ 33.7 เป็นมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่ผู้ผลิตต้องจ่ายไปเพื่อซื้อปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลงมากที่สุดเท่ากับ 748 ล้านบาท รองลงมาเป็นค่าอาหารอื่นๆ เท่ากับ 185 ล้านบาท และเป็นรายจ่ายให้กับค่าน้ำมันปิโตรเลียม เท่ากับ 180 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.50) ดังนี้

ตารางที่ 4.50 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	166	2.3
การบริการทางการเกษตร	166	2.3
เกษตรกรรมอื่นๆ	131	1.8
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	185	2.6
การผลิตปุ๋ย ยาปารับศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	748	10.4
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	180	2.5
การผลิตโลหะประดิษฐ์	48	0.7
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	51	0.7
การผลิตยานพาหนะ และการซ่อมแซม	78	1.1
อุตสาหกรรมอื่นๆ	219	3.0
ไฟฟ้าและก๊าซ	54	0.7
การค้าปลีก	75	1.0
ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	130	1.8
ธนาคารและการประกันภัย	65	0.9
การบริการอื่นๆ	135	1.9
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	2,430	33.7
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	2,044	28.3
ผลตอบแทนการผลิต	2,491	34.5
ค่าเสื่อมราคา	139	1.9
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	114	1.6
มูลค่าเพิ่มรวม	4,788	66.3
มูลค่าผลผลิตรวม	7,218	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคที่มีมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางสูงถึงร้อยละ 67.4 ของมูลค่าผลผลิตรวม เนื่องจากเป็นภาคการผลิตที่จำเป็นต้องใช้วัตถุดิบมาผลิตเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบที่ได้จากการทำนา ซึ่งคิดเป็นมูลค่า 1,122 ล้านบาท รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายให้กับสิ่งทอและการปั้น ทอ และฟอกย้อม ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 728 และ 483 ล้านบาทตามลำดับ ส่วนด้านมูลค่าเพิ่มมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 32.6 ของมูลค่าผลผลิตรวม โดยผลตอบแทนการผลิตเป็นส่วนที่มูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 1,964 ล้านบาท (ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.51 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	1,122	18.6
การทำไร่แม่น้ำป่าสัก	60	1.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	103	1.7
โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ	100	1.7
การปั้น หอ และฟอกย้อม	483	8.0
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	728	12.1
การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นน้ำมันล้ำราน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	120	2.0
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	195	3.2
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	66	1.1
การผลิตยานพาหนะ และการซ่อมแซม	318	5.3
อุตสาหกรรมอื่นๆ	358	5.9
ไฟฟ้าและกําช	69	1.1
การค้าส่ง	93	1.5
การค้าปลีก	152	2.5
งานบริการอื่นๆ	94	1.6
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	4,061	67.4
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	712	11.8
ผลตอบแทนการผลิต	1,178	19.5
ค่าเสื่อมราคา	50	0.8
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	25	0.4
มูลค่าเพิ่มรวม	1,964	32.6
มูลค่าผลผลิตรวม	6,026	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคบริการ

สำหรับภาคบริการนั้นพบว่ามีมูลค่าของปัจจัยการผลิตและมูลค่าเพิ่มมีสัดส่วนร้อยละ 36.5 และ 63.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมตามลำดับ ซึ่งปัจจัยการผลิตขั้นกลางส่วนใหญ่คือ ธนาคารและประกันภัย ที่มีมูลค่าเท่ากับ 792 ล้านบาท อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาอย่างมูลค่าเพิ่มในส่วนของภาคบริการเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้างให้แก่แรงงานมากถึง 6,730 ล้านบาท และมูลค่าผลตอบแทนที่ให้แก่ผู้ประกอบการเท่ากับ 5,113 ล้านบาท (ตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.52 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิต
ขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
เกษตรกรรม	48	0.2
การทำเหมืองแร่	281	1.4
ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	202	1.0
การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	622	3.1
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	661	3.3
การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	330	1.6
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	224	1.1
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,607	8.0
ไฟฟ้าและก๊าซ	655	3.3
การค้าปลีก	183	0.9
ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	294	1.5
ธนาคารและการประกันภัย	792	3.9
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	294	1.5
การบริการทางธุรกิจต่างๆ	235	1.2
งานบริการอื่นๆ	934	4.6
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	7,362	36.5
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	6,730	33.4
ผลตอบแทนการผลิต	5,113	25.4
ค่าเสื่อมราคา	862	4.3
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	76	0.4
มูลค่าเพิ่มรวม	12,781	63.5
มูลค่าผลผลิตรวม	20,143	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตที่สำคัญในจังหวัดยโสธร

หลังจากพิจารณาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดยโสธรในภาพกว้างๆ แล้ว ถ้าทำการพิจารณาให้ชัดเจนขึ้นโดยศึกษารายละเอียดในระดับสินค้า ซึ่งผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างสินค้าสำคัญในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการมาภาคลสินค้าเพื่อแสดงโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตที่ชัดเจนมากขึ้น โดยกิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคเกษตรกรรมคือ การทำนา กิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคอุตสาหกรรมคือ โรงสีข้าว และการปั่นแปลงอื่นๆ และกิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคบริการคือ การบริการราชการ โดยรายละเอียดของโครงสร้างในแต่ละกิจกรรมการผลิตมีรายละเอียดดังนี้

ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดยโสธร พบว่ากิจกรรมการผลิตที่สำคัญของจังหวัด คือ การทำนา เนื่องจากสามารถสร้างมูลค่าผลผลิตได้ 2,019 ล้านบาท โดยปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่สำคัญในการทำนา คือ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง ที่มีมูลค่าเท่ากับ 232 ล้านบาท ส่วนด้านมูลค่าเพิ่มพบว่า เงินเดือนค่าจ้างเป็นส่วนที่มูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 702 ล้านบาท

ภาคอุตสาหกรรม พบว่าจังหวัดยโสธรมีกิจกรรมที่มีมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมโรงสีข้าว และการปั่นแป้งอื่นๆ สูงสุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 2,188 ล้านบาท และมีวัตถุดิบในการผลิตหลักๆ คือข้าวเปลือกที่ได้จากการทำนา ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 1,122 ล้านบาท

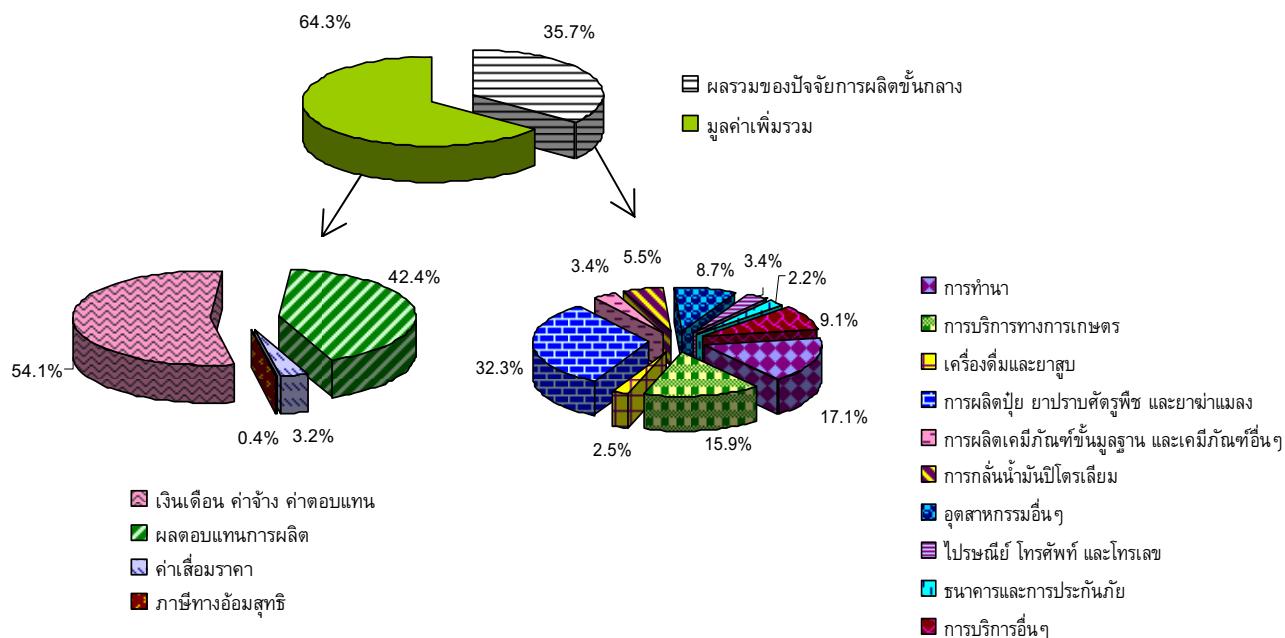
ส่วนกิจการที่สร้างมูลค่าสูงที่สุดในภาคบริการนั้นคือ การบริการราชการ มีมูลค่าการให้บริการ 6,592 ล้านบาท โดยปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่สำคัญในการบริการราชการ คือ การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 540 ล้านบาท ส่วนด้านมูลค่าเพิ่มพบว่าเงินเดือนค่าจ้างมีมูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 4,405 ล้านบาทซึ่งสามารถรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากตารางที่ 4.53 – 4.55 และภาพที่ 4.23 – 4.25

ตารางที่ 4.53 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำนา
การทำนา	123
การบริการทางการเกษตร	115
เครื่องจัมและยาสูบ	18
การผลิตปุ๋ย ยาปรับศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	232
การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	24
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	40
อุตสาหกรรมอื่นๆ	62
ไประษณีย์ โทรศัพท์ และโทรศัพท์	24
ธนาคารและการประกันภัย	16
การบริการอื่นๆ	65
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	720
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	702
ผลตอบแทนการผลิต	550
ค่าเสื่อมราคา	41
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	5
มูลค่าเพิ่มรวม	1,299
มูลค่าผลผลิตรวม	2,019

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

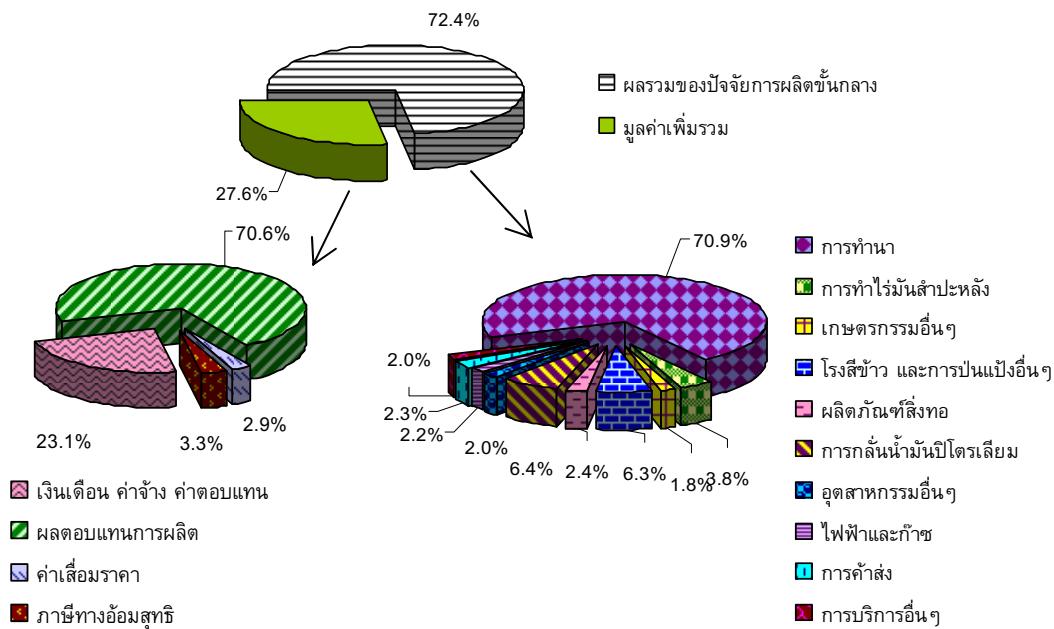
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.23 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำงานในจังหวัดยโสธร

ตารางที่ 4.54 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการโรงสีข้าว และการป่นแป้งอีน్ทในจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ
การทำงาน	1,122
การทำไก่ร้อนสำปะหลัง	60
เกษตรกรรมอื่นๆ	29
โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ	100
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	38
การกลั่นน้ำมันน้ำมันโดยรีเลียม	101
อุตสาหกรรมอื่นๆ	31
ไฟฟ้าและก๊าซ	34
การค้าส่ง	36
การบริการอื่นๆ	32
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	1,584
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	140
ผลตอบแทนการผลิต	427
ค่าเสื่อมราคา	18
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	20
มูลค่าเพิ่มรวม	604
มูลค่าผลผลิตรวม	2,188

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

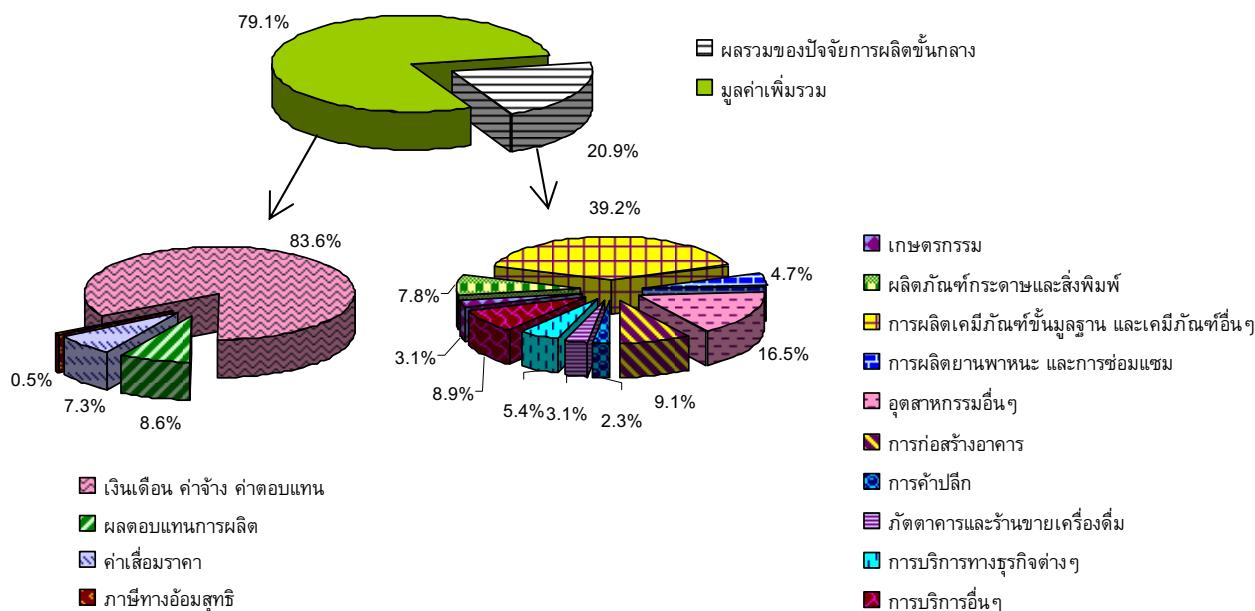
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.24 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของโรงสีข้าวและการป่นแป้งอื่นๆ ในจังหวัดยโสธร

ตารางที่ 4.55 มูลค่าผลผลิตรวมของการบริการราชการในจังหวัดยโสธรแบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม
หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การบริการราชการ
เกษตรกรรม	43
ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	108
การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	540
การผลิตยานพาหนะ และการซ่อมแซม	65
อุตสาหกรรมอื่นๆ	227
การก่อสร้างอาคาร	126
การค้าปลีก	31
ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	42
การบริการทางธุรกิจต่างๆ	74
การบริการอื่นๆ	122
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	1,377
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	4,405
ผลตอบแทนการผลิต	454
ค่าเสื่อมราคา	382
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	- 27
มูลค่าเพิ่มรวม	5,215
มูลค่าผลผลิตรวม	6,592

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.25 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร

4.4.3 โครงสร้างการกระจายสินค้าของจังหวัดยโสธร

สินค้าและบริการที่มีจำนวนอยู่ในจังหวัดยโสธรนั้นได้จำนวนน้อยหรือให้บริการแก่กลุ่มลูกค้า 2 ประเภทด้วยกัน คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสินค้าในจังหวัดยโสธรจะถูกขายเพื่อการบริโภคเป็นหลัก คิดเป็นมูลค่า 29,882 ล้านบาท โดยกิจกรรมที่มีมูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก มากที่สุดคือ การบริการราชการ ซึ่งมีมูลค่า 6,595 ล้านบาท เนื่องจากรายจ่ายของภาครัฐ รองลงมาเป็นการค้าส่งค้าปลีก 5,062 ล้านบาท และโรงสีข้าวและการปั่นแปลงอื่นๆ 2,079 ล้านบาท ตามลำดับ ในส่วนของการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบนั้นมีมูลค่าเท่ากับ 13,854 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการในประเภทนี้การดำเนินการ มีมูลค่าการบริการมากที่สุด 1,288 ล้านบาท รองลงมาเป็นนำมันปิโตรเลียม 1,035 ล้านบาท และธนาคารและประกันภัย 865 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.56)

ตารางที่ 4.56 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม
แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดยโสธร หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
001	การทำนา	1,288	731	2,020
002	การทำไร่ข้าวโพด (ข้าวโพดรับประทานผักสด)	19	21	40
003	การทำไร่ร่มสำปะหลัง	66	115	181
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	14	2	16
005	การทำสวนผัก	42	1,083	1,124
006	การทำสวนผลไม้ (ผลผลิตหลัก มะม่วง)	27	258	285
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	40	1,648	1,689
008	การทำไร่อ้อย	1	36	37
009	การทำสวนยางพารา	14	284	299
010	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	30	319	349
011	การบริการทางการเกษตร	166	-	166
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	19	841	860
013	การเลี้ยงสุกร	17	70	87
014	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	32	33	65
015	ปศุสัตว์อื่นๆ	0	0	0
016	ผลิตภัณฑ์จากป่า	4	1	5
017	ประมง	18	203	221
018	การทำเหมืองแร่	303	0	303
019	การทำสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	25	372	397
020	โรงสีข้าว และการบีบแป้งอื่นๆ	117	2,079	2,195
021	การผลิตน้ำแข็ง	43	18	61
022	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	232	282	513
023	เครื่องดื่มและยาสูบ	44	188	232
024	การปั่น ทอ และฟอกย้อม	495	2	497
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	811	126	938
026	การผลิตเครื่องแต่งกาย	59	1,956	2,015
027	เครื่องหนังและรองเท้า	21	104	125
028	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	198	47	245
029	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	208	40	247
030	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	749	2	750
031	การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	799	184	983
032	การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม	1,035	173	1,208
033	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	74	3	78
034	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	249	77	325
035	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	359	16	375
036	การผลิตโลหะอื่นๆ	209	11	220
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	116	0	116
038	การผลิตโลหะประดิษฐ์	194	51	245

ตารางที่ 4.56 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
039	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	100	2	102
040	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	341	80	421
041	การผลิตยานพาหนะ และการซ่อมแซม	574	383	957
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	449	158	607
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	777	127	905
044	การประปา	79	49	128
045	การก่อสร้างอาคาร	187	1,791	1,978
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	18	101	119
047	การค้าส่ง	163	1,011	1,174
048	การค้าปลีก	410	5,062	5,472
049	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	62	186	247
050	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	43	40	83
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	200	692	892
052	การขนส่งสินค้าทางบก	7	48	56
053	บริการเสริมการขนส่งทางบก	53	44	97
054	การขนส่งทางน้ำ	-	-	-
055	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	1	-	1
056	บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งและการนำเที่ยว	160	4	163
057	สถานที่ท่องเที่ยวและไฮโล	1	-	1
058	โทรศัพท์ โทรศัพท์ และโทรเลข	444	272	716
059	ธนาคารและการประกันภัย	865	358	1,223
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	306	917	1,223
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	247	20	267
062	การบริการราชการ	27	6,595	6,622
063	งานบริการอื่นๆ	191	562	752
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	13	6	19
รวม		13,854	29,882	43,735

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากมูลค่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ในจังหวัดยโสธรตามที่ได้กล่าวมา พบว่ามูลค่าของสินค้าที่นำเข้ามาจากนอกจังหวัดยโสธร คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 10,348 ล้านบาท โดยในจำนวนนี้เป็นมูลค่านำเข้าสินค้า 10,319 ล้านบาท ส่วนมูลค่าที่เหลือ 30 ล้านบาท เป็นมูลค่าภาษีศุลกากรที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งสินค้าหรือบริการที่นำเข้ามาจากนอกจังหวัดมากที่สุดคือ นำมันบิโตรเลียม คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 1,208 ล้านบาท รองลงมาเป็นการผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ 971 ล้านบาท (ตารางที่ 4.57)

ตารางที่ 4.57 มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้า
และบริการของจังหวัดโดยโซน

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
001	การทำนา	1	-	1
002	การทำไรข้าวโพด	1	-	1
003	การทำไรมันสำปะหลัง	0	-	0
004	ถั่วถิ่ง	0	0	0
005	การทำสวนผัก (ยกเว้นพืช)	16	0	16
006	การทำสวนผลไม้ (ยกเว้นมะม่วงหิมพานต์)	33	-	33
007	การทำสวนพริก	83	0	83
008	การปลูกมะม่วงหิมพานต์	1	-	1
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง และแผ่นยางดิบ)	1	-	1
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และบริการทางการเกษตร	14	0	14
011	การเลี้ยงปศุสัตว์	-	-	-
012	ผลผลิตจากป่า	8	0	8
013	การประมง	2	-	2
014	การทำเหมืองแร่ (หินและการย่อยทราย)	10	-	10
015	การขุดสัตว์	0	0	0
016	การแปรรูปและถนอมอาหาร	1	0	1
017	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	52	0	52
018	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	173	0	173
019	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	167	1	168
020	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	7	1	8
021	การบีบ หก และฟอกย้อม	1	-	1
022	ผลิตภัณฑ์สิ่งหก และเครื่องแต่งกาย	357	1	358
023	การผลิตผลภัณฑ์จากหนัง	223	0	223
024	การผลิตรองเท้า	466	0	466
025	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	770	2	772
026	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	51	2	53
027	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	10	1	10
028	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	244	0	244
029	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	244	0	244
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	750	0	750
031	ผลิตภัณฑ์ยา	971	0	971
032	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1,208	-	1,208
033	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	49	0	49
034	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	316	0	316
035	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	307	-	307
036	ผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ไม่ใช่เหล็ก ถลุงแร่อื่น เช่น ถลุงดีบุก	209	0	209
037	โลหะประดิษฐ์	115	0	115
038	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	243	0	243
039	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	101	0	101

ตารางที่ 4.57 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
040	การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม	421	0	421
041	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	93	20	112
042	อุตสาหกรรมอื่นๆ	605	0	605
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	157	-	157
044	การประปา	51	-	51
045	การก่อสร้างอาคาร	1	-	1
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	1	-	1
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	-	-	-
048	ภัตตาคารและโรงรำ	-	-	-
049	การขนส่งโดยรถทุ่ฟ	232	-	232
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	4	-	4
051	การขนส่งสินค้าทางบก	450	-	450
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	-	-	-
053	การขนส่งทางน้ำ	97	-	97
054	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางน้ำ	-	-	-
055	การขนส่งทางอากาศ	1	-	1
056	การบริการอื่นๆ เกี่ยวกับการขนส่ง	145	-	145
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	1	-	1
058	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์โทรศัพท์	86	-	86
059	ธนาคารและการประกันภัย	4	-	4
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	134	-	134
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	202	-	202
062	การบริการของราชการ	30	-	30
063	การบริการอื่นๆ	382	-	382
064	กิจกรรมที่ไม่สามารถบัญชีประเภท	17	-	17
รวม		10,319	30	10,348

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคเกษตรกรรม

เมื่อศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดยโสธรพบว่าสินค้าเกษตรกรรมส่วนใหญ่ถูกส่งออกไปต่างจังหวัด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 3,757 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 50.5 ของรายรับรวม รองลงมาถูกใช้เพื่อเป็นวัตถุคงเหลือเท่ากับ 1,797 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 24.1 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.58)

ตารางที่ 4.58 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	238	3.2
การทำรากและผลไม้	8	0.1
การทำสวนพืช	55	0.7
การทำสวนผลไม้ เช่นฯ	60	0.8
การทำสวนยางพารา	8	0.1
การเลี้ยงโคและกระบือ	50	0.7
เกษตรกรรมอื่นๆ	44	0.6
การฟาร์ม การปรับปรุงและน้อมอาหาร	36	0.5
โรงสีข้าว และการบีบปั้น เช่นฯ	1,211	16.3
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	23	0.3
ผลิตภัณฑ์สัตว์	6	0.1
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	7	0.1
อุตสาหกรรมอื่นๆ	2	0.0
การบริการราชการ	43	0.6
การบริการอื่นๆ	5	0.1
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	1,797	24.1
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	883	11.9
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคธุรกิจ	124	1.7
รายรับจากการเป็นสินค้าทั่วไป	24	0.3
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	318	4.3
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	539	7.2
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	3,757	50.5
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	5,645	75.9
รายรับรวม	7,442	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคอุตสาหกรรม

การศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธรพบว่าสินค้าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ถูกใช้เป็นวัตถุดิบในจังหวัด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 7,803 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 55.1 ของรายรับรวม รองลงมาคือการขายให้กับครัวเรือนเท่ากับ 2,599 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 20.5 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.59)

ตารางที่ 4.59 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	377	2.7
การทำสวนผัก	212	1.5
การทำสวนผลไม้อื่นๆ	427	3.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	493	3.5
โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ	270	1.9
การผลิตเครื่องแต่งกาย	1,245	8.8
การผลิตยานพาหนะและ การซ่อมแซม	531	3.7
อุตสาหกรรมอื่นๆ	323	2.3
ไฟฟ้าและก๊าซ	305	2.2
การก่อสร้างอาคาร	1,169	8.3
การค้าส่ง	208	1.5
การค้าปลีก	689	4.9
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	171	1.2
การบริการราชการ	939	6.6
การบริการอื่นๆ	445	3.1
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	7,803	55.1
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	2,899	20.5
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	91	0.6
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	32	0.2
ส่วนเบลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	104	0.7
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	123	0.9
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	3,103	21.9
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	6,353	44.9
รายรับรวม	14,156	100.0

ที่มา: ตารางบัญชีการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการ

ถ้าพิจารณาโครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการพบว่าการบริการส่วนใหญ่เป็นการให้บริการแก่ต่างจังหวัด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 6,026 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2732 ของรายรับรวม รองลงมาคือการขายบริการให้กับครัวเรือนเท่ากับ 5,665 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 25.6 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.60)

ตารางที่ 4.60 มูลค่าการให้บริการของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการแก่ผู้บุริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
การทำนา	105	0.5
การทำสวนพืช	90	0.4
การทำสวนผลไม้อื่นๆ	77	0.3
เกษตรกรรมอื่นๆ	186	0.8
โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ	103	0.5
การผลิตเครื่องแต่งกาย	145	0.7
อุตสาหกรรมอื่นๆ	159	0.7
ไฟฟ้าและก๊าซ	246	1.1
การค้าส่ง	219	1.0
การค้าปลีก	1,486	6.7
ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	116	0.5
ธนาคารและการประกันภัย	277	1.3
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	380	1.7
การบริการราชการ	395	1.8
งานบริการอื่นๆ	269	1.2
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	4,254	19.2
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	5,665	25.6
รายรับจากการให้บริการภาคอื่น	4,901	22.1
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	1,072	4.8
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	108	0.5
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	111	0.5
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	6,026	27.2
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	17,884	80.8
รายรวม	22,138	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงการสร้างการกระจายสินค้าของสินค้าสำคัญ

หลังจากทราบโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการของกลุ่มกิจกรรมการผลิตต่างๆ แล้ว ถ้าทำการศึกษาการกระจายการโครงการสร้างสินค้าและบริการให้ชัดเจนขึ้นโดยแสดงรายละเอียดในระดับสินค้า และบริการที่สำคัญของจังหวัด โดยสินค้าสำคัญของแต่ละกลุ่มคือ กิจกรรมการผลิตการทำนา โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ และการบริการราชการ ซึ่งโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

สินค้าสำคัญของภาคเกษตรกรรมในจังหวัดยโสธรคือ กิจกรรมการผลิตการทำนา ซึ่งจากการศึกษาพบว่าการทำนามีมูลค่าการกระจายสินค้าเท่ากับ 2,020 ล้านบาท โดยใช้เป็นวัตถุดิบเท่ากับ 1,288 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ข้าวเป็นวัตถุดิมมากที่สุดคือกิจกรรมโรงสีข้าวและการป่นแป้งอื่นๆ ซึ่งมี

มูลค่าเท่ากับ 1,122 ล้านบาท สำหรับการกระจายเพื่อบริโภคและการส่งออกเท่ากับ 731 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 343 ล้านบาท

ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธรมีสินค้าสำคัญคือ โรงสีข้าวและการปั่นแป้งอีนๆ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 2,195 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการกระจายสินค้าเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบเท่ากับ 117 ล้านบาท โดยคือโรงสีข้าวและการปั่นแป้งอีนๆ เป็นกิจกรรมที่ใช้กิจกรรมต้นของเป็นวัตถุดิบมากที่สุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 100 ล้านบาท ส่วนการกระจายสินค้าเพื่อการบริโภคและการส่งออกมีมูลค่าเท่ากับ 2,079 ล้านบาท โดยที่การส่งออกไปต่างจังหวัดมีมูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 1,347 ล้านบาท

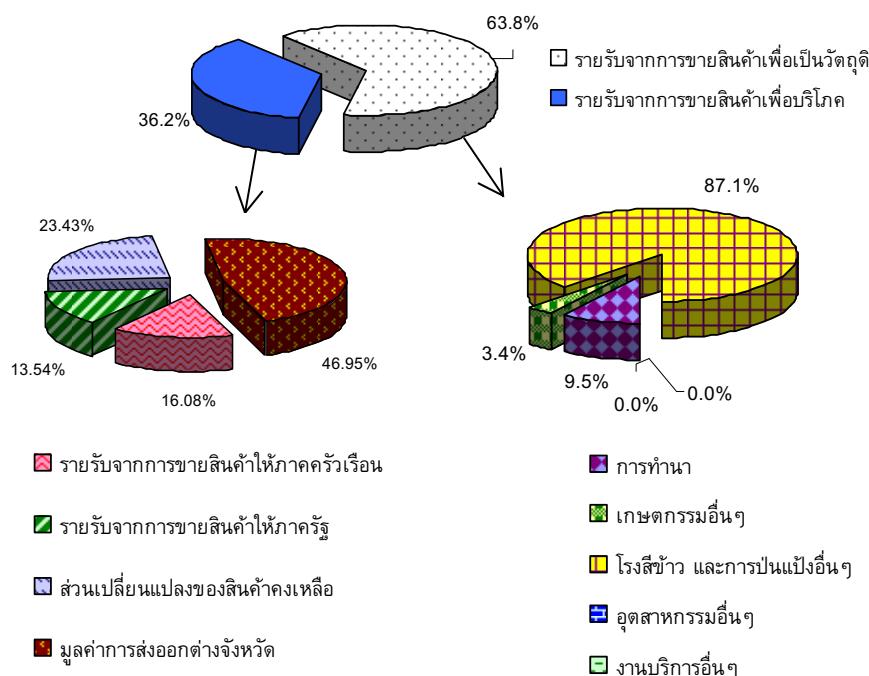
กิจกรรมการบริการราชการเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญของภาคบริการในจังหวัดยโสธรเนื่องจากมีมูลค่าการให้บริการสูงถึง 6,622 ล้านบาท ซึ่งแบ่งเป็นการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิตเท่ากับ 27 ล้านบาท ซึ่งตัวมันเองเป็นกิจกรรมที่ใช้บริการมากที่สุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 11 ล้านบาท ส่วนการให้บริการแก่ส่วนอีนๆ เช่น ครัวเรือน ภาครัฐ และการส่งออกนั้น มีมูลค่าเท่ากับ 6,595 ล้านบาท โดยการให้บริการให้กับภาครัฐมีมูลค่ามากที่สุด เท่ากับ 4,777 ล้านบาท ดั้งตารางที่ 4.61 ถึง 4.63 และ ภาพที่ 4.26 ถึง 4.28

ตารางที่ 4.61 มูลค่าการขายสินค้าจากการทำนาของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำนา
การทำนา	123
เกษตรกรรมอื่นๆ	43
โรงสีข้าว และการปั่นแป้งอีนๆ	1,122
อุตสาหกรรมอื่นๆ	0.005
งานบริการอื่นๆ	0.03
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	1,288
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	118
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	99
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	171
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	-
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	343
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	731
รายรับรวม	2,020

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

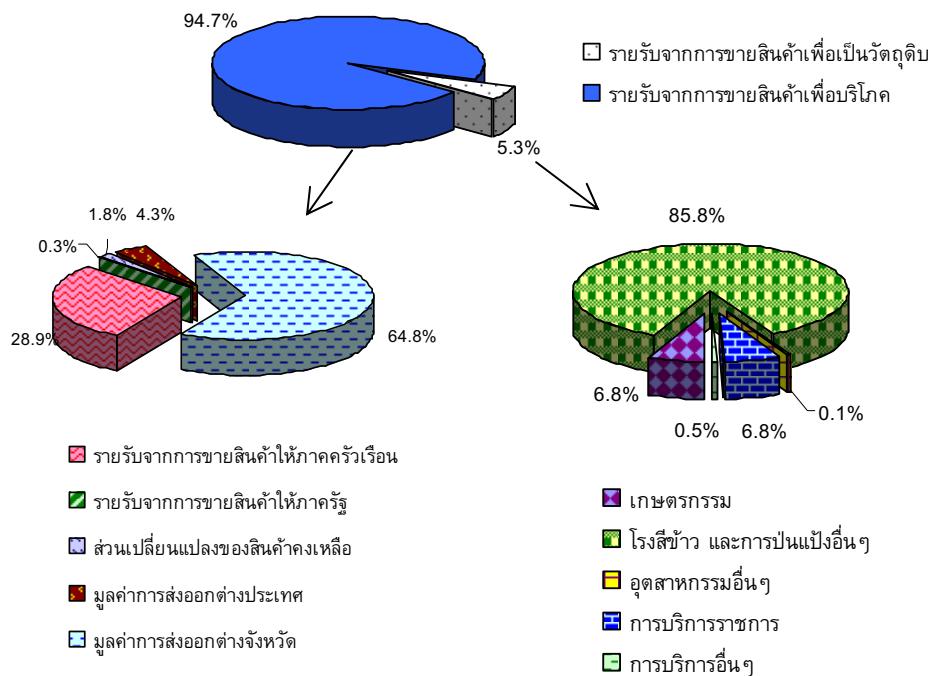
ที่มา: ตารางบัญชีการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.26 โครงสร้างการขายสินค้าจากการทำงานของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.62 มูลค่าการขายสินค้าจากการขายโโรงสีข้าว และการปั่นแปลงอื่นๆ ของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	โโรงสีข้าว และการปั่นแปลงอื่นๆ
เกษตรกรรม	8
โโรงสีข้าว และการปั่นแปลงอื่นๆ	100
อุตสาหกรรมอื่นๆ	0
การบริการราชการ	8
การบริการอื่นๆ	1
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	117
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	600
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	6
รายรับจากการเป็นสินค้าทั่ว	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	37
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	89
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	1,347
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	2,079
รายรับรวม	2,195

ที่มา: ตารางบัญชีการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

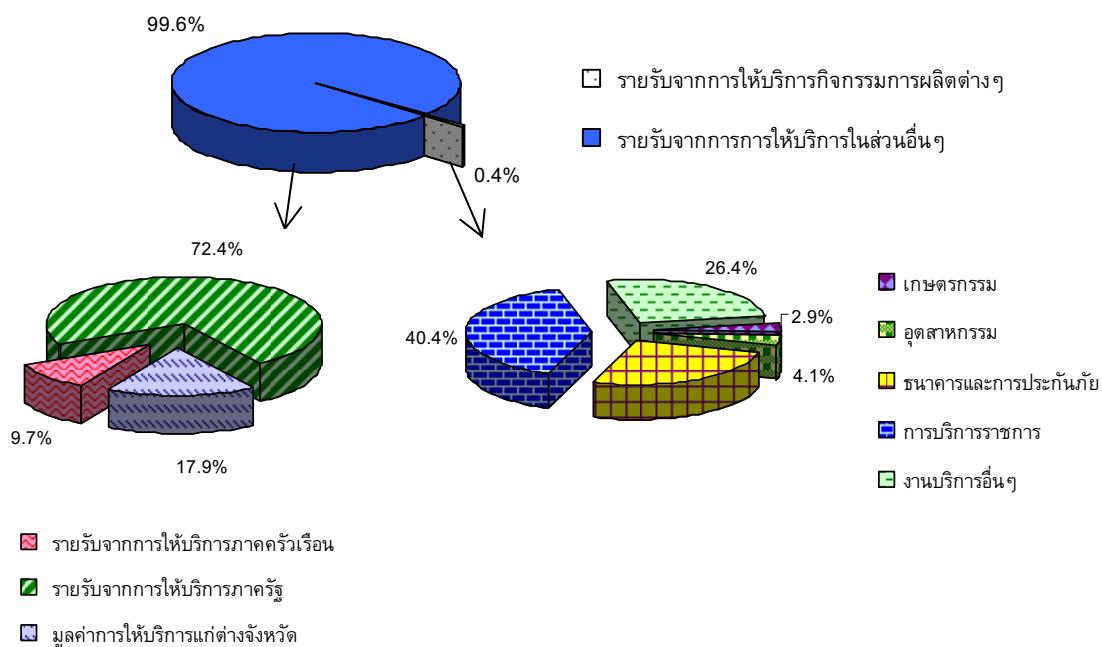
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.27 โครงสร้างการขายสินค้าจากการโกรงสีข้าว และการปันแบ่งอื่นๆ ของจังหวัดยโสธร
แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.63 มูลค่าการให้บริการของบริการราชการของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การบริการราชการ
เกษตรกรรม	1
อุตสาหกรรม	1
ธนาคารและการประกันภัย	7
การบริการราชการ	11
งานบริการอื่นๆ	7
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	27
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	640
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	4,777
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	-
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	-
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	1,178
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	6,595
รายรับรวม	6,622

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.28 โครงสร้างการให้บริการของกิจกรรมการผลิตของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

4.4.4 การวิเคราะห์ด้านการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) ของจังหวัดยโสธรที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.64 พบว่ากิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่าแสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นน้ำ เนื่องจากเป็นการผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของกิจกรรมอื่นต่อไป เช่น การทำนา การทำสวนยางพารา เหมืองแร่ ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ สิ่งทอ กระดาษ เคเมี๊ยต์ พลาสติก ปิโตรเลียม เหล็ก เครื่องจักร และ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายน้ำที่ต้องนำวัตถุดิบในการผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้ในกิจกรรมของตน เช่น ทำไรข้าวพด มันสำปะหลัง พืชตระกูลถั่ว ผัก ผลไม้ ประมง แปรรูปอาหาร เครื่องแต่งกาย เครื่องหนัง รองเท้า ไม้ และยาง เป็นต้น

ตารางที่ 4.64 ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดยโสธร

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
001	การทำนา	1.0671	0.8870
002	การทำไร่รับโพด (ข้าวโพดรับประทานผักสด)	0.6139	1.2075
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	0.5977	0.8534
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	0.5743	0.9955
005	การทำสวนผัก	0.6094	0.8730
006	การทำสวนผลไม้ (ผลผลิตหลัก มะม่วง)	0.5864	0.8647
007	การทำสวนผลไม้มีอ่อนๆ	0.6023	0.8853
008	การทำไร่อ้อย	0.5672	0.9030
009	การทำสวนยางพารา	0.7739	0.7448
010	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	0.7170	0.9375
011	การบริการทางการเกษตร	0.7141	0.8655
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	0.5995	0.8071
013	การเลี้ยงสุกร	0.6318	1.1465
014	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	0.8121	1.0717
015	ปศุสัตว์อ่อนๆ	0.7207	0.8309
016	ผลิตภัณฑ์จากปา	0.8168	0.8639
017	ประมง	0.5943	0.8376
018	การทำเหมืองแร่	1.3639	0.8138
019	การขุดสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	0.6485	0.9643
020	โรงพยาบาล และการปั้นแป้งอ่อนๆ	0.7507	1.2175
021	การผลิตน้ำแข็ง	0.5766	1.3545
022	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	1.5055	1.0931
023	เครื่องจัมและยาสูบ	0.7050	1.4645
024	การบัน ทอก และฟอกย้อม	1.5381	1.1342
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	1.1873	1.1163
026	การผลิตเครื่องแต่งกาย	0.6391	1.3189
027	เครื่องหนังและรองเท้า	0.6194	1.0193
028	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	0.9114	0.9682
029	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	1.0961	0.8331
030	การผลิตปุ๋ย ยาปาราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1.6221	0.9285
031	การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	2.4498	1.1992
032	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	2.9281	0.5559
033	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	0.7845	1.2716
034	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	4.9813	1.9524
035	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	1.4622	1.2632
036	การผลิตโลหะอ่อนๆ	0.7137	1.1602
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	1.4977	1.1029
038	การผลิตโลหะประดิษฐ์	0.9343	0.9305
039	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	1.1475	1.1855

ตารางที่ 4.64 (ต่อ)

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ตัวนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ตัวนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
040	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1.1296	0.5559
041	การผลิตยานพาหนะ และการซ่อมแซม	1.5316	1.4062
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	0.9416	1.0035
043	ไฟฟ้าและกําช	1.7592	1.2678
044	การประปา	0.7896	0.9413
045	การก่อสร้างอาคาร	0.6829	1.2042
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร	0.6170	1.1939
047	การค้าส่ง	1.1442	0.9564
048	การค้าปลีก	1.4653	0.9499
049	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	0.6029	1.1093
050	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	0.6362	1.0676
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	0.7089	1.0084
052	การขนส่งสินค้าทางบก	0.5760	0.7867
053	บริการเสริมการขนส่งทางบก	0.6141	0.9541
054	การขนส่งทางน้ำ	0.5559	0.5559
055	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	0.5595	0.5559
056	บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งและการนำเที่ยว	0.7601	0.9398
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	0.5587	0.5559
058	ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	1.4414	0.7477
059	ธนาคารและการประกันภัย	1.4729	0.8718
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	0.8319	0.9066
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	0.8652	0.8038
062	การบริการราชการ	0.5925	0.7820
063	งานบริการอื่นๆ	0.9103	0.9953
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	0.5911	1.4577

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4.5 การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดชัยภูมิ

4.5.1 ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดชัยภูมิ

ภาพรวมของการเชื่อมโยงด้านการผลิตของจังหวัดชัยภูมิในปี 2550 พบว่าจังหวัดชัยภูมิมีมูลค่าผลผลิตที่เกิดขึ้นในจังหวัด 72,777 ล้านบาท ซึ่งแยกเป็นมูลค่าของวัตถุดิบที่ใช้เพื่อการผลิต 30,858 ล้านบาท หรือร้อยละ 42.4 ของมูลค่าผลผลิตทั้งหมด และอีกร้อยละ 57.6 เป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชัยภูมิ คิดเป็นมูลค่า 41,919 ล้านบาท ตั้งภาพที่ 4.9 นอกจากนั้นผลผลิตที่จังหวัดชัยภูมิผลิตได้ข้างต้น สามารถแยกออกเป็นผลผลิตจาก 3 ภาคการผลิตหลักด้วยกัน นั่นคือเป็นผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม 17,747 ล้านบาท โดยแยกเป็นมูลค่าของวัตถุดิบในการผลิตร้อยละ 36.2 ที่เหลือร้อยละ 63.8 เป็นสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดในสาขาเกษตรกรรม สำหรับผลผลิตจากภาคอุตสาหกรรม นั้นมีมูลค่า 13,867 ล้านบาท ซึ่งแยกเป็นต้นทุนวัตถุดิบร้อยละ 60.1 และมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดชัยภูมิสาขาอุตสาหกรรมร้อยละ 39.9 ของมูลค่าการผลิตในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ส่วนมูลค่าการให้บริการของภาคบริการในจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งพบว่ามีมูลค่าสูงที่สุดจากทั้ง 3 ภาคการผลิตนั้น มีมูลค่ารวมเท่ากับ 41,163 ล้านบาท ซึ่งสามารถแยกออกเป็นสัดส่วนของต้นทุนวัตถุดิบและสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดชัยภูมิได้เท่ากับร้อยละ 39.1 และ 60.9 ตามลำดับ

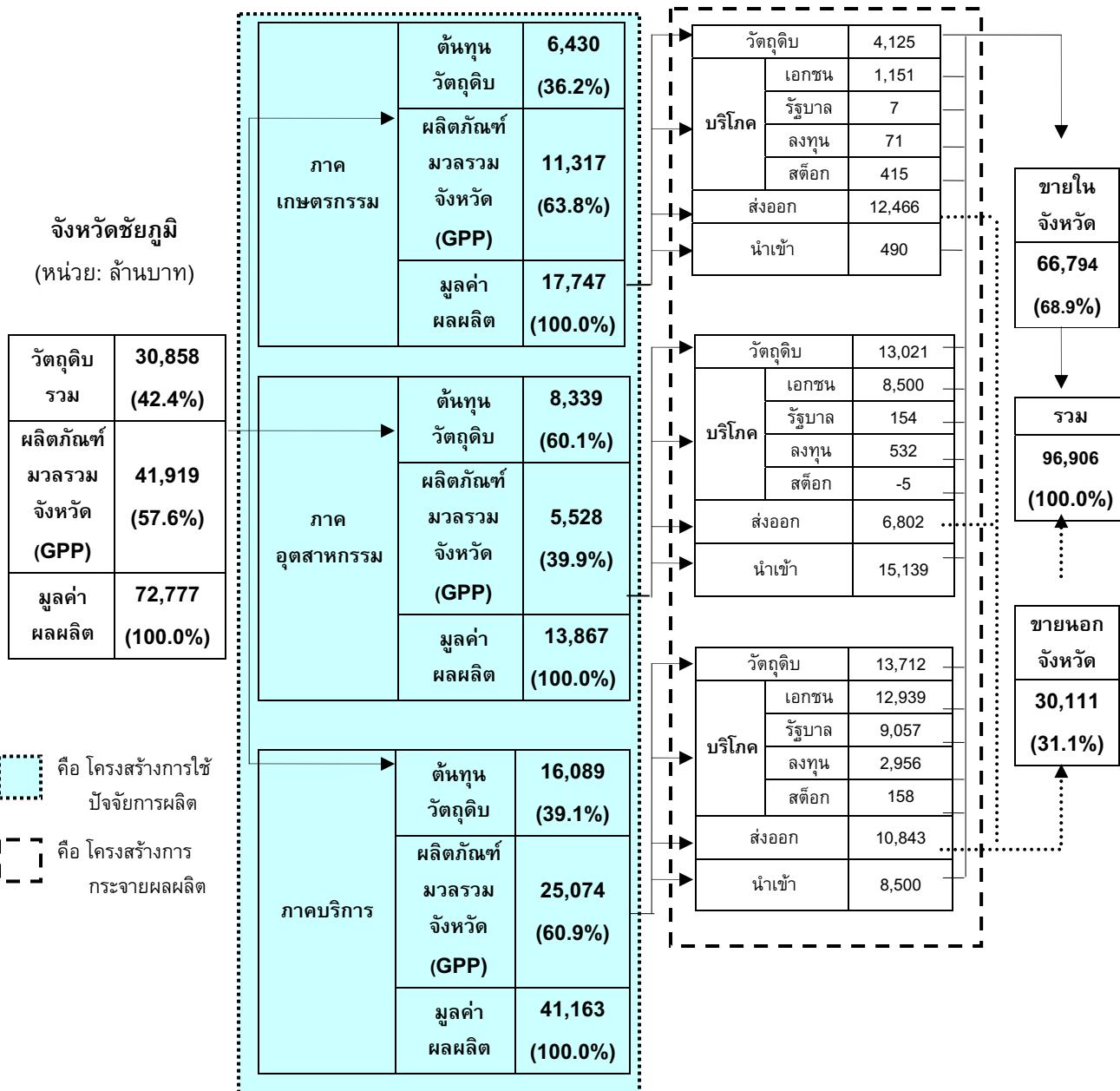
นอกจากนั้น จากภาพที่ 4.29 ยังแสดงให้เห็นการกระจายหรือการขายสินค้าและบริการจากแต่ละภาคการผลิตให้แก่ผู้บริโภคแต่ละประเภททั้งภายในจังหวัดและภายนอกจังหวัด โดยแยกเป็นการขายสินค้าให้แก่ผู้ผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตต่อ ขายให้แก่ผู้บริโภคทั้งภาคครัวเรือนหรือภาคเอกชน ภาคธุรกิจหรือหน่วยงานราชการ การลงทุน และคงเหลือเป็นสต็อกของสินค้า รวมถึงการส่งออกและการนำเข้าสินค้าจากนอกจังหวัดซึ่งแสดงเป็นรายภาคการผลิตได้ดังนี้

ภาคเกษตรกรรม ผลผลิตที่ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิผลิตได้นี้ พบว่ามีการขายให้แก่ผู้ผลิตเพื่อใช้เป็นปัจจัยการผลิต 4,125 ล้านบาท ขายให้แก่ผู้บริโภคในภาคเอกชนหรือครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 1,151 และ 7 ล้านบาท ใช้เพื่อการลงทุน 71 ล้านบาท และคงเหลือเป็นสต็อก 415 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อใช้หมุนเวียนในจังหวัดอีก 490 ล้านบาท ในขณะที่สินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิสามารถส่งออกไปนอกจังหวัดได้ถึง 12,466 ล้านบาท

ภาคอุตสาหกรรม สำหรับสินค้าที่ผลิตได้จากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยภูมินั้นสามารถขายให้แก่ภาคธุรกิจเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต 13,021 ล้านบาท ขายให้ผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 8,500 และ 154 ล้านบาท ใช้ในการลงทุน 532 ล้านบาท และมีส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือลดลง 5 ล้านบาท สำหรับการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมพบว่ามีมูลค่า 15,139 ล้านบาท และมีการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม 6,802 ล้านบาท

ภาคบริการ การให้บริการของจังหวัดชัยภูมินั้น พบว่าเป็นการให้บริการแก่ผู้ผลิต 13,712 ล้านบาท และให้บริการแก่ผู้บริโภคทั้งจากภาครัฐและเอกชน หรือครัวเรือน ภาครัฐบาลหรือหน่วยงานราชการ และการลงทุน 12,939 ล้านบาท 9,057 และ 2,956 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนั้นจังหวัดชัยภูมิยังมีการใช้บริการจากนักท่องเที่ยว 8,500 ล้านบาท และมีการให้บริการแก่ผู้ผลิตและบริโภคในจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 10,843 ล้านบาท

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.29 สรุปโครงการสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดชัยภูมิ

4.5.2 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดชัยภูมิ

จังหวัดชัยภูมิมีกิจกรรมการผลิตหลักอยู่หลายกิจกรรมด้วยกัน นั่นคือในภาคเกษตรกรรมพบว่า มีการทำสวนผลไม้เป็นการผลิตที่มีเป็นมูลค่ามากกิจกรรมหนึ่ง คิดเป็นมูลค่าผลผลิต 4,658 ล้านบาท ทั้ง การปลูกมะม่วงที่เป็นผลไม้เศรษฐกิจของจังหวัดและการปลูกกล้วยนำว้า นอกจากนั้นก็เป็นการทำข้าว การทำไร่อ้อย การทำไร้มันสำปะหลัง ตลอดจนการปลูกผัก โดยเฉพาะพริกที่ถือได้ว่าเป็นพืชหลัก อีกชนิดหนึ่งของจังหวัดชัยภูมิ (ตารางที่ 4.65) สำหรับภาคอุตสาหกรรมพบว่ากิจกรรมการผลิตนำติดเป็นกิจกรรมที่มีผลผลิตสูง มีมูลค่าการผลิตเท่ากับ 4,531 ล้านบาท รวมไปถึงกิจการโรงสีข้าว ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การปั้น ทอ และฟอกย้อม และกิจกรรมการฆ่าสัตว์เพื่อผลิตเป็นเนื้อสัตว์ไว้ใช้บริโภค

ตารางที่ 4.65 มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดชัยภูมิ หน่วย: ล้านบาท

รหัส	รายการ	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
001	การทำนา	997	1,635	2,632
002	การทำไร่อ้ำวโพดเลี้ยงสัตว์	267	179	446
003	การทำไร้มันสำปะหลัง	713	1,049	1,763
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว (ถั่วเหลือง)	76	98	175
005	พริก	442	575	1,017
006	การทำสวนผักอื่นๆ	569	762	1,331
007	การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยนำว้า)	953	3,705	4,658
008	การทำไร่อ้อย	1,024	1,310	2,334
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง)	21	96	117
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	436	896	1,332
011	การบริการทำการเกษตร	309	191	500
012	การเลี้ยงโคและกระบือ (โคเนื้อ)	220	536	756
013	การเลี้ยงสุกร	152	110	263
014	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่นๆ (รวมจะเข้า)	12	22	35
015	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่)	216	121	337
016	ผลผลิตจากป่า	20	32	52
017	การทำประมง (น้ำจืด)	106	220	326
018	การทำเหมืองแร่โกลด์และโอลด์ (หินปูน)	3	5	7
019	การทำสัตว์	856	241	1,096
020	การแปรรูปและถนอมอาหาร	533	198	731
021	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	1,723	491	2,214
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	50	46	96
023	โรงงานทำน้ำตาล	2,417	2,114	4,531
024	การผลิตอาหารสัตว์	53	10	63
025	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	126	105	231
026	การปั้น ทอ และฟอกย้อม	655	462	1,117

ตารางที่ 4.65 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
027	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	1,060	940	2,001
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	25	20	44
029	การผลิตกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษ การพิมพ์โฆษณา	5	4	10
030	การผลิตเอทานอล	9	6	15
031	การผลิตปุ๋ย ยานปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	0	0	1
032	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	1	1	1
033	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	-	-	-
034	ผลิตภัณฑ์ยา	-	-	-
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	114	62	175
036	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	168	62	230
037	ผลิตภัณฑ์อโลหะอื่นๆ	0	0	1
038	การผลิตเหล็ก	-	-	-
039	โลหะประดิษฐ์	3	2	5
040	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	-	-	-
041	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	2	6	8
042	การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	429	533	962
043	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	1	1	1
044	ไฟฟ้าและก๊าซ	3,569	630	4,199
045	การประปา	271	190	461
046	การก่อสร้างอาคาร	1,804	1,052	2,856
047	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร	400	189	589
048	การค้าส่ง ค้าปลีก	5,492	8,863	14,356
049	ภัตตาคารและโรงรำ	93	104	197
050	การขนส่งโดยรถไฟฟ้า	1	1	2
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	273	295	569
052	การขนส่งสินค้าทางบก	247	307	554
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	0	0	0
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	-	-	-
055	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	-	-	-
056	บริการเกี่ยวน้ำในกับการขนส่งและการนำเที่ยว	19	35	54
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	0	0	0
058	บริการไปรษณีย์โถรเลข	253	894	1,146
059	ธนาคารและการประกันภัย	411	1,443	1,854
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	875	1,594	2,469
061	การบริการทางธุรกิจ	65	85	150
062	การบริการของราชการ	2,213	9,204	11,417
063	การบริการอื่นๆ	102	188	290
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	2	1	2
รวม		30,858	41,919	72,777

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตรกรรม

โครงการสร้างของการใช้ปัจจัยในการผลิตที่สำคัญในภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิ พบว่า มูลค่าของเงินเดือน ผลตอบแทนการผลิต ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ มีมูลค่ารวมกันทั้งสิ้น 11,537 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 63.8 ของมูลค่าผลผลิตรวมในภาคเกษตรกรรม ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ เป็นค่าตอบแทนการผลิต มีมูลค่า 7,643 ล้านบาท รองลงมาเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง มีมูลค่า 3,158 ล้านบาท ส่วนที่เหลือร้อยละ 36.2 เป็นมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่ผู้ผลิตในภาคเกษตรกรรมของ จังหวัดชัยภูมิต้องจ่ายไปเพื่อซื้อปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง คิดเป็นมูลค่า 1,378 ล้านบาท จ่าย เพื่อซื้อน้ำมันปิโตรเลียม 792 ล้านบาท และจ่ายค่าบริการทางการเกษตร 749 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.66)

ตารางที่ 4.66 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการ ผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำไร่น้ำปาล์ม	265	1.5
การบริการทำเกษตร	749	4.1
เกษตรกรรมอื่นๆ	330	1.8
ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	199	1.1
การผลิตอาหารสัตว์	304	1.7
อุตสาหกรรมเครื่องจัมและยาสูบ	226	1.2
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1,378	7.6
การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	161	0.9
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	792	4.4
โลหะประดิษฐ์	197	1.1
อุตสาหกรรมอื่นๆ	675	3.7
การค้าส่ง ค้าปลีก	476	2.6
บริการไปรษณีย์โทรอเลช	150	0.8
ธนาคารและการประกันภัย	196	1.1
การบริการอื่นๆ	438	2.4
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	6,536	36.2
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	3,158	17.5
ผลตอบแทนการผลิต	7,643	42.3
ค่าเสื่อมราคา	719	4.0
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	17	0.1
มูลค่าเพิ่มรวม	11,537	63.8
มูลค่าผลผลิตรวม	18,073	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

การผลิตของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชัยภูมินั้นมีมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางสูงถึงร้อยละ 60.8 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการจ่ายให้แก่กิจการค้าส่งค้าปลีก 2,153 ล้านบาท รองลงมาเป็นการจ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบที่ได้จากการปั่น ทอ และฟอกย้อม 1,004 ล้านบาท สินค้าจากการทำไร่อ้อย 924 ล้านบาท สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ 760 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.67)

ตารางที่ 4.67 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม
หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	712	5.3
การทำไร่มันส์ป่าปะหลัง	445	3.3
การทำไร่อ้อย	924	6.8
การเลี้ยงโคและกระบือ (โคเนื้อ)	320	2.4
การเลี้ยงสุกร	187	1.4
เกษตรกรรมอื่นๆ	214	1.6
การฟาร์ม	224	1.7
การปั่น ทอ และฟอกย้อม	1,004	7.4
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	195	1.4
โลหะประดิษฐ์	139	1.0
เครื่องจักรอุตสาหกรรม	174	1.3
อุตสาหกรรมอื่นๆ	760	5.6
การค้าส่ง ค้าปลีก	2,153	15.9
การขนส่งสินค้าทางบก	124	0.9
การบริการอื่นๆ	658	4.9
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	8,233	60.8
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	1,743	12.9
ผลตอบแทนการผลิต	2,780	20.5
ค่าเสื่อมราคา	615	4.5
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	170	1.3
มูลค่าเพิ่มรวม	5,307	39.2
มูลค่าผลผลิตรวม	13,541	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคบริการ

สำหรับภาคบริการนั้นพบว่ามีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นมูลค่าของเงินเดือนและค่าจ้าง ผลตอบแทนจากการผลิต ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ร้อยละ 60.9 หรือคิดเป็นมูลค่า 25,074 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าค่าใช้จ่ายเงินเดือนและค่าจ้างสูงที่สุด 12,261 ล้านบาท นอกจากนั้นค่าใช้จ่ายจำพวกสตุ อุปกรณ์ ในการดำเนินกิจกรรมของภาคบริการในจังหวัดชัยภูมินั้น มีมูลค่า 16,089 ล้านบาท หรือร้อยละ 39.1 ซึ่ง

โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้ไฟฟ้าและประปามากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 5,070 ล้านบาท รองลงมาเป็นค่าน้ำมันปิโตรเลียม 2,193 ล้านบาท (ตารางที่ 4.68)

ตารางที่ 4.68 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
เกษตรกรรมอื่นๆ	35	0.1
การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ (หินปูน)	401	1.0
การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	616	1.5
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	2,193	5.3
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	622	1.5
การผลิตเหล็ก	324	0.8
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	372	0.9
การผลิตยนต์และการซ่อมแซม	619	1.5
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,510	3.7
ไฟฟ้าและก๊าซ	5,070	12.3
การค้าส่ง ค้าปลีก	755	1.8
บริการไปรษณีย์โทรเลข	297	0.7
ธนาคารและการประกันภัย	684	1.7
การบริการของราชการ	576	1.4
การบริการอื่นๆ	2,015	4.9
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	16,089	39.1
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	12,261	29.8
ผลตอบแทนการผลิต	9,125	22.2
ค่าเสื่อมราคา	3,193	7.8
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	494	1.2
มูลค่าเพิ่มรวม	25,074	60.9
มูลค่าผลผลิตรวม	41,163	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตที่สำคัญในจังหวัดชัยภูมิ

เมื่อพิจารณาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตในแต่ละภาคการผลิตให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยยกตัวอย่างสินค้าสำคัญๆ จากภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งพิจารณาจากมูลค่าผลผลิตที่สูงที่สุดมาภาคการผลิตละ 1 สินค้า ดังนี้

ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิ พบว่าการทำสวนผลไม้ โดยเฉพาะมะม่วงและกล้วยน้ำว้า เป็นกิจกรรมการผลิตในภาคเกษตรที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด 4,658 ล้านบาท ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงวัตถุดิบที่ใช้ไปในการทำสวนผลไม้นี้ จะเห็นว่ามีการใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลงมากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 180 ล้านบาท รองลงมาเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง และโลหะประดิษฐ์ 126 และ 119 ล้านบาทตามลำดับ สำหรับมูลค่าเพิ่มที่

เกิดขึ้นจากการทำสวนผลไม้เพบว่ามีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 79.5 ของมูลค่าผลผลิตที่ผลิตได้ทั้งหมด ซึ่งร้อยละ 79.0 เป็นผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการ (ตารางที่ 4.69 และภาพที่ 4.30)

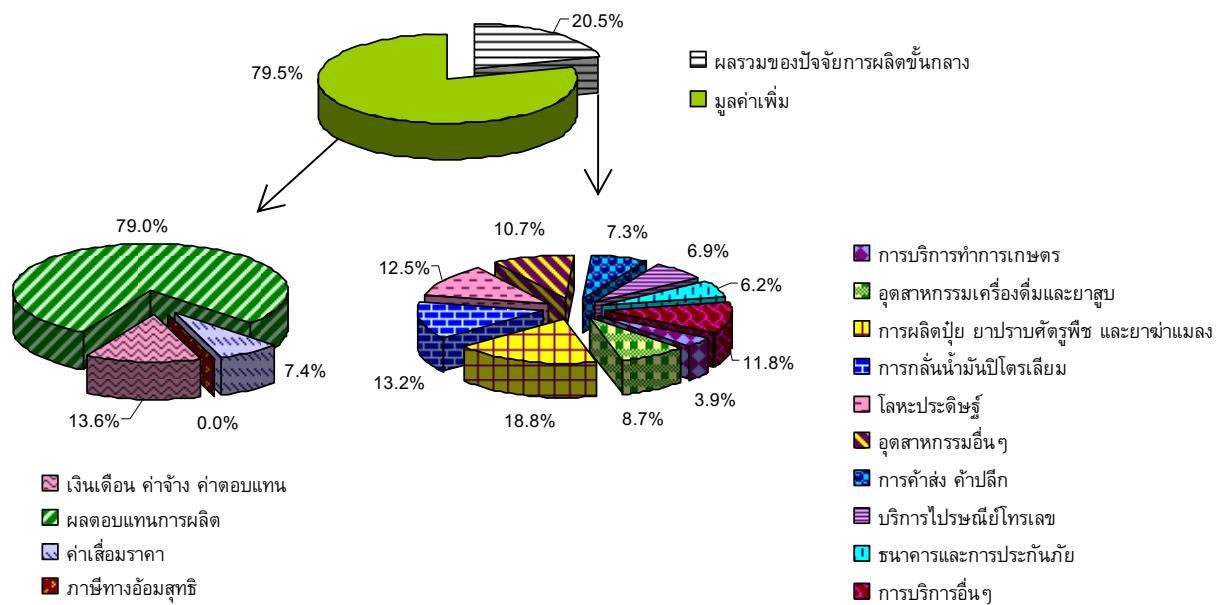
ในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยภูมิ พบร่วมกิจการโรงงานทำน้ำตาลมีมูลค่าการผลิตสูงสุดคือ 4,531 ล้านบาท โดยมีการใช้จ่ายส่วนใหญ่ให้แก่กิจการค้าส่งค้าปลีก มีมูลค่า 1,053 ล้านบาท รองลงมาเป็นผลผลิตจากไร่อ้อยซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการทำน้ำตาล 924 ล้านบาท (ตารางที่ 4.70 และภาพที่ 4.31)

สำหรับกิจการในภาคบริการนั้น พบร่วมกิจการค้าส่งค้าปลีกสามารถสร้างมูลค่าสูงที่สุด มีมูลค่า 14,356 ล้านบาท ซึ่งค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานส่วนใหญ่เป็นค่าไฟฟ้าและประปา 2,522 ล้านบาท และมีมูลค่าผลตอบแทนจากการผลิตสูง คิดเป็นมูลค่า 4,907 ล้านบาท รวมทั้งมีการจ่ายค่าจ้างแรงงานเงินเดือน 2,199 ล้านบาท (ตารางที่ 4.71 และภาพที่ 4.32)

ตารางที่ 4.69 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) ในจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า)
การบริการทำการเกษตร	37
อุตสาหกรรมเครื่องคิ่มและยาสูบ	83
การผลิตปุ๋ย ยาปารวนศัตุพิช และยาฆ่าแมลง	180
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	126
โลหะประดิษฐ์	119
อุตสาหกรรมอื่นๆ	102
การค้าส่ง ค้าปลีก	70
บริการไปรษณีย์โทรเลข	66
ธนาคารและการประกันภัย	59
การบริการอื่นๆ	112
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	953
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	503
ผลตอบแทนการผลิต	2,926
ค่าเสื่อมราคา	275
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	1
มูลค่าเพิ่มรวม	3,705
มูลค่าผลผลิตรวม	4,658

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

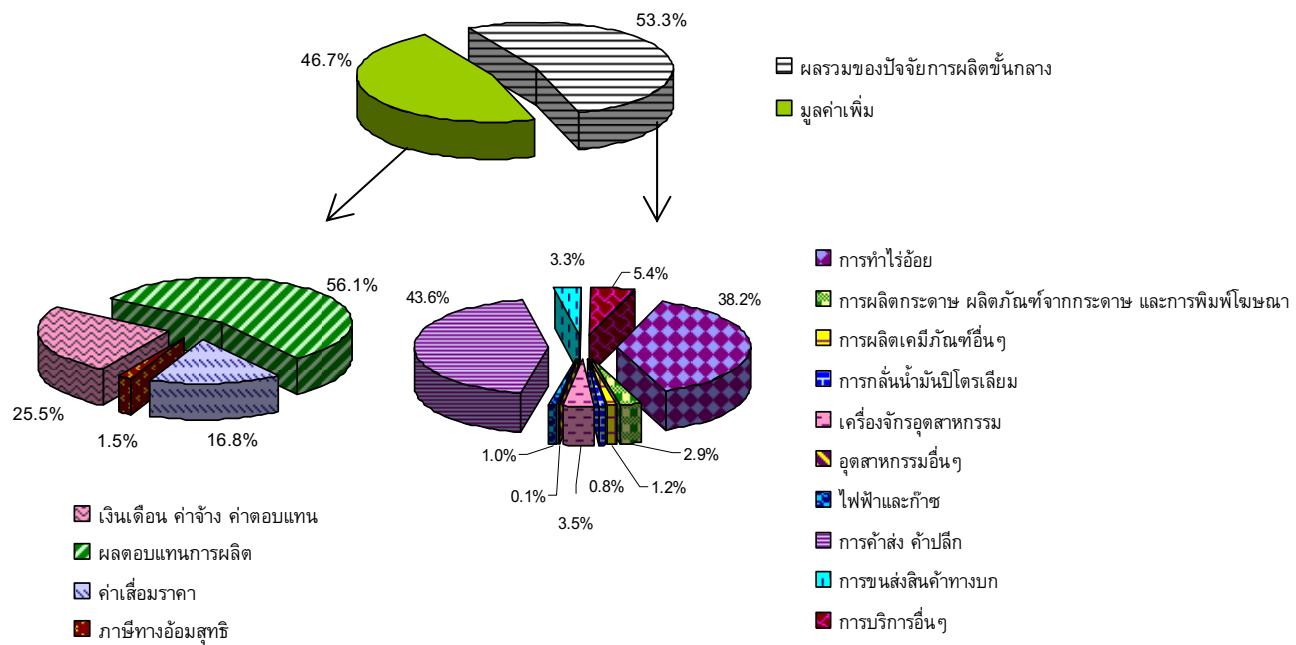
ภาพที่ 4.30 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำสวนผลไม้
(มะม่วง กล้วยนำ้าว้า) ในจังหวัดชัยภูมิ

ตารางที่ 4.70 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการโรงงานทำน้ำดื่มในจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของ
ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	โรงงานทำน้ำดื่ม
การทำไร่อ้อย	924
การผลิตกระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และการพิมพ์โฆษณา	69
การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	29
การกลั่นน้ำมันน้ำมันดิบเร宁	19
เครื่องจักรอุตสาหกรรม	85
อุตสาหกรรมอื่นๆ	3
ไฟฟ้าและก๊าซ	25
การค้าส่ง ค้าปลีก	1,053
การขนส่งสินค้าทางบก	79
การบริการอื่นๆ	130
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	2,417
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	540
ผลตอบแทนการผลิต	1,187
ค่าเสื่อมราคา	355
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	33
มูลค่าเพิ่มรวม	2,114
มูลค่าผลผลิตรวม	4,531

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

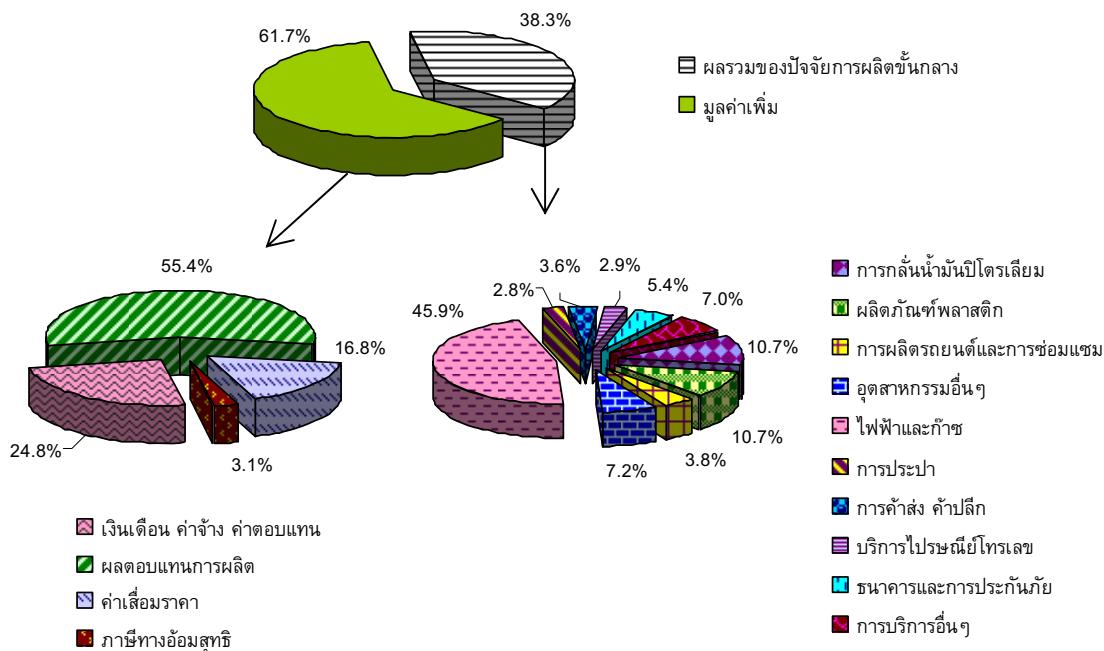
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.31 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของโรงงานทำน้ำดื่มในจังหวัดชัยภูมิ

ตารางที่ 4.71 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าส่ง ค้าปลีกในจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม
หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าส่ง ค้าปลีก
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	590
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	590
การผลิตยนต์และการซ่อมแซม	208
อุตสาหกรรมอื่นๆ	393
ไฟฟ้าและก๊าซ	2,522
การประปา	153
การค้าส่ง ค้าปลีก	197
บริการไปรษณีย์โทรเลข	161
ธนาคารและการประกันภัย	295
การบริการอื่นๆ	383
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	5,492
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	2,199
ผลตอบแทนการผลิต	4,907
ค่าเสื่อมราคา	1,486
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	271
มูลค่าเพิ่มรวม	8,863
มูลค่าผลผลิตรวม	14,356

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.32 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดชัยภูมิ

4.5.3 โครงสร้างการกระจายสินค้าของจังหวัดชัยภูมิ

สินค้าและบริการที่มีจำหน่ายอยู่ในจังหวัดชัยภูมินั้น มีการจำหน่ายหรือให้บริการแก่กลุ่มลูกค้า 2 ประเภทด้วยกัน คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสินค้าในจังหวัดชัยภูมิจะถูกขายเพื่อการบริโภคเป็นหลัก คิดเป็นมูลค่า 66,048 ล้านบาท โดยอันดับหนึ่งเป็นมูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดชัยภูมิ 10,971 ล้านบาท รองลงมาเป็นการให้บริการของหน่วยงานราชการ 10,624 ล้านบาท การขายผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) 4,613 ล้านบาท และการขายน้ำตาลของกิจการโรงงานทำน้ำตาล 4,509 ล้านบาท ตามลำดับ สำหรับมูลค่าที่กิจการต่างๆ ขายสินค้าหรือให้บริการแก่ธุรกิจเพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตนั้น พ布ว่ากิจการผลิตไฟฟ้ามีการให้บริการแก่กิจการหรืออุตสาหกรรมต่างๆ มากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 5,193 ล้านบาท รองลงมาเป็นมูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีก มีมูลค่า 3,385 ล้านบาท (ตารางที่ 4.72)

ตารางที่ 4.72 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม
แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดชัยภูมิ หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
001	การทำนา	845	1,793	2,638
002	การทำไร่ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	9	451	460
003	การทำไร่ร่มสำปะหลัง	710	1,053	1,763
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว (ถั่วเหลือง)	23	162	185
005	พริก	77	949	1,026
006	การทำสวนผักอื่นๆ	66	1,307	1,373
007	การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กัญชากล้วยน้ำว้า)	51	4,613	4,664
008	การทำไร่อ้อย	972	1,362	2,334
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง)	-	117	117
010	ผลผลิตทางเกษตรอื่นๆ	53	1,382	1,435
011	การบริการทำการเกษตร	749	8	757
012	การเลี้ยงโคและกระบือ (โคเนื้อ)	333	427	760
013	การเลี้ยงสุกร	189	74	264
014	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่นๆ (รวมจะเข้า)	2	45	47
015	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่)	22	316	339
016	ผลผลิตจากปา	23	51	74
017	การทำประมง (น้ำจืด)	57	324	381
018	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ (หินปูน)	456	- 92	364
019	การทำสัตว์	233	875	1,108
020	การแปรรูปและถนอมอาหาร	77	905	982
021	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	294	2,021	2,316
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	213	79	292
023	โรงงานทำน้ำตาล	35	4,509	4,544
024	การผลิตอาหารสัตว์	308	5	313
025	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	258	415	673
026	การบีบ หด และฟอกย้อม	1,004	259	1,263
027	ผลิตภัณฑ์สิ่งหด	276	1,832	2,108
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	178	130	308
029	ผลิตกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษ การพิมพ์โฆษณา	321	147	468
030	การผลิตอุปกรณ์	3	15	18
031	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1,383	1	1,384
032	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	896	305	1,201
033	การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม	3,179	303	3,482
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	338	15	353
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	771	350	1,121
036	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	333	31	364
037	ผลิตภัณฑ์อโลหะอื่นๆ	144	27	171
038	การผลิตเหล็ก	348	8	356

ตารางที่ 4.72 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
039	โลหะประดิษฐ์	412	88	500
040	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	308	385	693
041	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	407	779	1,185
042	การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	789	2,268	3,058
043	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	121	192	313
044	ไฟฟ้าและก๊าซ	5,193	449	5,642
045	การประปา	315	154	469
046	การก่อสร้างอาคาร	317	2,647	2,965
047	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	40	555	595
048	การค้าส่ง ค้าปลีก	3,385	10,971	14,356
049	ภาคการและโรงแรม	294	632	926
050	การขนส่งโดยรถที่พ	1	162	162
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	102	1,553	1,654
052	การขนส่งสินค้าทางบก	164	389	554
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	16	24	40
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	-	80	80
055	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	0	-	0
056	บริการเกี่ยวน้ำองค์การน้ำที่อยู่ในบ้าน	87	103	190
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	6	-	6
058	บริการไปรษณีย์โทรเลข	490	940	1,430
059	ธนาคารและการประกันภัย	997	996	1,993
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	216	2,281	2,497
061	การบริการทางธุรกิจ	272	50	322
062	การบริการของราชการ	797	10,624	11,422
063	การบริการอื่นๆ	827	1,812	2,639
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	73	1,336	1,409
รวม		30,858	66,048	96,906

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากตารางที่ 4.72 ที่แสดงถึงมูลสินค้าและบริการที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น พบว่าส่วนหนึ่งเป็นมูลค่าของสินค้าที่ถูกนำเข้ามาจากนอกจังหวัดชัยภูมิ คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 24,129 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าของสินค้า 24,009 ล้านบาท ส่วนที่เหลือ 121 ล้านบาท เป็นมูลค่าภาษีศุลกากรที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศของจังหวัดชัยนาท ซึ่งสินค้าหรือบริการที่นำเข้ามาจากนอกจังหวัดมากที่สุดคือนำมันปิโตรเลียม คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 3,482 ล้านบาท รองลงมาเป็นการใช้บริการต่างๆ จากภายนอกจังหวัด 2,350 ล้านบาท และรถยนต์และการซ่อมแซม 2,096 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.73)

ตารางที่ 4.73 มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้า
และบริการของจังหวัดชัยภูมิ

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
001	การทำนา	6	-	6
002	การทำไรข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	14	-	14
003	การทำเรมันสำปะหลัง	-	-	-
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว (ถั่วเหลือง)	10	-	10
005	พิริก	9	-	9
006	การทำสวนผักอื่นๆ	42	0	42
007	การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า)	6	0	6
008	การทำไรอ้อย	-	-	-
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง)	-	-	-
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	102	1	103
011	การบริการทำการเกษตร	257	-	257
012	การเลี้ยงโคและกระบือ (โคเนื้อ)	4	0	4
013	การเลี้ยงสุกร	1	-	1
014	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่นๆ (รวมจะเข้า)	12	1	13
015	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่)	2	0	2
016	ผลผลิตจากปา	21	2	22
017	การทำประมง (น้ำจืด)	54	0	54
018	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ (ทินปูน)	357	0	357
019	การทำสัตว์	12	0	12
020	การแปรรูปและถนอมอาหาร	244	7	250
021	โรงสีข้าวและโรงงานทำแมงอื่นๆ	100	2	101
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	195	1	196
023	โรงงานทำน้ำตาล	13	0	13
024	การผลิตอาหารสัตว์	249	1	250
025	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	435	7	442
026	การปั่น ทอ และฟอกย้อม	141	5	146
027	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	105	2	108
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	263	0	264
029	ผลิตกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษ การพิมพ์โฆษณา	458	0	458
030	การผลิตเอกสาร	4	0	4
031	การผลิตปุ๋ย ยาปาราบตั้ตตูร์ฟิช และยาฆ่าแมลง	1,383	0	1,383
032	การผลิตคีมภัณฑ์อื่นๆ	1,200	0	1,200
033	การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม	3,482	-	3,482
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	352	1	353
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	936	9	945
036	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	134	0	134
037	ผลิตภัณฑ์อโลหะอื่นๆ	170	0	170
038	การผลิตเหล็ก	350	6	356
039	โลหะประดิษฐ์	495	0	495

ตารางที่ 4.73 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
040	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	655	38	693
041	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1,168	9	1,177
042	การผลิตภัณฑ์และการซ่อมแซม	2,069	26	2,096
043	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	311	0	311
044	ไฟฟ้าและก๊าซ	1,443	-	1,443
045	การประปา	8	-	8
046	การก่อสร้างอาคาร	109	-	109
047	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	6	-	6
048	การค้าส่ง ค้าปลีก	-	-	-
049	ภาคการและโรงแรม	729	-	729
050	การขนส่งโดยรถที่ไฟฟ้า	161	-	161
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	1,085	-	1,085
052	การขนส่งสินค้าทางบก	-	-	-
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	40	-	40
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	80	-	80
055	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	0	-	0
056	บริการเกี่ยวกับการขนส่งและการนำเที่ยว	136	-	136
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	6	-	6
058	บริการไปรษณีย์โทรเลข	284	-	284
059	ธนาคารและการประกันภัย	139	-	139
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	28	-	28
061	การบริการทางธุรกิจ	171	-	171
062	การบริการของราชการ	5	-	5
063	การบริการอื่นๆ	2,350	-	2,350
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	1,407	-	1,407
รวม		24,009	121	24,129

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคเกษตรกรรม

สำหรับการผลิตสินค้าจากภาคเกษตรกรรมนั้น พ布ว่าสินค้าจากภาคเกษตรกรรมถูกขายให้แก่ กิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ เพื่อนำไปผลิตเป็นข้าวสารและผลิตภัณฑ์แป้งต่างๆ คิดเป็น มูลค่าเท่ากับ 1,164 ล้านบาท รองลงมาเป็นการขายให้แก่กิจการโรงงานทำน้ำตาล โรงงานผ้าสัตว์ และ การทำไร่มันสำปะหลังตามลำดับ สำหรับการขายให้ลูกค้าที่ซื้อไปบริโภครวมถึงการเก็บเป็นสินค้าคงคลัง และการส่งออกสินค้านั้น พ布ว่าสินค้าเกษตรมีการส่งออกไปยังนอกจังหวัดมากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 11,101 ล้านบาท และมีการขายสินค้าและบริการให้แก่ภาคครัวเรือนในจังหวัดชัยภูมิเท่ากับ 1,461 ล้านบาท ดังตารางที่ 4.74

ตารางที่ 4.74 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	262	1.4
การทำไร่ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	82	0.4
การทำไร่มันส์ปะหลัง	410	2.2
พืช	63	0.3
การทำสวนพืชอื่นๆ	94	0.5
การทำไร่อ้อย	189	1.0
ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	58	0.3
การเลี้ยงโคและกระบือ (โคเนื้อ)	53	0.3
เกษตรกรรมอื่นๆ	133	0.7
การทำสัตว์	520	2.8
การปรับปรุงและถนอมอาหาร	122	0.7
โรงงานทำปั้นอื่นๆ	1,164	6.3
โรงงานทำน้ำดื่ม	924	5.0
อุตสาหกรรมอื่นๆ	72	0.4
การบริการอื่นๆ	35	0.2
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	4,182	22.5
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	1,461	7.8
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	9	0.0
รายรับจากการเป็นสินค้าทั่วไป	71	0.4
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	415	2.2
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	1,378	7.4
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	11,101	59.6
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	14,435	77.5
รายรับรวม	18,617	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคอุตสาหกรรม

สินค้าอุตสาหกรรมที่จังหวัดชัยภูมิผลิตได้ ส่วนใหญ่ถูกขายเพื่อบริโภค สต็อกสินค้า และการส่งออก คิดเป็นร้อยละ 54.8 ของมูลค่าการขายทั้งหมด โดยส่วนใหญ่เป็นการขายให้แก่ภาคครัวเรือนในจังหวัดชัยภูมิ 8,342 ล้านบาท และการส่งออกไปยังต่างจังหวัด 4,885 ล้านบาท สินค้าอุตสาหกรรมที่เหลืออีกร้อยละ 45.2 เป็นการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบแก่กิจการอื่นๆ คิดเป็นมูลค่า 13,085 ล้านบาท (ตารางที่ 4.75)

ตารางที่ 4.75 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	633	2.2
การทำสวนผักอื่นๆ	350	1.2
การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า)	609	2.1
การทำไร่อ้อย	635	2.2
เกษตรกรรมอื่นๆ	1,706	5.9
การปั่น ทอ และฟอกย้อม	498	1.7
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	653	2.3
การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	341	1.2
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,005	3.5
ไฟฟ้าและก๊าซ	876	3.0
การก่อสร้างอาคาร	1,452	5.0
การค้าส่ง ค้าปลีก	1,781	6.2
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	337	1.2
การบริการของราชการ	1,152	4.0
การบริการอื่นๆ	1,058	3.7
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	13,085	45.2
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	8,342	28.8
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	194	0.7
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	532	1.8
ส่วนเบลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	- 8	- 0.0
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	1,906	6.6
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	4,885	16.9
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	15,852	54.8
รายรับรวม	28,937	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการ

การให้บริการของจังหวัดชัยภูมินั้นส่วนใหญ่เป็นการให้บริการในส่วนอื่นๆ ซึ่งประกอบไปด้วย การให้บริการแก่ผู้บริโภค ทุน รวมถึงการส่งออกการให้บริการแก่ภาคอจังหวัดชัยนาท คิดเป็นมูลค่ารวม 35,760 ล้านบาทหรือร้อยละ 72.5 โดยให้บริการแก่ภาคครัวเรือนมากที่สุดมีมูลค่า 12,786 ล้านบาท ส่วนการให้บริการแก่กิจการและอุตสาหกรรมต่างๆ พบร่วมมีการให้บริการแก่กิจการค้าส่งค้าปลีกมากที่สุดมีมูลค่า 3,711 ล้านบาท (ตารางที่ 4.76)

ตารางที่ 4.76 มูลค่าการให้บริการของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า)	307	0.6
การทำประมง (น้ำจืด)	18	0.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	934	1.9
การฝ่าสัตว์	306	0.6
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	440	0.9
โรงงานทำน้ำตาล	1,287	2.6
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	407	0.8
อุดสาหกรรมอื่นๆ	494	1.0
การก่อสร้างอาคาร	351	0.7
การค้าส่ง ค้าปลีก	3,711	7.5
บริการไปรษณีย์โทรเลข	215	0.4
ธนาคารและการประกันภัย	305	0.6
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	527	1.1
การบริการของราชการ	1,045	2.1
การบริการอื่นๆ	3,244	6.6
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	13,592	27.5
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	12,786	25.9
รายรับจากการให้บริการภาคชั้ง	9,016	18.3
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	2,955	6.0
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	161	0.3
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	819	1.7
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	10,022	20.3
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	35,760	72.5
รายรับรวม	49,352	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงการสร้างการกระจายสินค้าของสินค้าสำคัญ

หลังจากทราบโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการของกลุ่มกิจกรรมการผลิตต่างๆ แล้ว ได้ทำการศึกษาโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการให้ล่ำเอียดมากขึ้นในระดับสินค้าและบริการที่สำคัญของจังหวัด แสดงรายละเอียดดังนี้

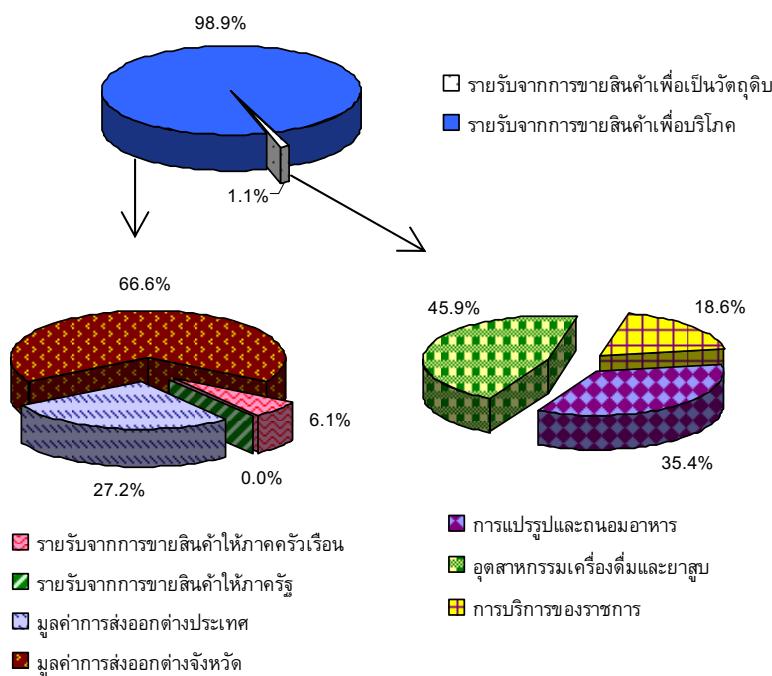
ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิ คือ การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) ซึ่งผลผลิตที่ได้ส่วนใหญ่ถูกขายไปเพื่อการบริโภค คิดเป็นมูลค่า 4,613 ล้านบาท โดยร้อยละ 66.6 หรือ 3,073 ล้านบาท เป็นการส่งออกไปยังต่างจังหวัด มีการส่งออกไปยังต่างประเทศ 1,257 ล้านบาท และขายให้ผู้บริโภคในจังหวัดทั้งจากภาคครัวเรือนและรัฐบาล 283 ล้านบาท นอกจากนั้นเป็นการขายผลไม้ ทั้งมะม่วง กล้วย

น้ำว้า และผลไม้อื่นๆ เพื่อเป็นวัตถุดิบให้แก่อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและการแปรรูปถนนอาหารอีก 23 และ 18 ล้านบาทตามลำดับ (ตารางที่ 4.77 และภาพที่ 4.33)

ตารางที่ 4.77 มูลค่าการขายสินค้าจากการทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) ของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า)
การแปรรูปและถนนอาหาร	18
อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	23
การบริการของราชการ	9
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	50
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	281
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคธุรกิจ	2
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	1,257
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	3,073
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	4,613
รายรับรวม	4,664

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.33 โครงการสร้างการขายสินค้าจากการทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) ของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

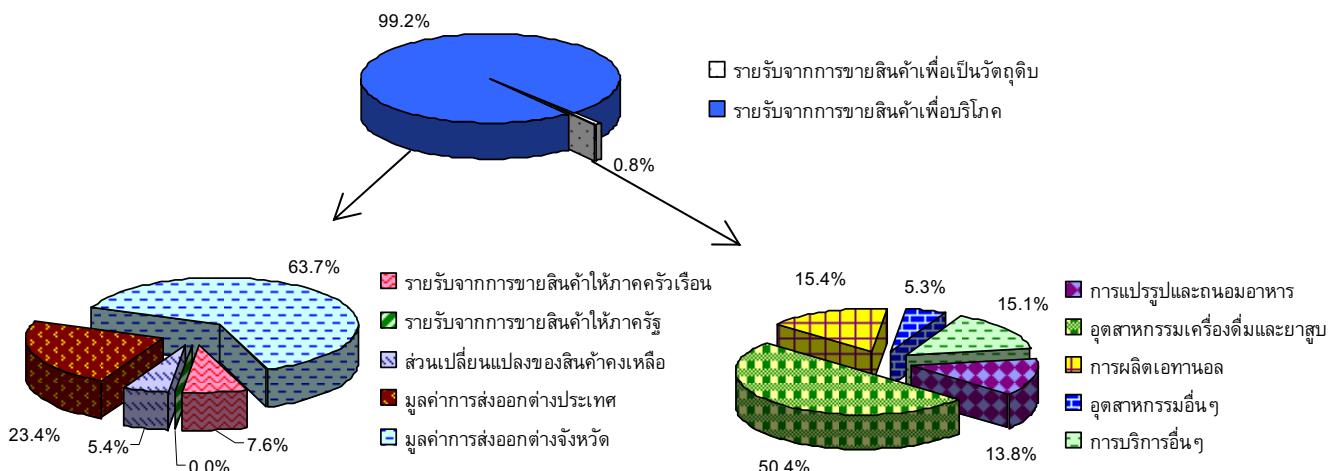
ในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยภูมินั้น พบร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญคือ โรงงานทำน้ำตาล ซึ่งมีมูลค่ารายรับรวมทั้งสิ้น 4,544 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 99.2 หรือ 4,509 ล้านบาท เป็นการขายสินค้าเพื่อการบริโภค ซึ่งประกอบด้วยการส่งออกไปยังต่างจังหวัดมากที่สุด 2,871 ล้านบาท ส่งออกไปยังต่างประเทศ 1,054 ล้านบาท การบริโภคภาคครัวเรือน 340 ล้านบาท และเก็บเป็นสินค้าคงคลัง 243 ล้านบาทตามลำดับ ส่วนที่เหลือ 35 ล้านบาทเป็นการขายน้ำตาลและผลผลิตได้ต่างๆ ให้แก่ อุตสาหกรรมอื่นเพื่อเป็นวัตถุดิบ เช่น อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม การปรับรูปและถนอมอาหาร และการผลิตเชือกนอล เป็นต้น (ตารางที่ 4.78 และภาพที่ 4.34)

สำหรับในภาคบริการ พบร่วมกับการค้าส่งค้าปลีกเป็นกิจกรรมที่สำคัญซึ่งสามารถสร้างมูลค่าการให้บริการสูงถึง 14,356 ล้านบาท โดยมีการให้บริการแก่ลูกค้าต่างจังหวัดมากที่สุด มีมูลค่า 7,131 ล้านบาท รองลงมาเป็นการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิตต่างๆ 3,385 ล้านบาท และการให้บริการภาคครัวเรือนในจังหวัด 2,894 ล้านบาท (ตารางที่ 4.79 และภาพที่ 4.35)

ตารางที่ 4.78 มูลค่าการขายสินค้าจากการโรงสีข้าวและโรงงานทำน้ำตาลของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	โรงงานทำน้ำตาล
การปรับรูปและถนอมอาหาร	5
อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	18
การผลิตเชือกนอล	5
อุตสาหกรรมอื่นๆ	2
การบริการอื่นๆ	5
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	35
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	340
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	0
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	243
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	1,054
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	2,871
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	4,509
รายรับรวม	4,544

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

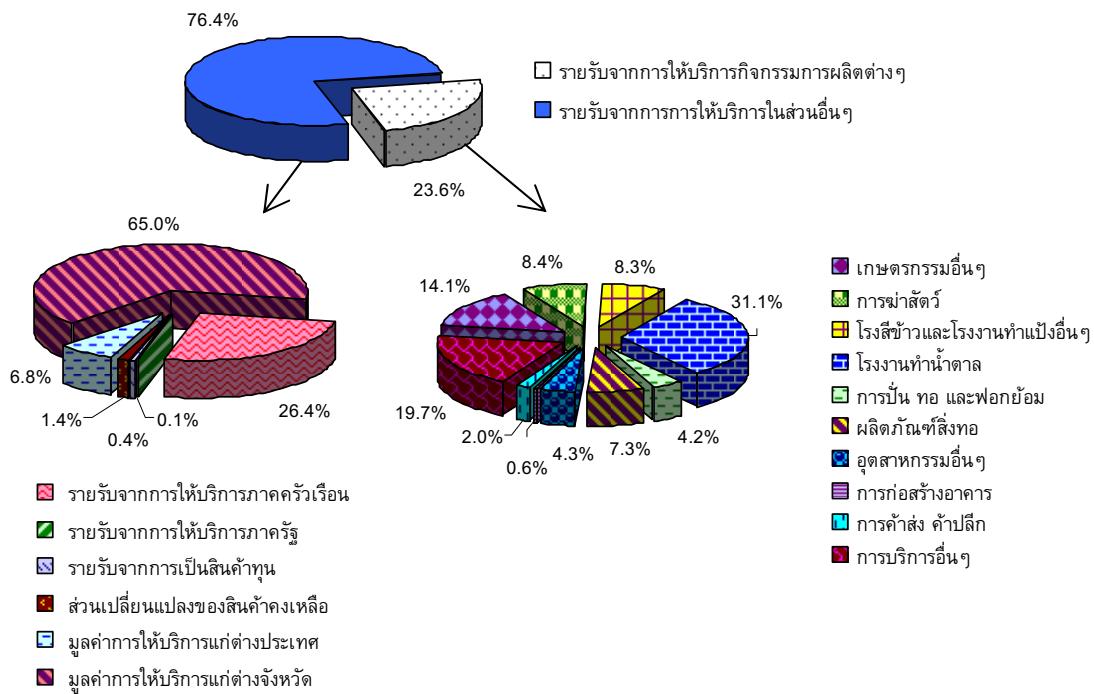
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.34 โครงสร้างการขายสินค้าจากการประกอบการในจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.79 มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าส่ง ค้าปลีก
เกษตรกรรมอื่นๆ	476
การฟาร์ม	283
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	282
โรงงานทำน้ำดื่ม	1,053
การบัน ทอ และฟอกย้อม	143
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	247
อุดสาหกรรมอื่นๆ	144
การก่อสร้างอาคาร	20
การค้าส่ง ค้าปลีก	68
การบริการอื่นๆ	668
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	3,385
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	2,894
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	12
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	41
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	150
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	743
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	7,131
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	10,971
รายรับรวม	14,356

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.35 โครงสร้างการขยายสินค้าจากกิจกรรมค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

4.5.4 การวิเคราะห์ด้านการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) ของจังหวัดชัยภูมิที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.80 พบว่ากิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่าแสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นนำ เนื่องจากเป็นการผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของกิจกรรมอื่นต่อไป เช่น การทำนา บริการทางการเกษตร เนื้อสัตว์ (หินปูน) เครื่องจักรอุตสาหกรรม การผลิตรถยนต์ และการซ่อมแซม ไฟฟ้า ค้าส่งค้าปลีก บริการไปรษณีย์ ธนาคารและการประกันภัย เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายนาที่ต้องนำวัตถุดิบในการผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้ในกิจกรรมของตน เช่น การทำไร่ข้าวโพด ไร่มันสำปะหลัง การปลูกพืชตระกูลถัว (ถัวเหลือง) พริก ผัก การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) การทำไร่อ้อย การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงสัตว์ปีก การแปรรูปและถนอมอาหาร โรงงานทำน้ำดื่ม โรงงานทำน้ำดื่ม การผลิตอาหารออล และการก่อสร้าง เป็นต้น

ตารางที่ 4.80 ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดชัยภูมิ

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
001	การทำนา	0.9663	0.9318
002	การทำไร่ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	0.5910	1.1573
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	0.8862	0.9542
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว (ถั่วเหลือง)	0.6836	0.9794
005	พริก	0.7589	0.9973
006	การทำสวนผักอื่นๆ	0.6029	0.9621
007	การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า)	0.6700	0.7552
008	การทำไร่อ้อย	0.7622	0.9906
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง)	0.5592	0.7324
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	0.6391	0.8657
011	การบริการทำการเกษตร	1.0536	0.9732
012	การเลี้ยงโคและกระบือ (โคเนื้อ)	0.8474	0.8619
013	การเลี้ยงสุกร	0.7024	1.2904
014	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่นๆ (รวมเจ้า)	0.5719	0.9346
015	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่)	0.6374	1.3577
016	ผลผลิตจากป่า	0.8414	0.8572
017	การทำประมง (น้ำจืด)	0.8003	0.9397
018	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ (หินปูน)	1.1145	0.8593
019	การฆ่าสัตว์	0.8054	1.3574
020	การแปรรูปและถนอมอาหาร	0.6801	1.4043
021	โรงงานข้าวและโรงงานทำเบิงอื่นๆ	0.9638	1.3001
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	0.6913	1.1258
023	โรงงานทำน้ำตาล	0.9181	1.0907
024	การผลิตอาหารสัตว์	1.2144	1.3989
025	อุตสาหกรรมเครื่องจัมและยาสูบ	0.7477	1.1012
026	การบันทึกและฟอกย้อม	1.3552	1.2526
027	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	0.8400	1.1434
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	0.8663	1.0940
029	การผลิตกระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ การพิมพ์โฆษณา	1.3143	1.1321
030	การผลิตเข็มกลัด	0.5741	1.1742
031	การผลิตปุ๋ย ยาปรับศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1.2628	1.1047
032	การผลิตเมล็ดภัณฑ์อื่นๆ	1.4870	0.9860
033	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	3.7459	0.5592
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	0.8919	0.5592
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1.5214	1.2533
036	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	1.1081	1.2729
037	ผลิตภัณฑ์อโลหะอื่นๆ	0.7648	1.1371
038	การผลิตเหล็ก	1.1583	0.5592
039	โลหะประดิษฐ์	0.8766	1.0196

ตารางที่ 4.80 (ต่อ)

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ตัวนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ตัวนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
040	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	0.9914	0.5592
041	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	0.8601	0.7788
042	การผลิตยานต์และการซ่อมแซม	1.2057	0.9604
043	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	0.8156	1.0487
044	ไฟฟ้าและก๊าซ	3.9343	1.6691
045	การประปา	0.7499	1.3184
046	การก่อสร้างอาคาร	0.8584	1.1101
047	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร	0.6167	1.1805
048	การค้าส่ง ค้าปลีก	3.5411	1.0410
049	ภัตตาคารและโรงเรม	0.7178	1.0564
050	การขนส่งโดยรถไฟฟ้า	0.5615	0.9438
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	0.6759	0.9058
052	การขนส่งสินค้าทางบก	0.6636	0.8789
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	0.5717	0.8435
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	0.5592	0.5592
055	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	0.5607	0.5592
056	บริการเกี่ยวน้ำองกับการขนส่งและการนำที่ยว	0.6857	0.8336
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	0.5641	1.2113
058	บริการไปรษณีย์โทรเลข	1.0377	0.7524
059	ธนาคารและการประกันภัย	1.4145	0.7628
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	0.8621	0.8701
061	การบริการทางธุรกิจ	0.7322	0.9508
062	การบริการของราชการ	1.4399	0.7547
063	การบริการอื่นๆ	1.2244	0.8846
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	0.6800	1.1405

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4.6 การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดนครศรีธรรมราช

4.6.1 ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดนครศรีธรรมราช

การศึกษาการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2550 โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าจังหวัดมีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 211,336 ล้านบาท ในจำนวนนี้คิดเป็นการใช้ต้นทุน 88,985 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัดนครศรีธรรมราช 122,351 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 42.1 และ 57.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดนครศรีธรรมราชตามลำดับ (ภาพที่ 4.36)

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาตามภาคการผลิตแล้ว จะพบว่าภาคบริการเป็นภาคการผลิตที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด คือ 104,544 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดรองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรม 58,930 ล้านบาท และภาคเกษตรกรรม 47,862 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 27.9 และ 22.6 ตามลำดับ ซึ่งการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตมีสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไป โดยภาคเกษตรกรรมมีการใช้ต้นทุน 30.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นร้อยละ 69.1 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้ต้นทุน 45.1 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 54.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้ต้นทุน 45.6 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 54.4 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการ ตามลำดับ

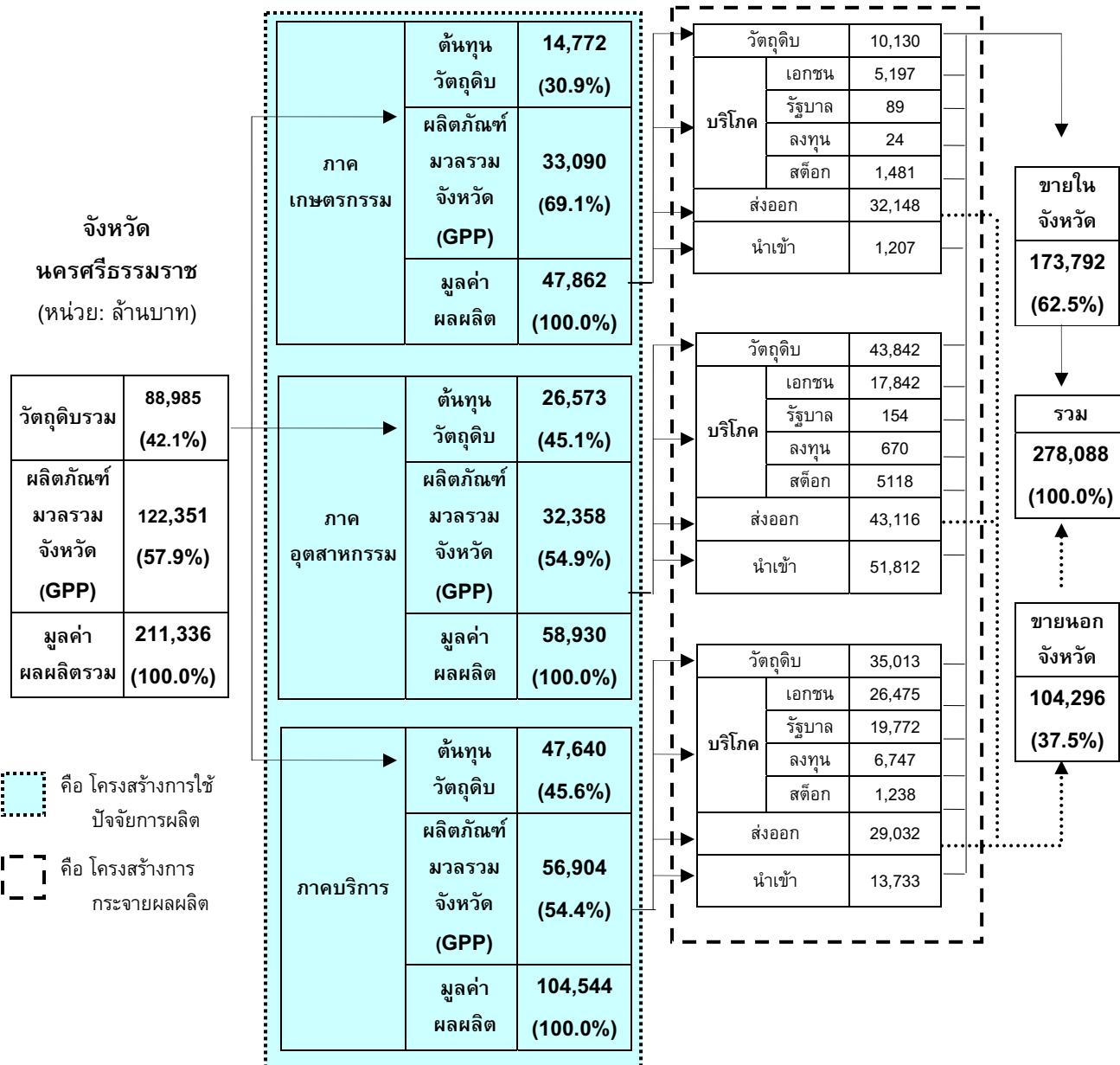
สำหรับการพิจารณาการเชื่อมโยงการกระจายผลผลิตของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นการพิจารณาการกระจายผลผลิตใน 2 ประเภท คือ 1) การกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิต และ 2) การกระจายผลผลิตเพื่อเป็นสินค้าหรือบริการในการบริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งประกอบไปด้วยการบริโภคของภาคเอกชนและหน่วยงานราชการ การลงทุน สต็อก ตลอดจนการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งจะแสดงให้เห็นในแต่ละภาคการผลิตได้ดังนี้

ภาคเกษตรกรรม มีการกระจายผลผลิตเพื่อเป็นปัจจัยการผลิตในอุตสาหกรรมหรือการผลิตต่อเนื่อง 10,130 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของภาคเอกชนหรือครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 5,197 และ 89 ล้านบาท ใช้เพื่อการลงทุน 24 ล้านบาท และคงเหลือเป็นสต็อก 1,481 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อใช้หมุนเวียนในจังหวัดอีก 1,207 ล้านบาท ในขณะที่สินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราชสามารถส่งออกไปนอกจังหวัด 32,148 ล้านบาท

ภาคอุตสาหกรรม สินค้าในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ผลิตขึ้นมาได้นั้นจะสามารถกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต คิดเป็น 43,842 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 17,842 และ 154 ล้านบาท ใช้ในการลงทุน 670 ล้านบาท และส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ 5118 ล้านบาท ส่วนการนำเข้าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมนั้น จังหวัดนครศรีธรรมราชมีการนำเข้า 51,812 ล้านบาท และมีการส่งออก 43,116 ล้านบาท

ภาคบริการ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัดคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 35,013 ล้านบาท และเป็นการให้บริการแก่ภาคเอกชน รัฐบาล 26,475 และ 19,772 ใช้ในการลงทุน 6,747 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้จังหวัดนครศรีธรรมราชยังมีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 13,733 ล้านบาท และภาคบริการในจังหวัดนครศรีธรรมราชสามารถให้บริการนอกจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 29,032 ล้านบาท

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจะมีสินค้าที่หมุนเวียนในจังหวัดนครศรีธรรมราชคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 278,088 ล้านบาท เป็นสินค้าที่ขยายภายในจังหวัด 173,792 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 62.5 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขยายตัวในจังหวัด 104,296 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัดตามลำดับ

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.36 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดนครศรีธรรมราช

4.6.2 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าของกิจกรรมในภาคบริการมากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 104,544 ล้านบาท โดยมีกิจกรรมการค้าส่งค้าปลีกเป็นกิจกรรมที่มีมูลค่ามากที่สุด เท่ากับ 27,037 ล้านบาท ซึ่งแบ่งออกเป็นมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางของธุรกิจค้าส่งค้าปลีกเท่ากับ 11,897 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มของธุรกิจเท่ากับ 15,141 ล้านบาท ภาคการผลิตที่มีมูลค่าของลงมาคือภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่าเท่ากับ 53,930 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าของอุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์ยาง มีมูลค่า 25,487 และ 13,923 ล้านบาทตามลำดับ สำหรับภาคเกษตรกรรมนั้นพบว่ามีมูลค่าผลผลิตรวมเท่ากับ 47,862 ล้านบาท โดยร้อยละ 45.3 หรือมูลค่า 21,679 ล้านบาทเป็นมูลค่าผลผลิตจากการทำสวนยางพารา แสดงรายละเอียดได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.81 มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดนครศรีธรรมราช หน่วย: ล้านบาท

รหัส	รายการ	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
001	การทำนา	735	1,053	1,788
002	การทำสวนผัก	465	1,125	1,590
003	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มังคุด ทุเรียน เงาะ)	212	936	1,148
004	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	369	1,405	1,774
005	การทำสวนปาล์ม	125	315	440
006	การทำสวนยางพารา	2,854	18,824	21,679
007	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	269	753	1,023
008	การบริการทางการเกษตร	24	60	84
009	ผลิตภัณฑ์จากปา	2	4	6
010	การเลี้ยงโคและกระบือ	76	334	410
011	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	183	87	271
012	ปศุสัตว์อื่นๆ	654	356	1,010
013	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	5,673	4,727	10,399
014	ประมงทะเลและชายฝั่ง	2,661	2,545	5,206
015	ประมงน้ำจืด	468	565	1,033
016	การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติ	8,825	16,662	25,487
017	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ	345	908	1,253
018	การขุดสัตว์	94	124	218
019	บรรจุภัณฑ์ เก็บรักษาอาหารประเภทปลา, สัตว์น้ำอื่นๆ	26	34	60
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	400	1,100	1,499
021	โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ	985	370	1,355
022	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	126	95	221
023	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	69	56	126
024	เครื่องดื่มและยาสูบ	11	25	36
025	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	7	38	45
026	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	131	318	449

ตารางที่ 4.81 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
027	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	9	9	18
028	การผลิตปุ๋ย ยาปาราเวคต์ครุพิช ยาฆ่าแมลง เคเมภัณฑ์อื่นๆ	90	30	119
029	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	-	-	-
030	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	9,551	4,372	13,923
031	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	135	124	259
032	การผลิตซีเมนต์	4,095	6,252	10,347
033	การผลิตคอนกรีต	641	549	1,190
034	การผลิตโลหะอื่นๆ	21	29	49
035	การผลิตโลหะ และเหล็กกล้า	0	0	0
036	การผลิตโลหะประดิษฐ์	0	0	0
037	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	0	1	1
038	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	22	13	35
039	การผลิตรถยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	819	908	1,727
040	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	6	20	26
041	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	167	320	487
042	ไฟฟ้าและก๊าซ	17,202	8,116	25,318
043	การประปา	104	232	336
044	การก่อสร้างอาคาร	4,956	1,828	6,784
045	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	2,422	832	3,255
046	การค้าส่ง ค้าปลีก	11,897	15,141	27,037
047	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	447	367	814
048	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	181	254	434
049	การขนส่งทางรถไฟ	81	74	154
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	1,702	846	2,548
051	การขนส่งสินค้าทางบก	426	446	872
052	บริการseriviceการขนส่งทางบก	23	25	48
053	การขนส่งทางทะเล ชายฝั่งและทางน้ำ	44	30	74
054	บริการseriviceการขนส่งทางน้ำ	-	-	-
055	การขนส่งทางอากาศ	1	23	24
056	บริการเกี่ยวน้ำหนักในการขนส่ง	170	128	298
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	-	-	-
058	ไฟฟ้าและโทรศัพท์	39	1,370	1,409
059	ธนาคารและการประกันภัย	490	3,009	3,499
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	457	3,739	4,196
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	93	209	302
062	การบริการราชการ	3,937	19,105	23,042
063	งานบริการอื่นๆ	417	752	1,169
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	2,551	380	2,931
รวม		88,985	122,351	211,336

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตรกรรม

เมื่อศึกษาโครงการสร้างของการใช้ปัจจัยในการผลิตที่สำคัญๆ ของภาคเกษตรกรรม พบว่าในภาคเกษตรกรรมเป็นภาคการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูงโดยคิดเป็นร้อยละ 69.1 ของมูลค่าการผลิต แบ่งเป็นผลตอบแทนจากการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการ 18,028 ล้านบาท เงินเดือนให้แก่แรงงาน 14,075 ล้านบาท ค่าเสื่อมราคา 946 ล้านบาท และค่าภาษีทางอ้อมสุทธิ 41 ล้านบาท ที่เหลือร้อยละ 30.9 เป็นมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่ผู้ผลิตในภาคเกษตรกรรมต้องจ่ายไปเพื่อซื้อมาใช้ในการ生産ผลิต 14,772 ล้านบาท โดยเป็นวัตถุดิบประเภทปลาป่น (การผลิตอาหารสัตว์) 3,397 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ 2,453 ล้านบาท น้ำมัน ยาปราบศัตรูพืช 2,385 ล้านบาท และน้ำมันปิโตรเลียม 2,080 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.82) ดังนี้

ตารางที่ 4.82 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของ
ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำ	295	0.6
เพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	494	1.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	636	1.3
ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	2,453	5.1
ผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	3,397	7.1
อุดสาหกรรมสิ่งทอ	373	0.8
ผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยาฆ่าแมลง และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	2,385	5.0
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	2,080	4.3
เครื่องจักรอุตสาหกรรม	175	0.4
ผลิตภัณฑ์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	238	0.5
ผลิตและการซ่อมแซมเครื่อง	218	0.5
อุดสาหกรรมอื่นๆ	492	1.0
การค้าส่ง ค้าปลีก	36	0.1
ธนาคารและการประกันภัย	427	0.9
บริการอื่นๆ	1,072	2.2
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	14,772	30.9
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	14,075	29.4
ผลตอบแทนการผลิต	18,028	37.7
ค่าเสื่อมราคา	946	2.0
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	41	0.1
มูลค่าเพิ่มรวม	33,090	69.1
มูลค่าผลผลิตรวม	47,862	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยทำการค้าไทย

2) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูงอีกเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 54.9 ของมูลค่าผลผลิตในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นมูลค่าผลตอบแทนให้แก่ผู้ผลิต 12,955 ล้านบาท รองลงมาเป็นเงินเดือนที่จ่ายให้แก่แรงงาน 11,157 ล้านบาท สำหรับมูลค่าของวัตถุดิบที่ภาคอุตสาหกรรมจ่ายไปนั้นมีมูลค่ารวมเท่ากับ 26,573 ล้านบาท หรือร้อยละ 45.1 ของมูลค่าผลผลิตอุตสาหกรรมรวม ซึ่งวัตถุดิบที่ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราชใช้มากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ผลผลิตจากสวนยางพารา คิดเป็นมูลค่า 6,915 ล้านบาท รองลงมาเป็นน้ำมันปิโตรเลียม 3,445 ล้านบาท พิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากตารางที่ 4.83

ตารางที่ 4.83 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของ
ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	749	1.3
การทำสวนยางพารา	6,915	11.7
เกษตรกรรมอื่นๆ	508	0.9
การขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	775	1.3
ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	646	1.1
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	3,445	5.8
การผลิตผลภัณฑ์ยาง	750	1.3
การผลิตชีเมนต์	758	1.3
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1,626	2.8
อุตสาหกรรมอื่นๆ	3,368	5.7
ไฟฟ้าและก๊าซ	1,334	2.3
การค้าส่ง ค้าปลีก	788	1.3
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	545	0.9
การบริการทางธุรกิจต่างๆ	3,387	5.7
งานบริการอื่นๆ	976	1.7
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	26,573	45.1
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	11,157	18.9
ผลตอบแทนการผลิต	12,955	22.0
ค่าเสื่อมราคา	5,152	8.7
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	3,094	5.3
มูลค่าเพิ่มรวม	32,358	54.9
มูลค่าผลผลิตรวม	58,930	100.0

หมาย: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคบริการ

สำหรับภาคบริการในจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น พบว่ามีมูลค่าเพิ่มมากกว่ามูลค่าของปัจจัยการผลิต เช่นเดียวกับภาคการผลิตทั้ง 2 ข้างตัน คิดเป็นร้อยละ 54.4 ของมูลค่าผลผลิตรวม ส่วนที่เหลือร้อยละ 45.6 เป็นมูลค่าของปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานของภาคบริการ เช่น ไฟฟ้า การรับบริการอื่นๆ ค่านำมันบีโตรเลียม และสินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ (ตารางที่ 4.84)

ตารางที่ 4.84 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดอุนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
เกษตรกรรมอื่นๆ	532	0.5
การขุดเจาะนำมันดิบและกําชธรรมชาติ	3,295	3.2
การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ	1,235	1.2
การผลิตปุ๋ย ยาปาราบตดูรีฟิช ยาฆ่าแมลง และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	1,391	1.3
การกลั่นนำมันบีโตรเลียม	5,463	5.2
การผลิตโลหะ และเหล็กกล้า	1,751	1.7
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	824	0.8
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,334	1.3
อุตสาหกรรมอื่นๆ	5,368	5.1
ไฟฟ้าและกําชา	12,587	12.0
การค้าส่ง ค้าปลีก	2,516	2.4
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	897	0.9
ธนาคารและการประกันภัย	2,363	2.3
การบริการทางธุรกิจต่างๆ	1,129	1.1
งานบริการอื่นๆ	6,955	6.7
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	47,640	45.6
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	24,999	23.9
ผลตอบแทนการผลิต	22,831	21.8
ค่าเสื่อมราคา	7,030	6.7
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	2,044	2.0
มูลค่าเพิ่มรวม	56,904	54.4
มูลค่าผลผลิตรวม	104,544	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตที่สำคัญในจังหวัดนครศรีธรรมราช

หลังจากการพิจารณาโครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาพกว้างแล้ว หากพิจารณาให้ชัดเจนขึ้นในระดับสินค้าสำคัญ 1 สินค้าของแต่ละภาคการผลิตเพื่อแสดงโครงการใช้ปัจจัยการผลิตที่ชัดเจนมากขึ้น โดยกิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคเกษตรกรรมคือ การทำสวนยางพารา กิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคอุตสาหกรรมคือ การขุดเจาะนำมันดิบและกําชธรรมชาติ

และกิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคบริการคือ การค้าส่งค้าปลีก โดยรายละเอียดของโครงสร้างในแต่ละกิจกรรมการผลิตมีรายละเอียดดังนี้

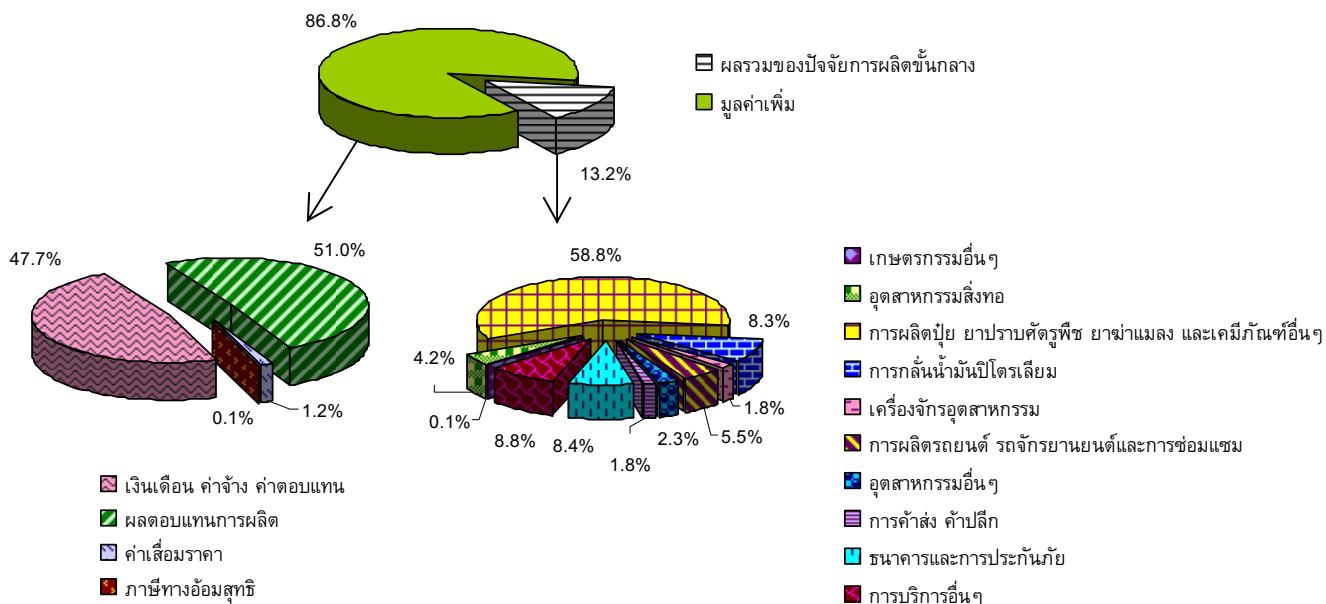
จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีการทำสวนยางพาราเป็นกิจกรรมการผลิตสำคัญของภาคเกษตรกรรม เนื่องจากสามารถสร้างมูลค่าผลผลิตได้ 21,679 ล้านบาท ซึ่งร้อยละ 86.8 เป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นจากการทำสวนยางพารา ทั้งผลตอบแทนการผลิตของผู้ประกอบการ และค่าจ้างแรงงาน มูลค่าของผลผลิตที่เหลือ 2,854 ล้านบาท เป็นมูลค่าของปัจจัยขั้นกลางที่ใช้ในการทำสวนยางพารา เช่น ปุ๋ย และยาปesticide การรับบริการอื่นๆ และน้ำมันปิโตรเลียม เป็นต้น (ตารางที่ 4.85 และภาพที่ 4.37)

ในภาคอุตสาหกรรมนั้น พบว่าจังหวัดอุบลราชธานีมีกิจกรรมที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด คือ การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชี莎ร์มชาติ มีมูลค่าเท่ากับ 25,487 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าเพิ่มของกิจการ ทั้งผลตอบแทนการผลิตแก่ผู้ประกอบการ ค้าจ้างแรงงาน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ 16,662 ล้านบาท สำหรับมูลค่าของวัตถุดิบที่กิจการนี้ใช้ไปคิดเป็นมูลค่า 8,825 ล้านบาท เช่น ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการอื่นๆ ค่าน้ำมันปิโตรเลียม และค่าเครื่องจักร เป็นต้น (ตารางที่ 4.86 และภาพที่ 4.38)

ตารางที่ 4.85 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำสวนยางพารา
เกษตรกรรมอื่นๆ	3
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	120
การผลิตปุ๋ย ยาปesticide ยาฆ่าแมลง และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	1,679
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	237
เครื่องจักรอุตสาหกรรม	51
การผลิตยานยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	156
อุตสาหกรรมอื่นๆ	65
การค้าส่ง ค้าปลีก	52
ธนาคารและการประกันภัย	239
การบริการอื่นๆ	251
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	2,854
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	8,970
ผลตอบแทนการผลิต	9,610
ค่าเสื่อมราคา	234
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	10
มูลค่าเพิ่มรวม	18,824
มูลค่าผลผลิตรวม	21,679

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

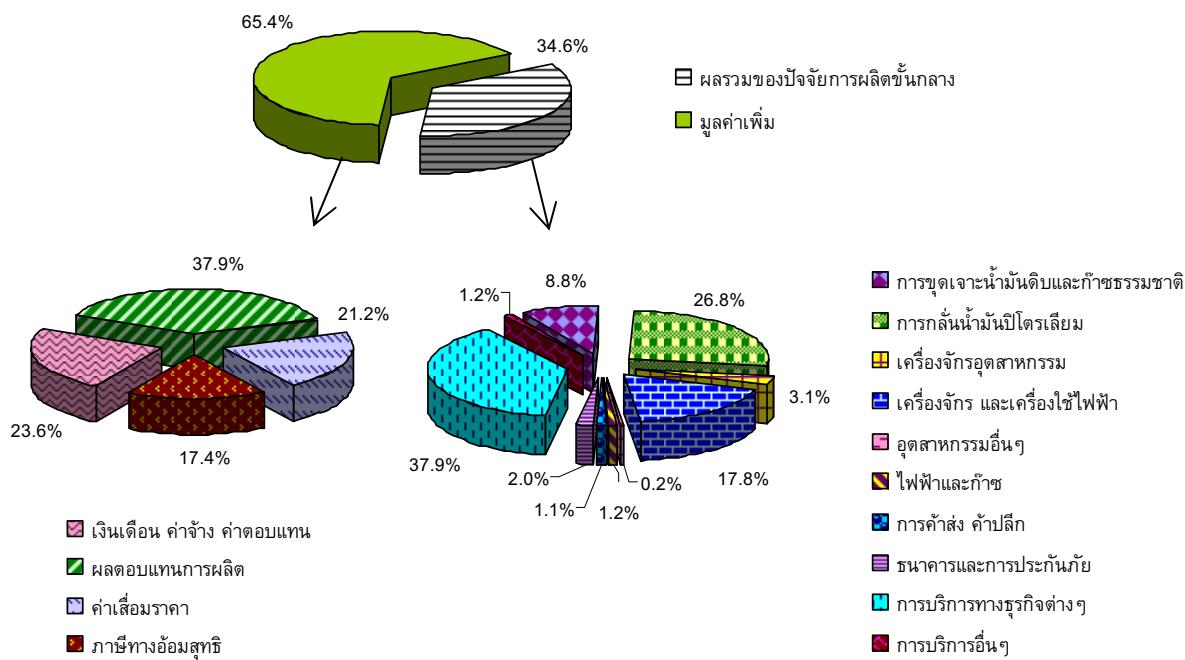
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.37 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำสวนยางพาราในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.86 มูลค่าผลผลิตรวมของการชุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมาธิในจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การชุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมาธิ
การชุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมาธิ	774
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	2,363
เครื่องจักรอุตสาหกรรม	272
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1,572
อุตสาหกรรมอื่นๆ	19
ไฟฟ้าและกําช	106
การค้าส่ง ค้าปลีก	94
ธนาคารและการประกันภัย	173
การบริการทางธุรกิจต่างๆ	3,346
การบริการอื่นๆ	107
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	8,825
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	3,927
ผลตอบแทนการผลิต	6,314
ค่าเสื่อมราคา	3,526
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	2,895
มูลค่าเพิ่มรวม	16,662
มูลค่าผลผลิตรวม	25,487

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.38 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการชุดเจาะน้ำมันดิบ
และก้าชธรรมชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สำหรับกิจการที่สร้างมูลค่าสูงที่สุดในภาคบริการของจังหวัดนครศรีธรรมราชคือ กิจการค้าส่งค้าปลีก มีมูลค่าการให้บริการ 27,037 ล้านบาท โดยปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่สำคัญในการค้าส่งค้าปลีก คือ การใช้บริการอื่นๆ นำมันบีโตรเลียม การรับบริการจากธนาคารและการผูกันภัย ด้านมูลค่าเพิ่มของกิจการ พ布ว่าผลตอบแทนการผลิตมีมูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 12,933 ล้านบาท รองลงมาเป็นค่าจ้างแรงงาน 1,806 ล้านบาท (ตารางที่ 4.87 และภาพที่ 4.39)

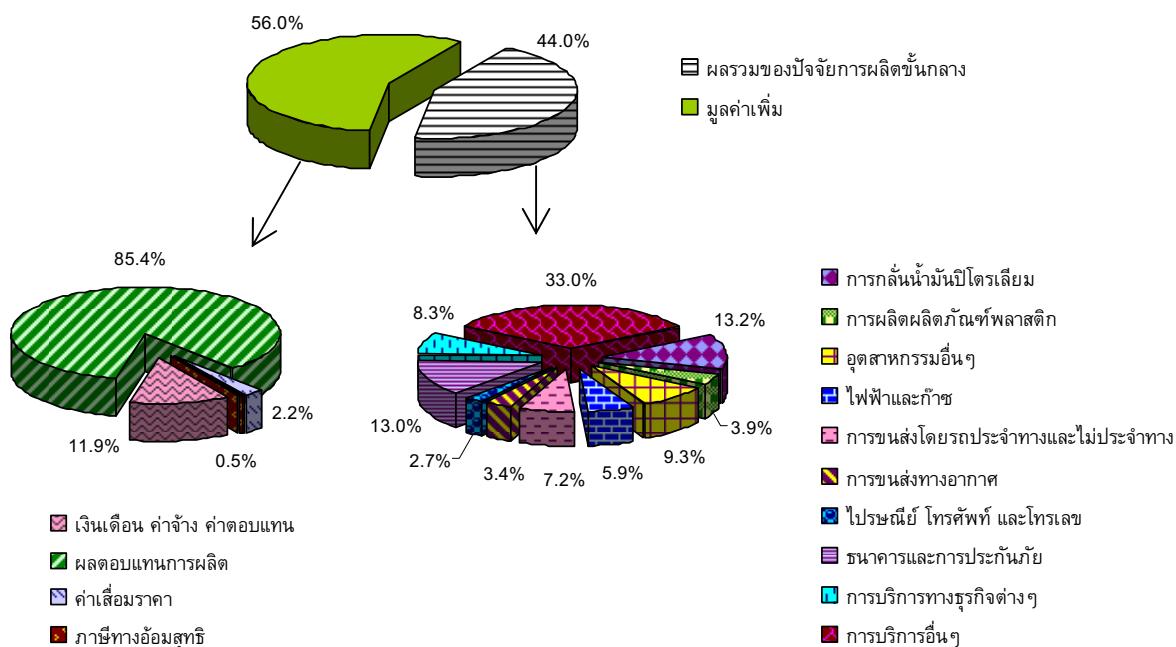

ตารางที่ 4.87 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดนครศรีธรรมราชแบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าส่ง ค้าปลีก
การกลั่นน้ำมันน้ำมันเชื้อเพลิง	1,569
การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	462
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,110
ไฟฟ้าและก๊าซ	699
การขนส่งโดยรถประจำจราจรและไม่ประจำจราจร	857
การขนส่งทางอากาศ	409
ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	320
ธนาคารและการประกันภัย	1,552
การบริการทางธุรกิจต่างๆ	989
การบริการอื่นๆ	3,929
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	11,897
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	1,806
ผลตอบแทนการผลิต	12,933
ค่าเสื่อมราคา	330
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	71
มูลค่าเพิ่มรวม	15,141
มูลค่าผลผลิตรวม	27,037

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.39 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าส่งค้าปลีก

ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

4.6.3 โครงสร้างการกระจายสินค้าของจังหวัดนครศรีธรรมราช

สินค้าและบริการที่มีจำหน่ายอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น เป็นสินค้าและบริการที่จำหน่ายให้แก่กลุ่มลูกค้า 2 ประเภทด้วยกัน คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสินค้าในจังหวัดนครศรีธรรมราชจะถูกขายเพื่อการบริโภคเป็นหลัก คิดเป็นมูลค่า 189,103 ล้านบาท โดยกิจกรรมที่มีมูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก มากที่สุดคือ การค้าส่งค้าปลีก มีมูลค่า 23,257 ล้านบาท รองลงมาเป็นการบริการของราชการ 22,985 และการชุดเจาะนำมันดิบและกําชธรรมชาติ 21,417 ล้านบาท ตามลำดับ ในส่วนของการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบให้แก่กิจกรรมการผลิตต่างๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น มีมูลค่าเท่ากับ 88,985 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการขายหรือให้บริการในประเภทนี้ กิจการผลิตไฟฟ้าและกําชธรรมชาติมีมูลค่าการบริการมากที่สุด 14,005 ล้านบาท รองลงมาเป็นการกลั่นนำมันน้ำมันบีโตรเลียม 10,988 ล้านบาท และการทำสวนยางพารา 6,915 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.88)

ตารางที่ 4.88 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม
แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดนครศรีธรรมราช หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
001	การทำนา	1,046	747	1,793
002	การทำสวนผัก	161	1,458	1,619
003	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มังคุด ทุเรียน เงาะ)	127	1,024	1,151
004	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	258	1,578	1,836
005	การทำสวนปาล์ม	113	337	450
006	การทำสวนยางพารา	6,915	15,652	22,567
007	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	256	769	1,025
008	การบริการทางการเกษตร	84	-	84
009	ผลิตภัณฑ์จากป่า	96	- 0	95
010	การเลี้ยงโคและกระบือ	38	380	418
011	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	106	166	272
012	ปลูกสัตว์อื่นๆ	210	812	1,021
013	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	517	9,920	10,437
014	ประมงทะเลและชายฝั่ง	140	5,110	5,251
015	ประมงน้ำจืด	62	985	1,047
016	การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชชารมชาติ	4,070	21,417	25,487
017	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ	1,672	154	1,826
018	การผ่าสัตว์	168	1,972	2,140
019	บรรจุภัณฑ์ป้อง เก็บรักษาอาหาร พรากปลา สัตว์น้ำอื่นๆ	27	44	71
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	73	2,683	2,756
021	โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ	266	2,632	2,899
022	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	2,815	1,215	4,030
023	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	3,416	145	3,561
024	เครื่องดื่มและยาสูบ	322	1,544	1,866
025	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	888	1,729	2,617
026	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	676	953	1,629
027	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	1,464	261	1,724
028	ผลิตปุ๋ย ยาปรับศัตรูพืช ยาฆ่าแมลง เคมีภัณฑ์อื่นๆ	4,213	763	4,976
029	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	10,988	1,509	12,497
030	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	1,435	14,378	15,813
031	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	814	244	1,058
032	การผลิตซีเมนต์	985	9,825	10,810
033	การผลิตคอนกรีต	793	419	1,212
034	การผลิตโลหะอื่นๆ	429	44	474
035	การผลิตโลหะ และเหล็กกล้า	2,133	- 1	2,132
036	การผลิตโลหะประดิษฐ์	480	256	736
037	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	719	1	720
038	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	2,530	15	2,545

ตารางที่ 4.88 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
039	การผลิตยานยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	778	3,689	4,467
040	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	250	55	305
041	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,440	954	2,394
042	ไฟฟ้าและก๊าซ	14,005	11,452	25,457
043	การประปา	105	232	336
044	การก่อสร้างอาคาร	512	6,272	6,784
045	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	14	3,241	3,255
046	การค้าส่ง ค้าปลีก	3,780	23,257	27,037
047	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	179	679	858
048	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	206	1,223	1,430
049	การขนส่งทางรถไฟฟ้า	5	1,725	1,730
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	907	1,842	2,750
051	การขนส่งสินค้าทางบก	380	493	872
052	บริการเสริมการขนส่งทางบก	127	22	149
053	การขนส่งทางทะเล ชายฝั่งและทางน้ำ	5	71	76
054	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	11	-	11
055	การขนส่งทางอากาศ	412	8	420
056	บริการเกี่ยวนோ้องกับการขนส่ง	34	410	445
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	20	0	20
058	ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	958	650	1,608
059	ธนาคารและการประกันภัย	3,104	1,451	4,555
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	900	3,857	4,756
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	4,517	28	4,545
062	การบริการราชการ	155	22,985	23,139
063	งานบริการอื่นๆ	3,869	934	4,803
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	808	2,433	3,241
รวม		88,985	189,103	278,088

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากมูลค่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชตามที่กล่าวไว้ข้างต้นนั้น พบว่าส่วนหนึ่งเป็นมูลค่าของสินค้าที่ถูกนำเข้ามาจากนอกจังหวัด คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 66,752 ล้านบาท โดยแบ่งออกเป็นมูลค่านำเข้าสินค้า 266,497 ล้านบาท และมูลค่าภาษีศุลกากรที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเท่ากับ 255 ล้านบาท ซึ่งสินค้าหรือบริการที่นำเข้ามาจากนอกจังหวัดมากที่สุดคือ น้ำมันปิโตรเลียม คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 12,497 ล้านบาท รองลงมาเป็นการใช้บริการทางธุรกิจต่างๆ จากนอกจังหวัด 4,243 ล้านบาท สามารถพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมในสินค้าอื่นๆ ได้จากตารางที่ 4.89

ตารางที่ 4.89 มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้า
และบริการของจังหวัดนครศรีธรรมราช

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
001	การทำนา	5	-	5
002	การทำสวนผัก	28	1	29
003	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มังคุด ทุเรียน เงาะ)	3	-	3
004	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	60	2	62
005	การทำสวนปาล์ม	10	0	10
006	การทำสวนยางพารา	888	0	888
007	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	3	0	3
008	การบริการทางการเกษตร	-	-	-
009	ผลิตภัณฑ์จากป่า	89	1	89
010	การเลี้ยงโคและกระบือ	7	-	7
011	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	2	-	2
012	ปศุสัตว์อื่นๆ	12	-	12
013	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	37	0	38
014	ประมงทะเลและชายฝั่ง	44	0	44
015	ประมงน้ำจืด	14	0	14
016	การขุดเจาะนำมันดินและก้าชธรรมชาติ	-	-	-
017	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ	545	28	573
018	การขุดสัตว์	1,923	0	1,923
019	บรรจุภัณฑ์ป้องกันรักษาอาหาร พลาสติก สัตว์น้ำอื่นๆ	11	0	11
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	1,227	29	1,256
021	โรงสีข้าว และการบีบเป็นเม็ดอื่นๆ	1,542	1	1,543
022	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	3,806	3	3,809
023	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	3,434	2	3,435
024	เครื่องดื่มและยาสูบ	1,828	2	1,830
025	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	2,571	0	2,572
026	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	1,175	5	1,180
027	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	1,705	1	1,706
028	ผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยาจากแมลง เคมีภัณฑ์อื่นๆ	4,850	7	4,857
029	การกลั่นน้ำมันน้ำมันดิบโดยการเผาไหม้	12,497	-	12,497
030	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	1,869	21	1,890
031	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	787	12	799
032	การผลิตซีเมนต์	461	2	462
033	การผลิตコンกรีต	21	1	21
034	การผลิตอโลหะอื่นๆ	423	1	424
035	การผลิตโลหะ และเหล็กกล้า	2,132	0	2,132
036	การผลิตโลหะประดิษฐ์	736	0	736
037	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	719	0	719
038	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	2,509	1	2,510
039	การผลิตรถยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	2,612	128	2,740

ตารางที่ 4.89 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
040	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	279	1	279
041	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,900	7	1,907
042	ไฟฟ้าและก๊าซ	139	-	139
043	การประปา	0	-	0
044	การก่อสร้างอาคาร	-	-	-
045	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	-	-	-
046	การค้าส่ง ค้าปลีก	-	-	-
047	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	44	-	44
048	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	996	-	996
049	การขนส่งทางรถไฟฟ้า	1,576	-	1,576
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	201	-	201
051	การขนส่งสินค้าทางบก	-	-	-
052	บริการเสริมการขนส่งทางบก	101	-	101
053	การขนส่งทางทะเล ชายฝั่งและทางน้ำ	2	-	2
054	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	11	-	11
055	การขนส่งทางอากาศ	397	-	397
056	บริการเกี่ยวน่องถังการขนส่ง	147	-	147
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	20	-	20
058	ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรศัพท์	199	-	199
059	ธนาคารและการประกันภัย	1,056	-	1,056
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	560	-	560
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	4,243	-	4,243
062	การบริการราชการ	97	-	97
063	งานบริการอื่นๆ	3,634	-	3,634
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	310	0	310
รวม		66,497	255	66,752

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคเกษตรกรรม

โครงสร้างการกระจายสินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าสินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดส่วนใหญ่ถูกส่งออกไปต่างจังหวัด มีมูลค่าเท่ากับ 27,098 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 55.2 ของรายรับรวมในภาคเกษตรกรรมทั้งหมด รองลงมาเป็นมูลค่าที่ขายไปเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบของกิจกรรมอื่นๆ เท่ากับ 10,130 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 20.6 ของรายรับรวมในภาคเกษตรกรรมทั้งหมด (ตารางที่ 4.90)

ตารางที่ 4.90 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภท
ของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	312	0.6
การทำสวนพืช	156	0.3
การทำสวนปาล์ม	102	0.2
การเลี้ยงโคและกระบือ	57	0.1
ปศุสัตว์อื่นๆ	139	0.3
การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	496	1.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	164	0.3
การฟาร์ม	87	0.2
การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	163	0.3
โรงสีข้าว และการบีบปั่นอื่นๆ	825	1.7
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	6,945	14.2
อุตสาหกรรมอื่นๆ	153	0.3
ภาคการและร้านขายเครื่องดื่ม	88	0.2
การบริการราชการ	117	0.2
การบริการอื่นๆ	327	0.7
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	10,130	20.6
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	5,197	10.6
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคธุรกิจ	89	0.2
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	24	0.0
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	1,481	3.0
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	5,050	10.3
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	27,098	55.2
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	38,939	79.4
รายรับรวม	49,068	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคอุตสาหกรรม

การศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าสินค้าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ถูกขายไปให้แก่ผู้บริโภค เพื่อการลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 66,900 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 60.4 ของรายรับรวมในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาคือการขายสินค้าและให้บริการเพื่อเป็นใช้ในกระบวนการผลิตและดำเนินงานเท่ากับ 43,842 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 39.6 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.91)

ตารางที่ 4.91 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภท
ของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำสวนยางพารา	2,309	2.1
การเพาะเลี้ยงสัตว์	4,947	4.5
ประมงทะเลและชายฝั่ง	2,345	2.1
เกษตรกรรมอื่นๆ	2,210	2.0
การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชีชธรรมชาติ	4,999	4.5
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	1,678	1.5
การผลิตซีเมนต์	2,707	2.4
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,985	1.8
ไฟฟ้าและกําชี	5,142	4.6
การก่อสร้างอาคาร	3,219	2.9
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	2,052	1.9
การค้าส่ง ค้าปลีก	3,141	2.8
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	1,410	1.3
การบริการราชการ	2,515	2.3
การบริการอื่นๆ	3,182	2.9
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	43,842	39.6
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	17,842	16.1
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	154	0.1
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	670	0.6
ส่วนเบลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	5,118	4.6
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	11,226	10.1
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	31,890	28.8
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	66,900	60.4
รายรับรวม	110,742	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการ

จากการพิจารณาโครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการในจังหวัดนครศรีธรรมราช แล้ว พบว่าส่วนใหญ่เป็นการบริการในส่วนอื่นๆ เท่ากับ 83,264 ล้านบาท หรือร้อยละ 70.4 ของมูลค่า การให้บริการทั้งหมด ทั้งที่เป็นการให้บริการแก่ภาคครัวเรือนในจังหวัด ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการใน ต่างจังหวัด และให้บริการแก่ภาครัฐ คิดเป็นมูลค่า 26,475 26,264 และ 19,772 ล้านบาทตามลำดับ สำหรับการให้บริการแก่ภาครัฐกิจต่างๆ นั้นคิดเป็นร้อยละ 29.6 หรือมีมูลค่า 35,013 ล้านบาท ซึ่งเป็น การแก่กิจการผลิตไฟฟ้าและกําชีมากที่สุด (ตารางที่ 4.92)

ตารางที่ 4.92 มูลค่าการให้บริการของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่ กิจกรรมการผลิต และให้บริการแก่ผู้บริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
การทำสวนยางพารา	543	0.5
เกษตรกรรมอื่นๆ	993	0.8
การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติ	3,825	3.2
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	928	0.8
การผลิตชีเมนต์	1,388	1.2
การผลิตรถยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	288	0.2
อุดสหกรรมอื่นๆ	601	0.5
ไฟฟ้าและกําช	12,060	10.2
การก่อสร้างอาคาร	1,737	1.5
การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	367	0.3
การค้าส่ง ค้าปลีก	8,755	7.4
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	292	0.2
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	416	0.4
การบริการราชการ	1,306	1.1
งานบริการอื่นๆ	1,513	1.3
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	35,013	29.6
รายรับจากการให้บริการภาครัฐเรือน	26,475	22.4
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	19,772	16.7
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	6,747	5.7
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	1,238	1.0
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	2,768	2.3
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	26,264	22.2
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	83,264	70.4
รายรับรวม	118,277	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงสร้างการกระจายสินค้าของสินค้าสำคัญ

หลังจากทราบโครงสร้างการกระจายสินค้าและบริการของกลุ่มกิจกรรมการผลิตต่างๆ แล้ว เมื่อทำการศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าและการบริการให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในระดับสินค้าและบริการที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช จะพบว่าสินค้าหรือบริการที่สำคัญของแต่ละภาคการผลิต คือ กิจกรรมการสวนยางพารา กิจการขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติ และการค้าส่งค้าปลีก ซึ่งแสดงโครงสร้างการกระจายได้ดังนี้

สินค้าสำคัญของภาคเกษตรกรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ กิจกรรมการทำสวนยางพารา ซึ่งผลผลิตที่ได้จากการน้ำมันดิบที่ถูกส่งขายไปยังโรงงานแปรรูปในต่างจังหวัดเป็นมูลค่า 10,567 ล้านบาท รองลงมาเป็นการขายให้กิจกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางในจังหวัดนครศรีธรรมราชเอง

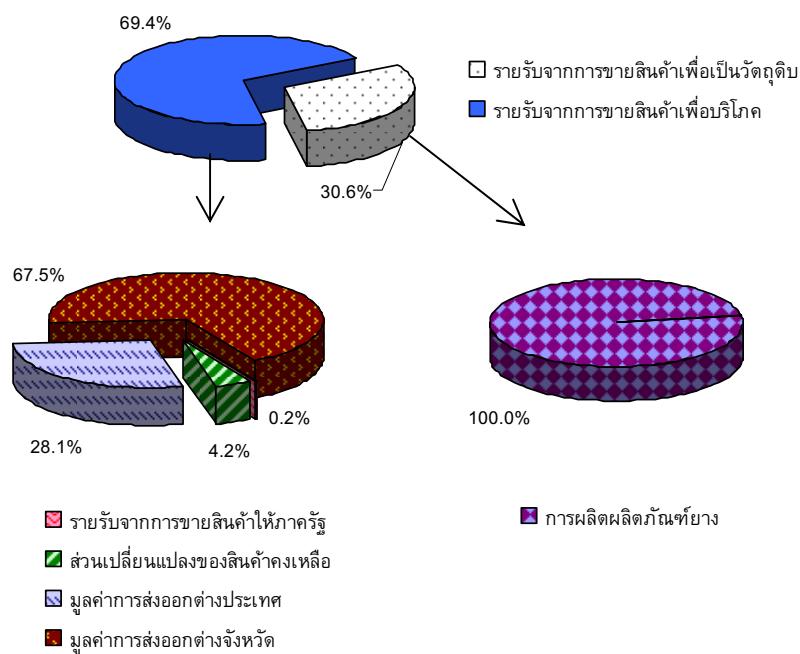
6,915 ล้านบาท นอกจากนั้นยังมีการส่งออกไปต่างประเทศ 4,400 ล้านบาท เก็บสต็อกสินค้า 653 ล้านบาท และขายให้แก่หน่วยงานภาครัฐ 32 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.93 และภาพที่ 4.40)

ตารางที่ 4.93 มูลค่าการขายสินค้าจากการทำสวนยางพาราของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำสวนยางพารา
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	6,915
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	6,915
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	32
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	653
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	4,400
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	10,567
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	15,652
รายรับรวม	22,567

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.40 โครงสร้างการขายสินค้าจากการทำสวนยางพาราของจังหวัดนครศรีธรรมราช
แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

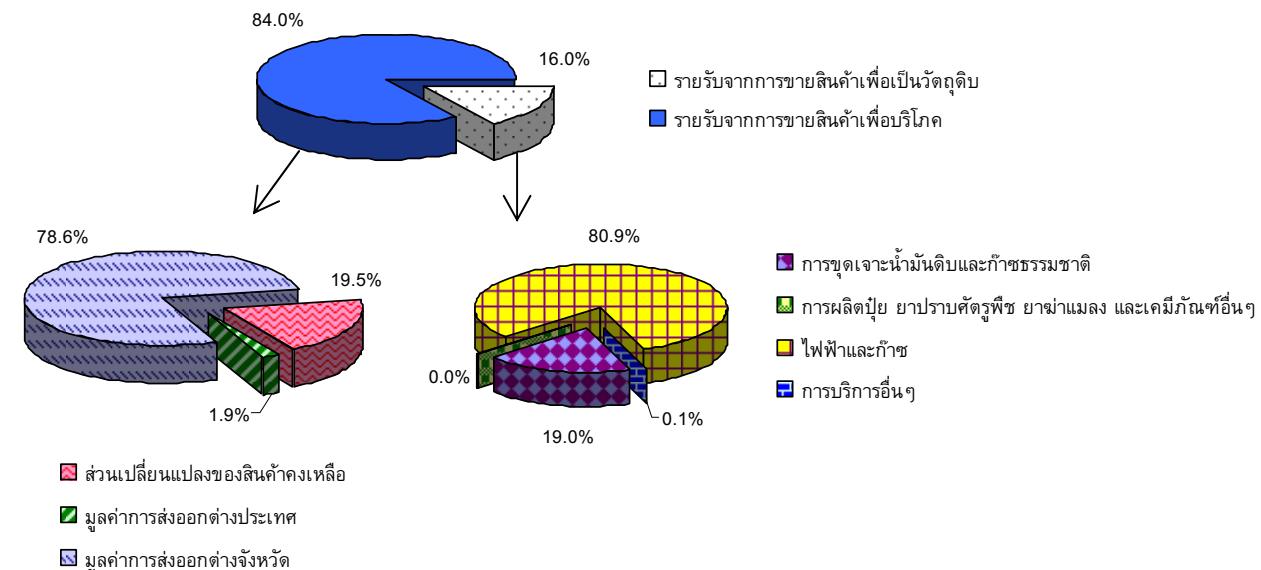
ในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช พ布ว่ามีกิจกรรมการผลิตที่สำคัญ คือ การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติ มีมูลค่าเท่ากับ 25,487 ล้านบาท โดยผลผลิตที่ได้ส่วนใหญ่ถูกส่งออกนอกจังหวัด 16,839 ล้านบาท การเก็บเป็นสต็อกของผลผลิต 4,179 ล้านบาท ขายให้แก่กิจการผลิตไฟฟ้าและกําช 3,293 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.94 และภาพที่ 4.41)

ตารางที่ 4.94 มูลค่าการขายสินค้าจากการขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติ
การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติ	774
การผลิตปุ๋ย ยาปาราบตัตрутี้ช ยาฆ่าแมลง และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	2
ไฟฟ้าและกําช	3,293
การบริการอื่นๆ	2
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	4,070
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	4,179
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	399
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	16,839
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	21,417
รายรับรวม	25,487

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

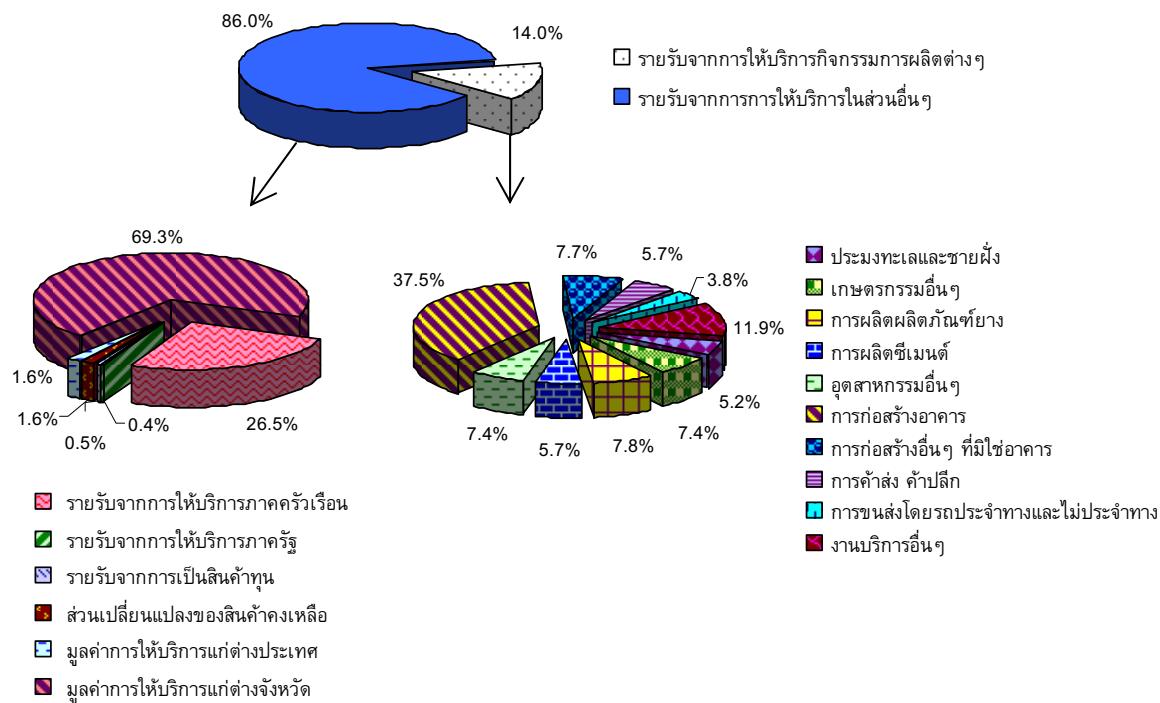
ภาพที่ 4.41 โครงการสร้างการขายสินค้าจากการขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชธรรมชาติ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

กิจกรรมการค้าส่งค้าปลีกเป็นกิจกรรมในภาคบริการที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากมีมูลค่าการให้บริการสูงถึง 27,037 ล้านบาท ซึ่งแบ่งเป็นการให้บริการในส่วนอื่นๆ สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.0 ของการให้บริการจากการนี้ทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นการให้บริการแก่ผู้บริโภคจากต่างจังหวัด 16,117 ล้านบาท รองลงมาเป็นการให้บริการแก่ภาคครัวเรือนของจังหวัดตนเอง 6,172 ล้านบาท สำหรับการให้บริการแก่ภาคธุรกิจนั้นมีมูลค่าเท่ากับ 3,780 ล้านบาท ซึ่งให้บริการแก่กิจการก่อสร้างอาคารมากที่สุด 1,416 ล้านบาท แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมดังตารางที่ 4.95 และภาพที่ 4.42

ตารางที่ 4.95 มูลค่าการให้บริการของกิจกรรมการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าส่ง ค้าปลีก
ประมงทะเลและชายฝั่ง	195
เกษตรกรรมอื่นๆ	281
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	295
การผลิตซีเมนต์	215
อุตสาหกรรมอื่นๆ	278
การก่อสร้างอาคาร	1,416
การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช้อาคาร	292
การค้าส่ง ค้าปลีก	215
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	144
งานบริการอื่นๆ	448
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	3,780
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	6,172
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	88
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	125
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	376
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	379
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	16,117
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	23,257
รายรับรวม	27,037

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.42 โครงสร้างการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดนครศรีธรรมราช
แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

4.6.4 การวิเคราะห์ด้านการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) ของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.96 พบว่ากิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นน้ำของจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากเป็นการผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของกิจกรรมอื่นต่อไป เช่น การทำนา การทำสวนยางพารา การทำประมงทะเลและชายฝั่ง การขุดเจาะน้ำมันดิบและกําชีญธรรมชาติ การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น) สิ่งทอ การผลิตปุ๋ยและยาปรับศัตรูพืช ไฟฟ้าและกําช การทำค้าส่งค้าปลีก ธนาคารและการประกันภัย เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายนาที่ต้องนำวัตถุดิบในการผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้ในกิจกรรมของตน เช่น การทำสวนผัก สวนผลไม้ การเลี้ยงสัตว์ปีก การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล การซ่าสัตว์ การบรรจุภัณฑ์และแพ็คเกจอาหารประเทปปลา โรงสีข้าวและการปั่นแป้ง ผลิตภัณฑ์กระดาษ ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์พลาสติก การผลิตรถยนต์และซ่อมแซม การก่อสร้างอาคาร ภัตตาคาร โรงเรม การขนส่ง เป็นต้น

ตารางที่ 4.96 ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
001	การทำนา	1.4053	1.0583
002	การทำสวนผัก	0.6872	0.8838
003	การทำสวนผลไม้เครมชูกิจ (มังคุด ทุเรียน เงาะ)	0.6373	0.7815
004	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	0.6581	0.7930
005	การทำสวนปาล์ม	0.7634	0.8216
006	การทำสวนยางพารา	1.0581	0.7555
007	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	0.8768	0.8858
008	การบริการทางการเกษตร	0.6499	0.7947
009	ผลิตภัณฑ์จากปา	0.7937	0.8105
010	การเลี้ยงโคและกระบือ	0.6485	0.7574
011	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	0.9515	1.3454
012	ปศุสัตว์อื่นๆ	1.1534	1.3537
013	การเพาะเลี้ยงสัตว์อื่นๆ	0.6598	1.2013
014	ประมงทะเลและชายฝั่ง	1.6038	1.0086
015	ประมงน้ำจืด	0.6574	1.0865
016	การขุดเจาะน้ำมันดินและก้าชธรรมชาติ	1.0513	0.8828
017	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ	0.9268	0.8380
018	การขุดสัตว์	0.6745	1.1369
019	บรรจุภัณฑ์ เก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ	0.6500	1.0193
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	0.7475	0.8483
021	โรงสีข้าว และการบีบแป้งอื่นๆ	1.0030	1.3433
022	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	1.2035	1.2209
023	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาบิน)	1.8731	1.1361
024	เครื่องจัมและยาสูบ	0.7846	0.8801
025	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	1.0756	0.7146
026	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	0.8133	0.8610
027	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	0.9601	1.1584
028	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยาฆ่าแมลง เคมีภัณฑ์อื่นๆ	2.8636	1.5701
029	การกลั่นน้ำมันปีโตรเลียม	3.5121	0.5822
030	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	0.9578	1.1548
031	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	0.7448	1.3871
032	การผลิตซีเมนต์	0.7538	0.9869
033	การผลิตคอนกรีต	0.8535	1.1662
034	การผลิตโลหะอื่นๆ	0.7365	0.9768
035	การผลิตโลหะ และเหล็กกล้า	2.6491	1.4742
036	การผลิตโลหะประดิษฐ์	0.9142	1.0307
037	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	0.8554	0.7514
038	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1.1733	1.3268
039	การผลิตรถยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	0.8642	1.1167

ตารางที่ 4.96 (ต่อ)

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
040	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	0.8745	0.7755
041	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	0.9333	0.9766
042	ไฟฟ้าและกําช	3.0460	1.3953
043	การประปา	0.6911	0.9220
044	การก่อสร้างอาคาร	0.7476	1.3494
045	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	0.6010	1.4232
046	การค้าส่ง ค้าปลีก	1.6026	0.9820
047	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	0.6046	1.1595
048	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	0.6189	1.0541
049	การขนส่งทางรถไฟ	0.6050	1.0109
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	0.6987	1.0808
051	การขนส่งสินค้าทางบก	0.6768	0.9700
052	บริการเสริมการขนส่งทางบก	0.6544	1.0300
053	การขนส่งทางทะเล ชายฝั่งและทางน้ำ	0.5857	1.0016
054	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	0.6086	0.5822
055	การขนส่งทางอากาศ	0.6154	0.6046
056	บริการเกี่ยวนেื่องกับการขนส่ง	0.7760	1.0672
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	0.5875	0.5822
058	ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	0.8847	0.6079
059	ธนาคารและการประกันภัย	1.2172	0.7196
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	0.9877	0.6886
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	0.8619	0.8429
062	การบริการราชการ	0.8447	0.7772
063	งานบริการอื่นๆ	0.9885	0.9614
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	0.8420	1.5336

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4.7 การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดสตูล

4.7.1 ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดสตูล

การศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดสตูล ปี 2550 โดยใช้ตัวร่างปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดสตูล พบว่าจังหวัดสตูลมีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 47,896 ล้านบาท ในจำนวนนี้คิดเป็นการใช้ต้นทุน 19,361 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลผลิตภัณฑ์จังหวัดสตูล 28,535 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 40.4 และ 59.6 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดสตูลตามลำดับ (ภาพที่ 4.43)

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาตามภาคการผลิตแล้ว จะพบว่าภาคเกษตรกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด คือ 23,314 ล้านบาทซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคบริการ 14,584 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม 9,998 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 30.4 และ 20.9 ตามลำดับ ซึ่งการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตล้วนแล้วแต่มีสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไป โดยภาคเกษตรกรรมมีการใช้ต้นทุนร้อยละ 34.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นร้อยละ 65.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้ต้นทุนร้อยละ 61.9 และมีมูลค่าเพิ่มเพียงร้อยละ 38.1 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้ต้นทุนร้อยละ 35.2 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 64.8 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการตามลำดับ

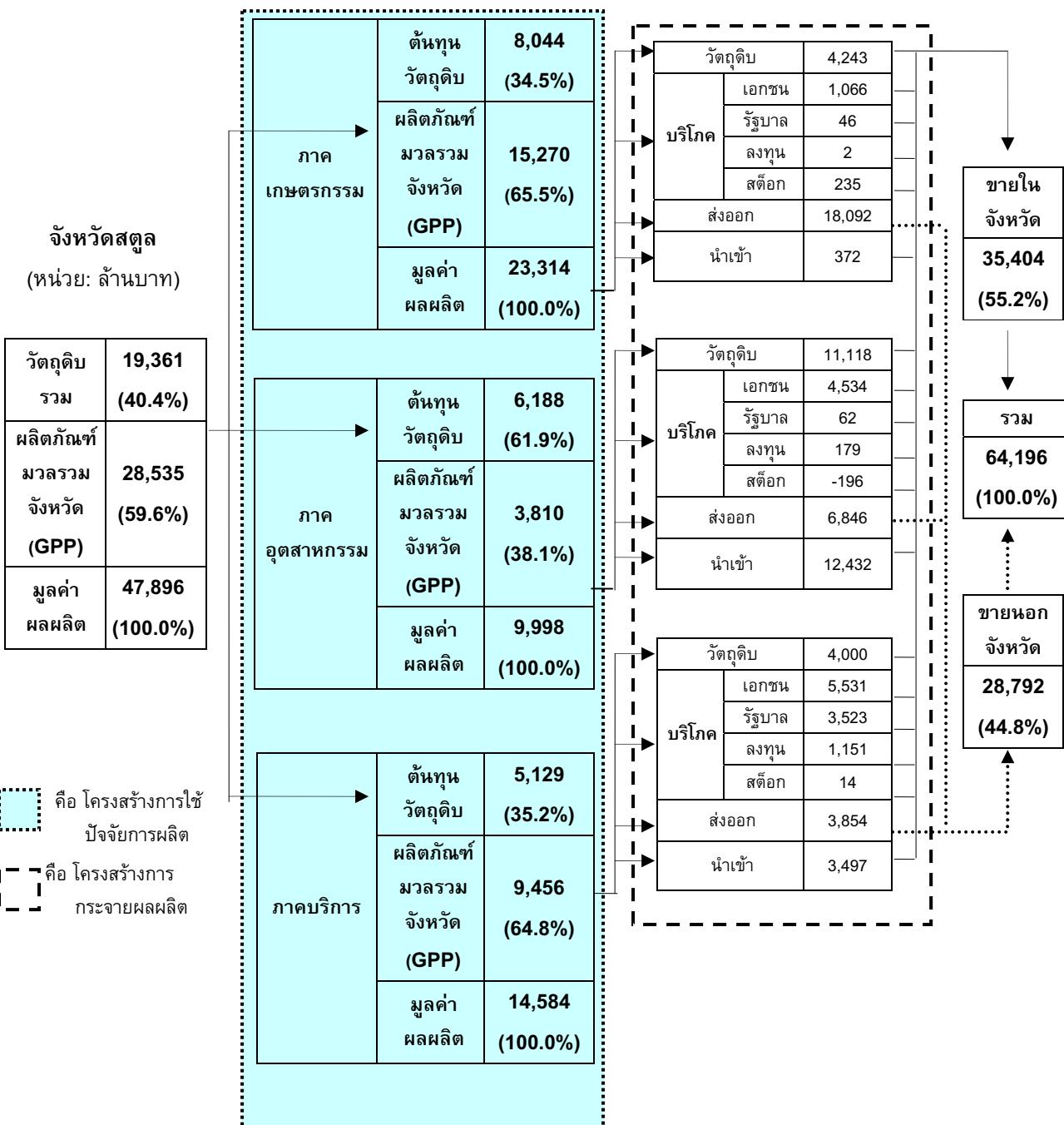
สำหรับการพิจารณาการเชื่อมโยงการกระจายผลผลิตของจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นการพิจารณาการกระจายผลผลิตใน 2 ประเภท คือ 1) การกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นต้นทุนหรือปัจจัยการผลิต และ 2) การกระจายผลผลิตเพื่อเป็นสินค้าหรือบริการในการบริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งประกอบไปด้วยการบริโภคของภาคเอกชนและหน่วยงานราชการ การลงทุน สต็อก ตลอดจนการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งจะแสดงให้เห็นในแต่ละภาคการผลิตได้ดังนี้

ภาคเกษตรกรรม มีการกระจายผลผลิตเพื่อเป็นปัจจัยการผลิตในอุตสาหกรรมหรือการผลิตต่อเนื่อง 4,243 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของภาคเอกชนหรือครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 1,066 และ 46 ล้านบาท ใช้เพื่อการลงทุน 2 ล้านบาท และคงเหลือเป็นสต็อก 235 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อใช้หมุนเวียนในจังหวัดอีก 372 ล้านบาท ในขณะที่สินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดสตูลสามารถส่งออกไปนอกจังหวัดได้ถึง 18,092 ล้านบาท

**ภาคอุตสาหกรรม สินค้าในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูลที่ผลิตขึ้นมาได้นั้นจะสามารถ
กระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต 11,118 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าใน
การบริโภคขั้นสุดท้ายของผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 4,534 และ 62 ล้านบาท ใช้ในการ
ลงทุน 179 ล้านบาท และส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ 196 ล้านบาท ส่วนการนำเข้าส่งออกสินค้า
อุตสาหกรรมนั้น จังหวัดสตูลมีการนำเข้า 12,432 ล้านบาท และมีการส่งออก 6,846 ล้านบาท**

**ภาคบริการ จังหวัดสตูลมีการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัดคิดเป็น
มูลค่าทั้งสิ้น 4,000 ล้านบาท และเป็นการให้บริการแก่ภาคเอกชน รัฐบาล และการลงทุน 5,531 3,523
และ 1,151 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้จังหวัดสตูลยังมีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 3,497 ล้าน
บาท และภาคบริการในจังหวัดสตูลสามารถให้บริการนอกจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 3,854 ล้านบาท**

**ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจะมีสินค้าที่มุนเวียนในจังหวัดสตูลคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 64,196 ล้านบาท
เป็นสินค้าที่ขยายภายในจังหวัด 35,404 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 55.2 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขยาย
นอกจังหวัด 28,792 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 44.8 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัด ตามลำดับ**

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.43 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล

4.7.2 โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย มีอาณาเขตของจังหวัดติดกับทะเลเจี๊ยง ทำให้จังหวัดสตูลมีกิจกรรมการผลิตด้านการทำประมงเป็นหลัก โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล และการทำประมงชายฝั่ง ที่มีมูลค่าการผลิตสูงถึง 9,097 และ 4,516 ล้านบาท รวมถึงการดำเนินอุตสาหกรรมต่อเนื่องในด้านของการผลิตอาหารแปรรูปโดยใช้วัตถุดิบประเภทปลาและสัตว์น้ำเป็นหลัก มีมูลค่า 3,405 ล้านบาท นอกจากนั้นยังมีการทำสวนยางพาราและการผลิตผลิตภัณฑ์ยางที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่จังหวัด มีมูลค่าการผลิตเท่ากับ 5,221 และ 2,229 ล้านบาทตามลำดับ การทำสวนผลไม้โดยเฉพาะผลไม้เศรษฐกิจ เช่น ลองกอง ทุเรียน และเงาะ เป็นต้น มีมูลค่า 1,029 ล้านบาท ส่วนภาคบริการที่สำคัญๆ ของจังหวัดสตูล ได้แก่ การบริการราชการ การค้าส่งค้าปลีก และการก่อสร้างอาคาร เป็นต้น แสดงรายละเอียดไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.97 มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดสตูล หน่วย: ล้านบาท

รหัส	รายการ	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
001	การทำนา	224	158	382
002	การทำไร่ข้าวโพด (ข้าวโพดหวาน)	1	4	5
003	การทำสวนผัก	45	420	465
004	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (ลองกอง ทุเรียน เงาะ)	301	727	1,029
005	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	23	133	156
006	การทำสวนปาล์ม	196	405	601
007	การทำสวนยางพารา	478	4,744	5,221
008	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	15	35	49
009	การบริการทางการเกษตร	3	7	10
010	ผลิตภัณฑ์จากป่า (การทำไม้ยังพารา)	268	1,355	1,623
011	การเลี้ยงโคเนื้อ	12	48	60
012	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	15	9	24
013	ปศุสัตว์อื่นๆ เช่น แพะ	33	18	51
014	ประมงทะเลและชายฝั่ง	1,648	2,868	4,516
015	ประมงน้ำจืด	13	12	25
016	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	4,769	4,328	9,097
017	การทำเหมืองแร่	191	163	354
018	การนำสัตว์	34	9	44
019	บรรจุภัณฑ์ เก็บรักษาอาหารประเภทปลาสัตว์น้ำอื่นๆ	2,114	1,291	3,405
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	853	445	1,298
021	โรงสีข้าว และการบีบแป้งอื่นๆ	110	53	163
022	การผลิตน้ำแข็ง	57	48	105
023	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	292	149	441
024	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	57	14	71
025	เครื่องดื่มและยาสูบ	11	3	14

ตารางที่ 4.97(ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
026	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	2	4	6
027	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	66	52	118
028	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	0	1	1
029	การผลิตปุ๋ย ยาปารับศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1	0	1
030	การผลิตเครื่องมือวัสดุชั้นนำมูลฐาน เครื่องมือที่อ่อน เข็น ยานห่วง	1	0	1
031	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	-	-	-
032	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	1,395	834	2,229
033	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	-	-	-
034	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	491	305	797
035	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง (อิฐเพื่อก่อสร้าง)	305	257	562
036	การผลิตโลหะอื่นๆ	1	0	1
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	-	-	-
038	การผลิตโลหะประดิษฐ์	2	2	5
039	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	11	3	13
040	การผลิตยานยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	189	170	358
041	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	6	4	10
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	-	-	-
043	ไฟฟ้าและก้าช	673	375	1,048
044	การประปา	26	74	100
045	การก่อสร้างอาคาร	796	422	1,218
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร	231	169	400
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	1,145	2,287	3,432
048	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	34	31	65
049	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	73	119	192
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	147	132	279
051	การขนส่งสินค้าทางบก	29	32	61
052	บริการเสริมการขนส่งทางบก	0	0	0
053	การขนส่งทางทะเล	146	107	252
054	การขนส่งทางหายฝั่งและทางน้ำ	15	20	35
055	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	38	34	73
056	บริการเกี่ยวน้ำองค์กับการขนส่ง	63	66	129
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	8	6	14
058	ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรศัพท์	37	332	369
059	ธนาคารและการประกันภัย	118	365	483
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	289	601	890
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	28	27	56
062	การบริการราชการ	626	3,644	4,271
063	งานบริการอื่นๆ	572	606	1,179
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	33	5	39
รวม		19,361	28,535	47,896

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูลปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตรกรรม

ถ้าพิจารณาโครงการสร้างของการใช้ปัจจัยในการผลิตที่สำคัญๆ ของภาคเกษตรกรรมในจังหวัดสตูล นั้น พบว่าภาคเกษตรกรรมมีมูลค่าเพิ่มรวมมากกว่า คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 65.5 ซึ่งมูลค่าเพิ่มเหล่านี้ ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการ 9,395 ล้านบาท เงินเดือนให้แก่แรงงาน 4,440 ล้านบาท ค่าเสื่อมราคา 1,386 ล้านบาท และค่าภาษีทางอ้อมสุทธิ 50 ล้านบาท ที่เหลือร้อยละ 34.5 หรือคิดเป็นมูลค่า 8,044 ล้านบาท เป็นมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่ผู้ผลิตในภาคเกษตรกรรมต้องจ่ายไปเพื่อวัตถุติดต่ำๆ ทั้งอาหารสัตว์ (ปลาป่น) 2,692 ล้านบาท น้ำมันบีโตรเลียม 1,554 ล้านบาท กุ้งทะเล 919 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.98)

ตารางที่ 4.98 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
ประมงทะเลและชายฝั่ง	227	1.0
การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	919	3.9
เกษตรกรรมอื่นๆ	247	1.1
การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	2,692	11.5
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	469	2.0
การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นน้ำมูลฐานและเคมีภัณฑ์อื่นๆ เช่น ยาหม่อง	201	0.9
การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม	1,554	6.7
การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	173	0.7
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	142	0.6
การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	150	0.6
อุตสาหกรรมอื่นๆ	605	2.6
ไฟฟ้าและก๊าซ	169	0.7
การค้าส่ง ค้าปลีก	138	0.6
ธนาคารและการประกันภัย	172	0.7
การบริการอื่นๆ	187	0.8
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	8,044	34.5
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	4,440	19.0
ผลตอบแทนการผลิต	9,395	40.3
ค่าเสื่อมราคา	1,386	5.9
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	50	0.2
มูลค่าเพิ่มรวม	15,270	65.5
มูลค่าผลผลิตรวม	23,314	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยทำการต้าไทร

2) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

ในส่วนของการใช้ปัจจัยการผลิตและมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูลนั้น พบว่า ร้อยละ 61.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมในภาคเกษตรกรรม เป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อวัสดุดิบมาผลิต คิดเป็น มูลค่า 6,188 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการใช้ปัจจัยจากอุตสาหกรรมอื่นๆ 1,097 ล้านบาท รองลงมา เป็น น้ำยางพารา ปาล์ม และสินค้าประมงทะเลและชายฝั่ง ตามลำดับ ร้อยละของมูลค่าการผลิตใน ภาคอุตสาหกรรมที่เหลืออีกร้อยละ 38.1 เป็นมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล คิดเป็นมูลค่า 3,810 ล้านบาท โดยผลตอบแทนการผลิตเป็นส่วนที่มีมูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 2,481 ล้านบาท (ตารางที่ 4.99)

ตารางที่ 4.99 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำสวนปาล์ม	617	6.2
การทำสวนยางพารา	987	9.9
ประมงทะเลและชายฝั่ง	573	5.7
การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	396	4.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	208	2.1
การทำเหมืองแร่	178	1.8
การฟาร์มสัตว์	172	1.7
การบรรจุภัณฑ์ การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ	302	3.0
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	361	3.6
การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	256	2.6
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,097	11.0
ไฟฟ้าและก๊าซ	181	1.8
การค้าส่ง ค้าปลีก	325	3.3
บริการเกี่ยวนิร่องกับการขนส่ง	311	3.1
งานบริการอื่นๆ	224	2.2
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	6,188	61.9
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	827	8.3
ผลตอบแทนการผลิต	2,481	24.8
ค่าเสื่อมราคา	262	2.6
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	240	2.4
มูลค่าเพิ่มรวม	3,810	38.1
มูลค่าผลผลิตรวม	9,998	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีไทย-

3) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคบริการ

สำหรับภาคบริการนั้นพบว่ามีมูลค่าของปัจจัยการผลิตและมูลค่าเพิ่มเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.2 และ 64.8 ของมูลค่าการให้บริการรวมของจังหวัดสตูลตามลำดับ ซึ่งปัจจัยการผลิตขั้นกลางส่วนใหญ่ คือ ไฟฟ้าและก๊าซ การรับบริการอื่นๆ และสินค้าอุดสาหกรรมอื่นๆ มีมูลค่าเท่ากับ 862,731 และ 680 ล้านบาทตามลำดับ อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณา มูลค่าเพิ่มในส่วนของภาคบริการ จะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนค่าจ้างให้แก่แรงงานมีมูลค่ามากถึง 5,270 ล้านบาท และมูลค่าผลตอบแทนที่ให้แก่ผู้ประกอบการเท่ากับ 3,166 ล้านบาท (ตารางที่ 4.100)

ตารางที่ 4.100 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิต
ขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
เกษตรกรรมอื่นๆ	71	0.5
ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	116	0.8
การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐานและเคมีภัณฑ์อื่นๆ เช่น ยาหม่อง	297	2.0
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	581	4.0
การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	201	1.4
การผลิตชีเมเนต์และคอนกรีต	252	1.7
การผลิตโลหะอื่นๆ	102	0.7
การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	221	1.5
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	315	2.2
อุดสาหกรรมอื่นๆ	680	4.7
ไฟฟ้าและก๊าซ	862	5.9
ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรศัพท์	210	1.4
ธนาคารและการประกันภัย	145	1.0
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	343	2.3
งานบริการอื่นๆ	731	5.0
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	5,129	35.2
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	5,270	36.1
ผลตอบแทนการผลิต	3,166	21.7
ค่าเสื่อมราคา	779	5.3
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	242	1.7
มูลค่าเพิ่มรวม	9,456	64.8
มูลค่าผลผลิตรวม	14,584	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตที่สำคัญในจังหวัดสตูล

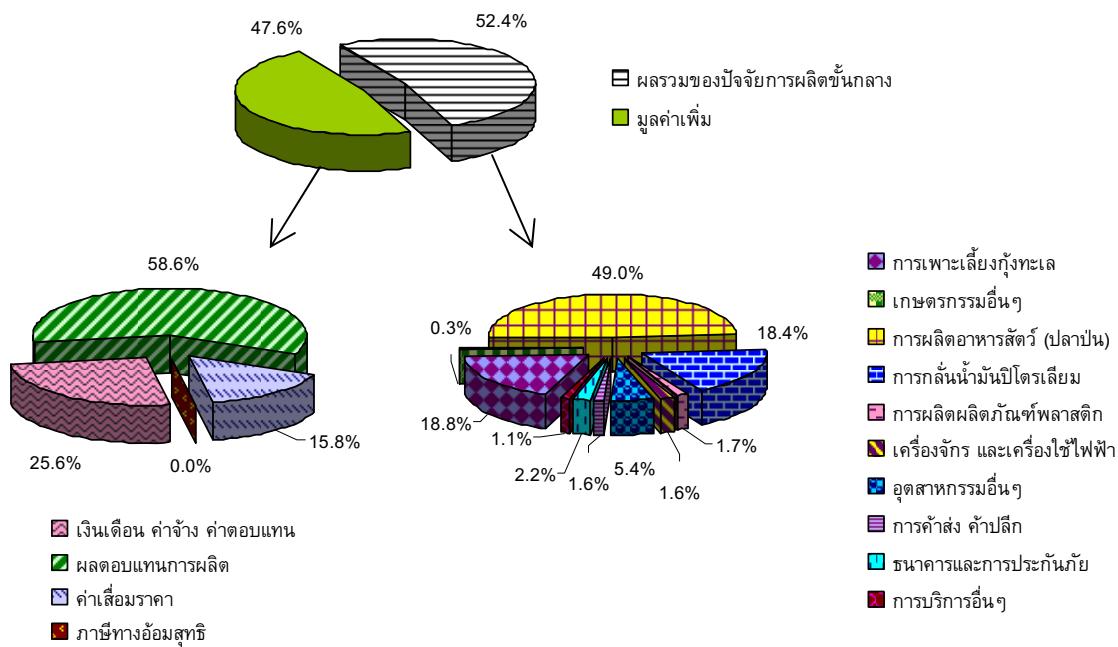
หลังจากพิจารณาโครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดพิษณุโลกในภาพกว้างๆ แล้ว เมื่อพิจารณาให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในรายละเอียดระดับสินค้า โดยผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างสินค้าสำคัญในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการของจังหวัดสตูลมาอย่างละ 1 ชนิด เพื่อแสดงโครงการสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตให้ชัดเจนมากขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรมทั้ง 3 คือ การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล การบรรจุภัณฑ์ป้องกันและเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ การบริการราชการ แสดงรายละเอียดของโครงการในแต่ละกิจกรรมการผลิตได้ดังนี้

ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสตูล พบว่ามีกิจกรรมการผลิตที่สำคัญ คือ การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล เนื่องจากสามารถสร้างมูลค่าผลผลิตถึง 9,097 ล้านบาท โดยวัตถุดิบหลักในการเพาะเลี้ยงก็คืออาหารสัตว์ (ปลาป่น) รองลงมาเป็นพันธุ์กุ้งทะเลและผลผลอยได้ นำมันบีโตรเลียม และวัตถุดิบอุตสาหกรรมอื่นๆ ตามลำดับ สำหรับผลตอบแทนในการผลิตของผู้ประกอบการนั้นมีมูลค่าเท่ากับ 2,538 ล้านบาท และค่าจ้างแรงงาน 1,106 ล้านบาท (ตารางที่ 4.101 และภาพที่ 4.44)

ตารางที่ 4.101 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการที่ดำเนินการในจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิต
ขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	896
เกษตรกรรมอื่นๆ	15
การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	2,336
การกลั่นนำมันบีโตรเลียม	876
การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	82
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	74
อุตสาหกรรมอื่นๆ	259
การค้าส่ง ค้าปลีก	74
ธนาคารและการประกันภัย	105
การบริการอื่นๆ	53
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	4,769
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	1,106
ผลตอบแทนการผลิต	2,538
ค่าเสื่อมราคา	683
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	1
มูลค่าเพิ่มรวม	4,328
มูลค่าผลผลิตรวม	9,097

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.44 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ในจังหวัดสตูล

ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล พบว่ามีกิจกรรมการผลิตที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด คือ การบรรจุภัณฑ์ป้องและเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ โดยมีมูลค่าเท่ากับ 3,405 ล้านบาท โดยแบ่งออกเป็นมูลค่าของการใช้ปัจจัยการผลิตหรือวัตถุดิบเท่ากับ 2,114 ล้านบาท มูลค่าที่เหลือเป็นมูลค่าเพิ่มของกิจการนี้ มีค่าเท่ากับ 1,291 ล้านบาท (ตารางที่ 4.102 และภาพที่ 4.45)

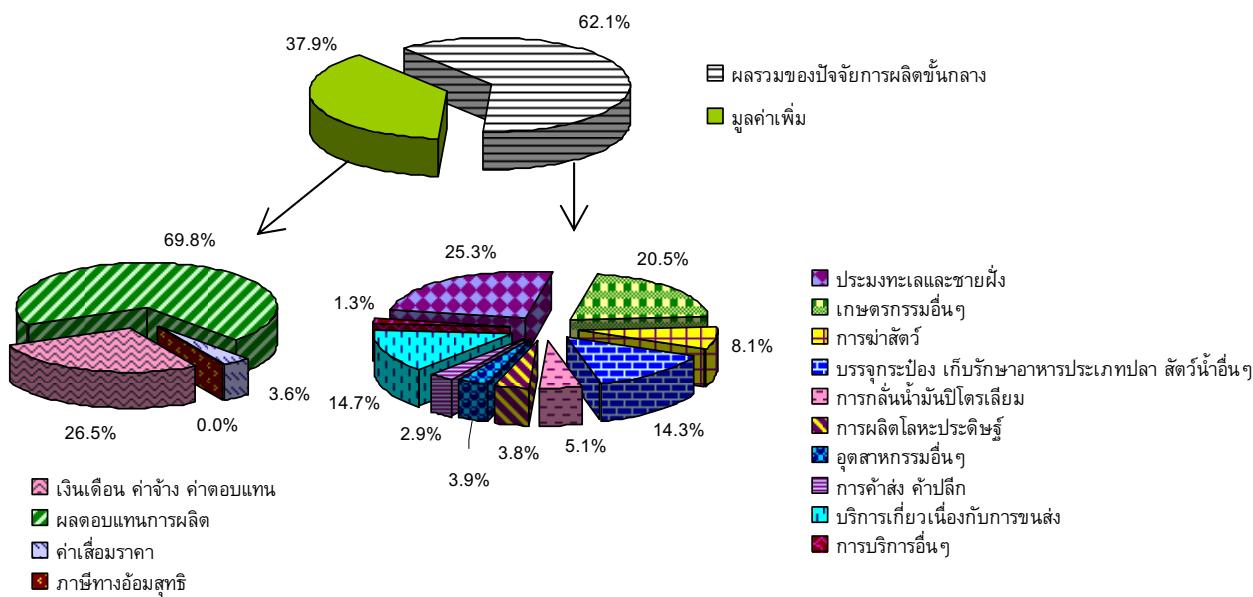
ส่วนกิจการที่สร้างมูลค่าสูงที่สุดในภาคบริการของจังหวัดสตูล คือ การบริการราชการ มีมูลค่าการให้บริการเท่ากับ กิจการค้าปลีก มีมูลค่าการให้บริการ 12,280 ล้านบาท ซึ่งสามารถพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากตารางที่ 4.5 – 4.7 และภาพที่ 4.2 – 4.4

ตารางที่ 4.102 müลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมบรรจุภัณฑ์และเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ ในจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและ müลค่าเพิ่ม

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การบรรจุภัณฑ์และเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ
ประมงทะเลและชายฝั่ง	536
เกษตรกรรมอื่นๆ	434
การฟาร์ม	172
การบรรจุภัณฑ์ การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ	302
การกลั่นน้ำมันน้ำมันพืชและน้ำมันสัตว์	107
การผลิตโลหะประดิษฐ์	81
อุตสาหกรรมอื่นๆ	83
การค้าส่ง ค้าปลีก	61
บริการเกี่ยวกับเนื้องอก การขันส่ง	310
การบริการอื่นๆ	27
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	2,114
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	343
ผลตอบแทนการผลิต	901
ค่าเสื่อมราคา	47
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	0
müลค่าเพิ่มรวม	1,291
müลค่าผลผลิตรวม	3,405

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

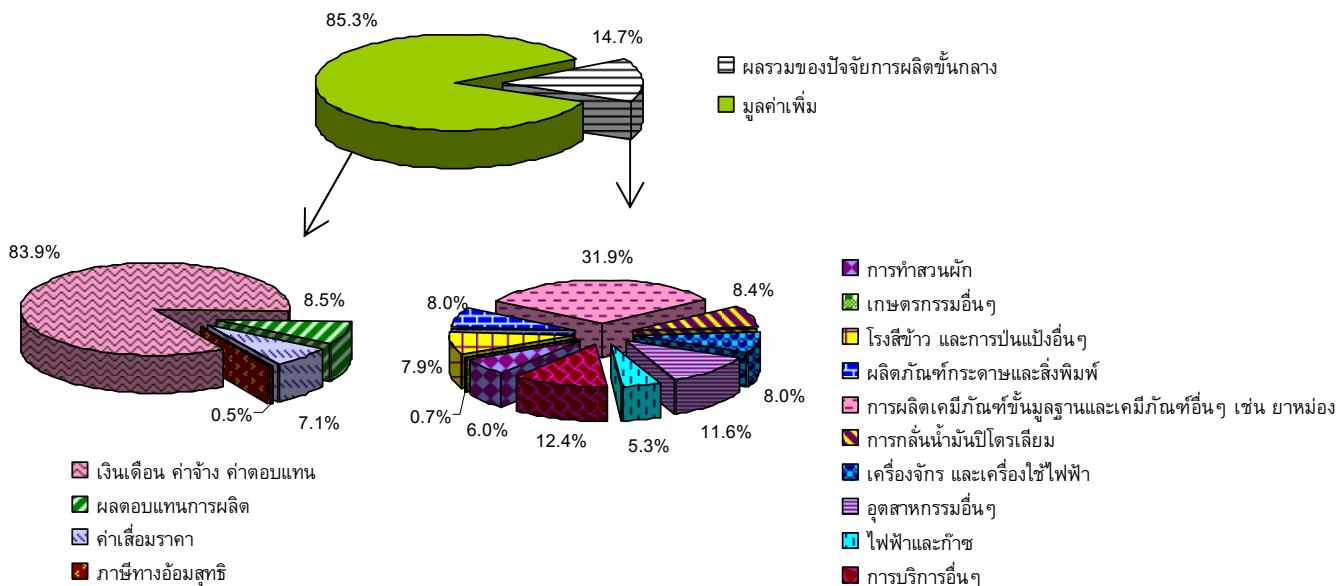
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.45 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมบรรจุภัณฑ์
และเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ ในจังหวัดสตูล

ตารางที่ 4.103 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าปลีกในจังหวัดพิษณุโลกแบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม
หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การบริการราชการ
การทำสวนผัก	38
เกษตรกรรมอื่นๆ	4
โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ	50
ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	50
การผลิตเครื่องแก้วที่ขันมูลฐานและเครื่องแก้วที่อื่นๆ เช่น ยาหม่อง	200
การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม	53
เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	50
อุตสาหกรรมอื่นๆ	72
ไฟฟ้าและก๊าซ	33
การบริการอื่นๆ	78
รวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	626
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	3,057
ผลตอบแทนการผลิต	309
ค่าเสื่อมราคา	260
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	19
มูลค่าเพิ่มรวม	3,644
มูลค่าผลผลิตรวม	4,271

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสูตร ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.46 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการบริการราชการ ในจังหวัดสูตร

4.7.3 โครงสร้างการกระจายสินค้าของจังหวัดสูตร

สินค้าและบริการที่มีจำนวนน่ายอยู่ในจังหวัดสูตรนั้นได้จำนวนน่ายหรือให้บริการแก่กลุ่มลูกค้า 2 ประเภทด้วยกัน คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสินค้าในจังหวัดสูตรจะถูกขายเพื่อการบริโภคเป็นหลัก คิดเป็นมูลค่า 44,835 ล้านบาท โดยสินค้าที่มีมูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก มากที่สุด คือ การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ซึ่งมีมูลค่า 7,795 ล้านบาท รองลงมาเป็นการบริการราชการ 4,278 ล้านบาท และการทำสวนยางพารา 4,211 ล้านบาท ตามลำดับ ในส่วนของการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบนั้นมีมูลค่าเท่ากับ 19,361 ล้านบาท ซึ่งกิจการผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น) นำมันปิโตรเลียม การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล และไฟฟ้าและก๊าซ มีมูลค่าการขายเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบสูง คิดเป็นมูลค่า 2,702 2,496 1,317 และ 1,213 ล้านบาทตามลำดับ (ตารางที่ 4.104)

ตารางที่ 4.104 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม
แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดสตูล หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
001	การทำนา	118	283	401
002	การทำไร่ข้าวโพด (ข้าวโพดหวาน)	0	5	5
003	การทำสวนผัก	45	421	466
004	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (ลองกอง ทุเรียน เงาะ)	3	1,026	1,029
005	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	1	157	158
006	การทำสวนปาล์ม	622	2	624
007	การทำสวนยางพารา	1,043	4,211	5,254
008	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	26	34	60
009	การบริการทางการเกษตร	10	-	10
010	ผลิตภัณฑ์จากป่า (การทำไม้ยังพารา)	154	1,511	1,665
011	การเลี้ยงโคเนื้อ	9	51	60
012	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	29	12	41
013	ปศุสัตว์อื่นๆ เช่น แพะ	7	44	51
014	ประมงทะเลและชายฝั่ง	815	3,803	4,618
015	ประมงน้ำจืด	45	87	132
016	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	1,317	7,795	9,111
017	การทำเหมืองแร่	269	197	466
018	การขุดสัตว์	180	367	547
019	บรรจุภัณฑ์ป้อง เก็บรักษาอาหารประเภทปลา, สัตว์น้ำ	318	3,361	3,680
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	137	1,390	1,528
021	โรงสีข้าว และการป่นแบ่งอื่นๆ	290	155	445
022	การผลิตน้ำแข็ง	125	35	160
023	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	165	336	502
024	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาปัน)	2,702	- 185	2,517
025	เครื่องดื่มและยาสูบ	45	367	411
026	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	170	3	173
027	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	95	122	217
028	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	136	37	173
029	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	471	12	483
030	ผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน เคมีภัณฑ์อื่น เช่น ยาหม่อง	515	41	556
031	การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม	2,496	292	2,787
032	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	189	2,120	2,309
033	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	402	10	412
034	การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต	511	340	852
035	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง เช่น อิฐ	102	461	563
036	การผลิตโลหะอื่นๆ	124	4	127
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	262	0	263
038	การผลิตโลหะประดิษฐ์	286	32	318

ตารางที่ 4.104 (ต่อ)
หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
039	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	549	177	726
040	การผลิตรถยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	195	1,088	1,283
041	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	197	26	223
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	188	523	710
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	1,213	135	1,348
044	การประปา	85	52	137
045	การก่อสร้างอาคาร	93	1,146	1,239
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	2	398	400
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	551	2,881	3,432
048	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	31	121	152
049	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	16	196	212
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	140	1,566	1,707
051	การขนส่งสินค้าทางบก	25	36	61
052	บริการเสริมการขนส่งทางบก	18	1	19
053	การขนส่งทางทะเล	0	252	252
054	การขนส่งทางชายฝั่งและทางน้ำ	16	19	35
055	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	16	58	73
056	บริการเกี่ยวน้ำองกับการขนส่ง	320	98	418
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	11	6	17
058	ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	271	413	684
059	ธนาคารและการประกันภัย	381	249	630
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	371	1,127	1,498
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	114	133	247
062	การบริการราชการ	6	4,278	4,284
063	งานบริการอื่นๆ	271	908	1,179
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	48	7	55
รวม		19,361	44,835	64,196

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากมูลค่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ในจังหวัดตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น พบว่าส่วนหนึ่งเป็นมูลค่าของสินค้าที่ถูกนำเข้ามาจากนอกจังหวัดสตูลเอง คิดเป็นมูลค่าการนำเข้ารวมเท่ากับ 16,300 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นมูลค่านำเข้าสินค้า 16,237 ล้านบาท ส่วนที่เหลือ 63 ล้านบาท เป็นมูลค่าภาษีศุลกากรที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ สินค้าหรือบริการที่นำเข้ามาจากนอกจังหวัดสตูลมากที่สุดคือนำมันปีโตรเลียม มีมูลค่าการนำเข้า 2,787 ล้านบาท รองลงมาเป็นอาหารสัตว์ (ปลาป่น) 2,446 ล้านบาท (ตารางที่ 4.105)

ตารางที่ 4.105 มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้า
และบริการของจังหวัดสตูล

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
001	การทำนา	19	-	19
002	การทำไรข้าวโพด (ข้าวโพดหวาน)	0	-	0
003	การทำสวนผัก	1	0	1
004	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (ลองกอง ทุเรียน เงาะ)	0	-	0
005	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	2	0	2
006	การทำสวนปาล์ม	23	0	23
007	การทำสวนยางพารา	32	0	33
008	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	10	0	11
009	การบริการทางการเกษตร	-	-	-
010	ผลิตภัณฑ์จากป่า (การทำไม้ยังพารา)	41	1	42
011	การเลี้ยงโคเนื้อ	0	0	0
012	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	17	0	17
013	ปลูกสัตว์อื่นๆ เช่น แพะ	0	0	0
014	ประมงทะเลและชายฝั่ง	101	1	102
015	ประมงน้ำจืด	107	0	107
016	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	14	0	14
017	การทำเหมืองแร่	106	6	112
018	การขุดสัตว์	503	0	503
019	บรรจุภัณฑ์ป้องกันรักษาอาหารประเภทปลา, สัตว์น้ำ	273	1	275
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	210	19	229
021	โรงสีข้าว และการบีบเป็นเม็ดอื่นๆ	282	0	282
022	การผลิตน้ำแข็ง	55	-	55
023	การผลิตผลภัณฑ์อาหารอื่นๆ	56	4	60
024	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	2,445	0	2,446
025	เครื่องดื่มและยาสูบ	396	1	397
026	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	167	0	167
027	การแปรรูปไม้และการผลิตผลภัณฑ์จากไม้	98	1	99
028	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	172	0	172
029	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	482	0	482
030	เคมีภัณฑ์น้ำมูลฐาน เคมีภัณฑ์อื่นๆ เช่น ยาหม่อง	555	0	555
031	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	2,787	-	2,787
032	การผลิตผลภัณฑ์ยาง	77	3	80
033	การผลิตผลภัณฑ์พลาสติก	411	1	412
034	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	55	0	55
035	การผลิตผลภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง เช่น อิฐ	1	-	1
036	การผลิตโลหะอื่นๆ	126	0	127
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	263	-	263
038	การผลิตโลหะประดิษฐ์	313	0	314
039	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	712	0	712

ตารางที่ 4.105 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
040	การผลิตถ่านร้อน รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	905	20	924
041	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	213	0	213
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	710	0	710
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	300	0	300
044	การประปา	38	-	38
045	การก่อสร้างอาคาร	21	0	21
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาคาร	-	-	-
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	-	-	-
048	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	87	-	87
049	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	20	-	20
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	1,428	-	1,428
051	การขนส่งสินค้าทางบก	-	-	-
052	บริการเสริมการขนส่งทางบก	19	-	19
053	การขนส่งทางทะเล	-	-	-
054	การขนส่งทางชายฝั่งและทางน้ำ	-	-	-
055	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	1	-	1
056	บริการเกี่ยวกับกิจกรรมส่ง	289	-	289
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	4	-	4
058	ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	315	-	315
059	ธนาคารและการประกันภัย	147	-	147
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	608	-	608
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	191	-	191
062	การบริการราชการ	13	-	13
063	งานบริการอื่นๆ	-	-	-
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	16	0	16
รวม		16,237	63	16,300

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคเกษตรกรรม

เมื่อศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดสตูล พบว่าสินค้าเกษตรกรรมส่วนใหญ่ถูกส่งออกไปต่างจังหวัด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 16,815 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 71.0 ของรายรับรวมในภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสตูล รองลงมาถูกใช้เพื่อเป็นวัตถุคงเหลือเท่ากับ 4,243 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 17.9 ของรายรับรวมในภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสตูล (ตารางที่ 4.106)

ตารางที่ 4.106 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	32	0.1
การทำสวนยางพารา	58	0.2
ผลิตภัณฑ์จากปา (การทำไม้ยังพารา)	111	0.5
ประมงทะเลและชายฝั่ง	235	1.0
การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	910	3.8
เกษตรกรรมอื่นๆ	46	0.2
การบรรจุภัณฑ์ การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ	970	4.1
การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	617	2.6
โรงสีข้าว และการบีบแป้งอื่นๆ	86	0.4
การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาบีบ)	37	0.2
การแปรรูปไม้และการผลิตภัณฑ์จากไม้	33	0.1
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	989	4.2
อุตสาหกรรมอื่นๆ	48	0.2
การบริการราชการ	42	0.2
การบริการอื่นๆ	29	0.1
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	4,243	17.9
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	1,066	4.5
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	46	0.2
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	2	0.0
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	235	1.0
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	1,277	5.4
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	16,815	71.0
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	19,442	82.1
รายรับรวม	23,685	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคอุตสาหกรรม

สำหรับโครงสร้างการกระจายสินค้าอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล พบว่ามูลค่าของสินค้าอุตสาหกรรมถูกใช้เพื่อการบริโภคและเป็นวัตถุดิบในจังหวัดมีมูลค่าใกล้เคียงกัน คือ 11,312 และ 11,118 ล้านบาทตามลำดับ โดยด้านการขายสินค้าไปเพื่อการบริโภคซึ่งประกอบไปด้วย การบริโภค การลงทุน สร้างสินค้า และการส่งออกนั้น พบว่าเป็นการขายไปเพื่อการบริโภคของภาคครัวเรือนสูงที่สุด มีมูลค่า 4,422 ล้านบาท ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมที่ถูกขายเพื่อเป็นวัตถุดิบนั้น พบว่าถูกขายให้แก่กิจการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลมากที่สุด มีมูลค่า 3,627 ล้านบาท (ตารางที่ 4.107)

ตารางที่ 4.107 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	189	0.8
การทำสวนยางพารา	307	1.4
ประมงทะเลและชายฝั่ง	1,349	6.0
การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	3,627	16.2
เกษตรกรรมอื่นๆ	513	2.3
การบรรจุภัณฑ์อาหารอื่นๆ	746	3.3
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	233	1.0
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	465	2.1
การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง เช่น อิฐเพื่อการก่อสร้าง	223	1.0
อุตสาหกรรมอื่นๆ	699	3.1
การก่อสร้างอาคาร	714	3.2
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	196	0.9
การค้าส่ง ค้าปลีก	602	2.7
การบริการราชการ	474	2.1
การบริการอื่นๆ	779	3.5
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	11,118	49.6
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	4,422	19.7
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	62	0.3
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	179	0.8
ส่วนเบลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	- 196	- 0.9
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	3,321	14.8
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	3,524	15.7
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	11,312	50.4
รายรับรวม	22,430	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการ

ถ้าพิจารณาโครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการในจังหวัดสตูล พบว่าการบริการส่วนใหญ่ถูกกระจายสู่ผู้บริโภคภาคครัวเรือน มีมูลค่าเท่ากับ 5,531 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 30.6 ของรายรับรวมทั้งหมดของภาคบริการในจังหวัดสตูล รองลงมาคือการให้บริการแก่ต่างจังหวัด 3,649 ล้านบาท และให้บริการแก่ภาครัฐเท่ากับ 3,523 ล้านบาท (ตารางที่ 4.108)

ตารางที่ 4.108 มูลค่าการให้บริการของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (ลองกอง ทุเรียน เงาะ)	126	0.7
การทำสวนยางพารา	112	0.6
การทำเพลี้ยงกุ้งทะเล	232	1.3
เกษตรกรรมอื่นๆ	197	1.1
การบรรจุภัณฑ์ การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ	398	2.2
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	237	1.3
การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง เช่น อิฐเพื่อการก่อสร้าง	82	0.5
อุดสาหกรรมอื่นๆ	324	1.8
ไฟฟ้าและก๊าซ	636	3.5
การก่อสร้างอาคาร	81	0.5
การค้าส่ง ค้าปลีก	543	3.0
ธนาคารและการประกันภัย	92	0.5
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	183	1.0
การบริการราชการ	110	0.6
งานบริการอื่นๆ	646	3.6
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	4,000	22.1
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	5,531	30.6
รายรับจากการให้บริการภาคอื่นๆ	3,523	19.5
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	1,159	6.4
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	14	0.1
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	205	1.1
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	3,649	20.2
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	14,081	77.9
รายรับรวม	18,081	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงการสร้างการกระจายสินค้าของสินค้าสำคัญ

หลังจากทราบโครงการสร้างการกระจายสินค้าและบริการของกลุ่มกิจกรรมการผลิตต่างๆ แล้ว ถ้า ทำการศึกษาการกระจายการโครงการสร้างสินค้าและบริการให้ชัดเจนขึ้นโดยแสดงรายละเอียดในระดับสินค้า และบริการที่สำคัญของจังหวัด โดยสินค้าสำคัญของแต่ละภาคการผลิต คือ กิจกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล การบรรจุภัณฑ์ และเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ และการบริการราชการ แสดงรายละเอียดดังนี้

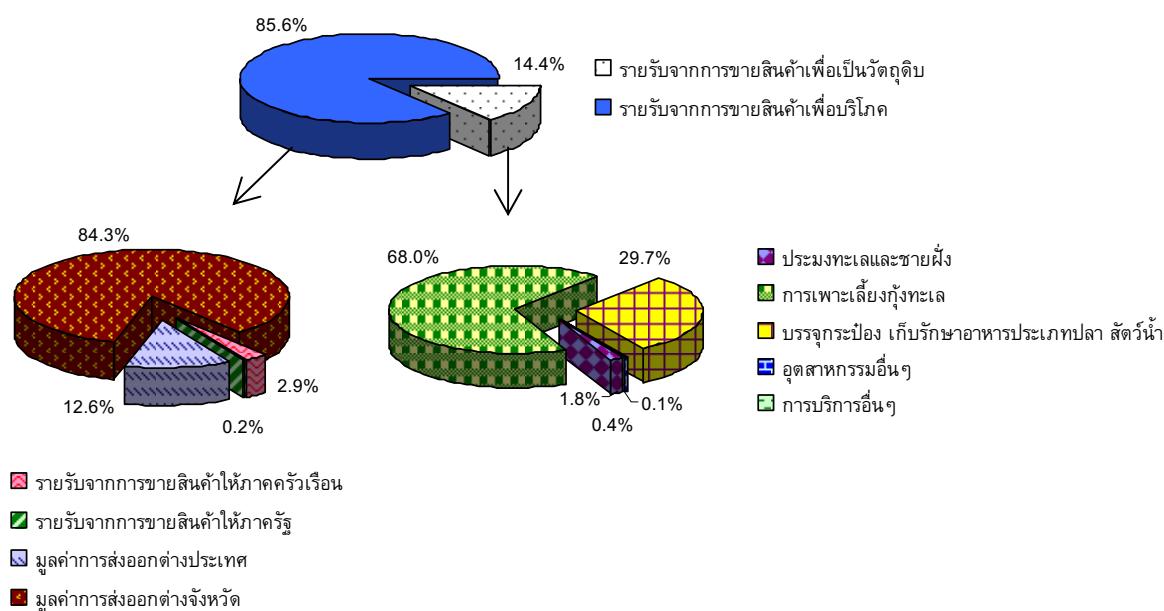
งวดเงินเดือนของจังหวัดสตูลมีกิจกรรมการผลิตที่สำคัญ คือ การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ซึ่งจาก การศึกษาพบว่าการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลมีมูลค่ารายรับที่ได้จากการกระจายสินค้าเท่ากับ 9,111 ล้านบาท โดยเป็นรายรับที่ได้จากการขายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 7,795 ล้านบาท ซึ่งเป็นการขายให้แก่ต่างจังหวัด

6,572 ล้านบาท ที่เหลือเป็นการขายให้แก่ผู้บริโภคภาคครัวเรือนและการครุภูมิทั้งการส่งออกต่างประเทศ สำหรับการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบให้แก่กิจกรรมการผลิตอื่นๆ มีมูลค่าเท่ากับ 1,317 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมกุ้งทะเลเป็นวัตถุดิมมากที่สุด คือ การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลในรูปแบบของพันธุ์กุ้งทะเล รองมาเป็นกิจกรรมบรรจุภัณฑ์และการแปรรูป ตามลำดับ (ตารางที่ 4.109 และภาพที่ 4.47)

ตารางที่ 4.109 มูลค่าการขายสินค้าจากการดำเนินงานของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
ประมงทะเลและชายฝั่ง	23
การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	896
บรรจุภัณฑ์ป้อง เก็บรักษาอาหารประเภทปลา สัตว์น้ำ	391
อุตสาหกรรมอื่นๆ	5
การบริการอื่นๆ	1
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	1,317
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	225
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	13
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	984
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	6,572
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	7,795
รายรับรวม	9,111

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

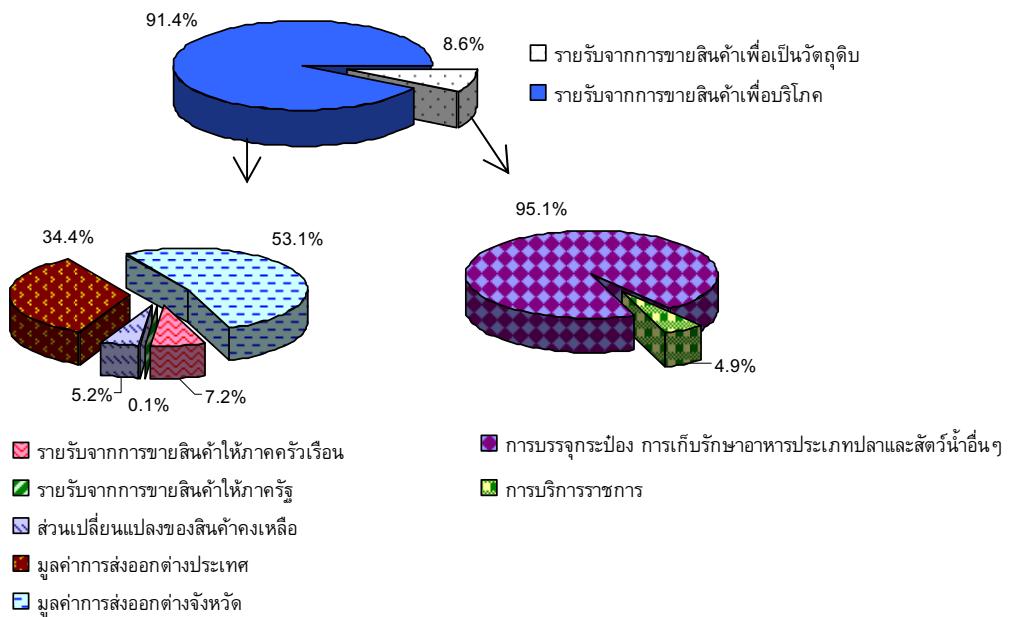
ภาพที่ 4.47 โครงสร้างการขายสินค้าจากการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูลมีสินค้าสำคัญ คือ อาหารทะเลบรรจุกระป๋องและปรุงสำเร็จ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 3,680 ล้านบาท โดยเป็นการกระจายสินค้าเพื่อบริโภคเป็นส่วนใหญ่ มีมูลค่าเท่ากับ 3,361 ล้านบาท ทั้งการขายให้แก่ผู้บริโภคในต่างจังหวัด 1,784 ล้านบาท และผู้บริโภคในต่างประเทศ 1,156 ล้านบาท ส่วนมูลค่าที่เหลือ 317 ล้านบาท เป็นการขายให้แก่อุตสาหกรรมการผลิต เช่น อุตสาหกรรมผลิตอาหารทะเลกระป๋องและปรุงสำเร็จ 302 ล้านบาท เป็นต้น (ตารางที่ 4.110 และภาพที่ 4.48)

ตารางที่ 4.110 มูลค่าการขายสินค้าบรรจุกระป๋องและการเก็บรักษาอาหารประเภทปลาของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การบรรจุกระป๋อง การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ
การบรรจุกระป๋อง การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ	302
การบริการราชการ	16
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	317
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	242
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	4
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	176
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	1,156
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	1,784
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	3,361
รายรับรวม	3,680

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

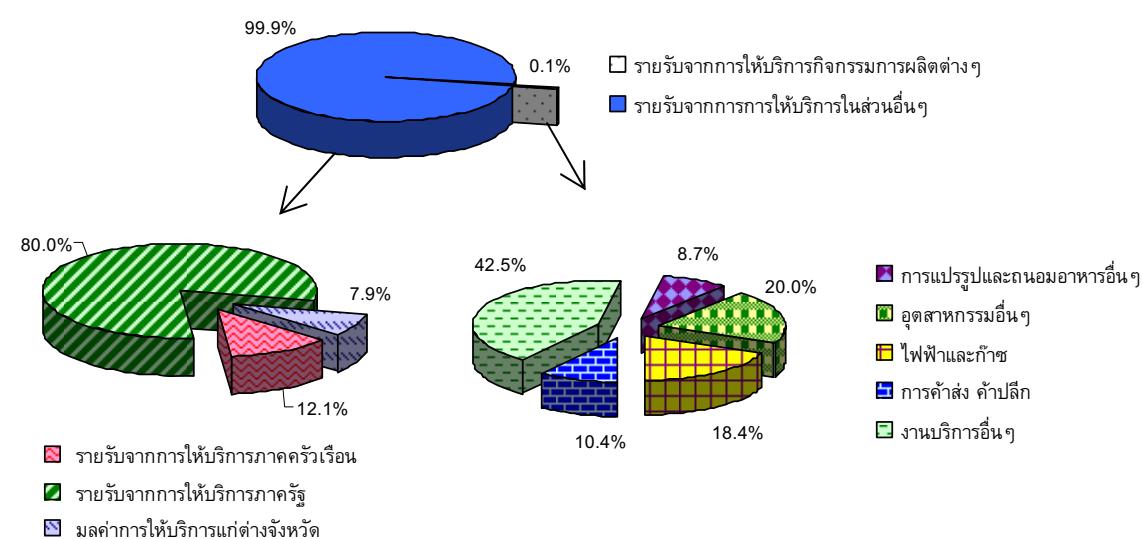
ภาพที่ 4.48 โครงการสร้างการขายสินค้าสินค้าบรรจุกระป๋องและการเก็บรักษาอาหารประเภทปลาของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

กิจกรรมการค้าปลีกเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญของภาคบริการในจังหวัดพิษณุโลกเนื่องจากมีมูลค่าการให้บริการสูงถึง 12,280 ล้านบาท ซึ่งแบ่งเป็นการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิตเท่ากับ 1,246 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมการก่อสร้างอาคารเป็นกิจกรรมที่ใช้บริการมากที่สุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 1,249 ล้านบาท ส่วนการให้บริการแก่ส่วนอื่นๆ เช่น ครัวเรือน ภาครัฐ และการส่งออกนั้น มีมูลค่าเท่ากับ 9,064 ล้านบาท โดยการให้บริการไปยังต่างจังหวัด หรือส่งออกไปต่างจังหวัดมีมูลค่ามากที่สุด เท่ากับ 5,559 ล้านบาท (ตารางที่ 4.111 และภาพที่ 4.49)

ตารางที่ 4.111 มูลค่าการให้บริการของกิจกรรมการราชการของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การบริการราชการ
การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	1
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1
ไฟฟ้าและก๊าซ	1
การค้าส่ง ค้าปลีก	1
งานบริการอื่นๆ	3
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	6
รายรับจากการให้บริการภาครัฐเรือน	518
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	3,424
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	337
รายรับจากการการให้บริการในส่วนอื่นๆ	4,278
รายรับรวม	4,284

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.49 โครงสร้างการให้บริการของกิจกรรมการราชการของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

4.7.4 การวิเคราะห์ด้านการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) ของจังหวัดพิษณุโลกที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.112 พบว่ากิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่าแสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นนำ เนื่องจากเป็นการผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของกิจกรรมอื่นต่อไป เช่น การทำสวนยางพารา การทำประมงทะเลและชายฝั่ง สิ่งทอ การผลิตโลหะและเหล็กกล้า โลหะประดิษฐ์ เครื่องจักร ไฟฟ้า การค้าส่งค้าปลีก ธนาคารและการประกันภัย เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายนำที่ต้องนำวัตถุดิบในการผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้ในกิจกรรมของตน เช่น การทำสวนผลไม้ การทำสวนปาล์ม การเลี้ยงสัตว์ปีก การทำประมงนำจีด การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล การฆ่าสัตว์ การบรรจุภัณฑ์ป้องและเก็บรักษาอาหารประเภทปลา โรงสีข้าว การผลิตนำ้แข็ง เครื่องดื่ม การขนส่ง เป็นต้น

ตารางที่ 4.112 ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดสตูล

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
001	การทำนา	1.2570	1.2518
002	การทำไรข้าวโพด (ข้าวโพดหวาน)	0.5858	0.8489
003	การทำสวนผัก	0.6046	0.6503
004	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (ลองกอง ทุเรียน เงาะ)	0.5920	0.9097
005	การทำสวนผลไม้มีข้อๆ	0.5658	0.7180
006	การทำสวนปาล์ม	0.8855	0.9275
007	การทำสวนยางพารา	0.9317	0.6617
008	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	0.6994	0.8698
009	การบริการทางการเกษตร	0.5799	0.7920
010	ผลิตภัณฑ์จากปา (การทำไม้ยังพารา)	0.9118	0.6894
011	การเลี้ยงโคเนื้อ	0.7137	0.7955
012	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	0.9893	1.3661
013	ปศุสัตว์อื่นๆ เช่น แพะ	0.6670	1.2818
014	ประมงทะเลและชายฝั่ง	1.9243	0.8966
015	ประมงนำจีด	0.5922	1.1755
016	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	0.7967	1.1441
017	การทำเหมืองแร่	1.0280	1.0561
018	การทำสัตว์	0.7389	1.4318
019	บรรจุภัณฑ์ป้อง เก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์นำ้อื่นๆ	0.6266	1.1991
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	0.6753	1.1822
021	โรงสีข้าว และการบีบเบังอื่นๆ	1.0438	1.3880
022	การผลิตนำ้แข็ง	0.6065	1.2329
023	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ	0.7379	1.4046
024	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	1.8083	1.3813
025	เครื่องดื่มและยาสูบ	0.6633	1.1707
026	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	1.1465	0.7815

ตารางที่ 4.112 (ต่อ)

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ตัวนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ตัวนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
027	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	0.9476	1.0130
028	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	1.0349	0.8345
029	การผลิตปุ๋ย ยาปารับศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1.3816	1.4191
030	เคมีภัณฑ์ขั้นน้ำมูลฐานและเคมีภัณฑ์อื่น เช่น ยาหม่อง	2.8360	1.2086
031	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	3.9965	0.5573
032	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	0.8233	1.0159
033	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	0.8676	0.5573
034	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	1.1144	1.2171
035	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง เช่น อิฐ	0.6723	1.0723
036	การผลิตโลหะอื่นๆ	0.6529	0.9530
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	1.7160	0.5573
038	การผลิตโลหะประดิษฐ์	0.9856	0.9030
039	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1.4334	1.0819
040	การผลิตรถยนต์ รถจักรยานยนต์และการซ่อมแซม	1.1600	1.0920
041	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	1.0701	1.1501
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	0.7140	0.5573
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	4.3124	1.4322
044	การประปา	0.6948	0.8701
045	การก่อสร้างอาคาร	0.6796	1.1771
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร	0.5654	1.1055
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	1.1180	0.8299
048	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	0.6212	1.1335
049	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	0.6053	0.9612
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	0.7520	0.8969
051	การขนส่งสินค้าทางบก	0.5920	0.9464
052	บริการเสริมการขนส่งทางบก	0.5810	0.7739
053	การขนส่งทางทะเล	0.5573	1.0131
054	การขนส่งทางชายฝั่งและทางน้ำ	0.6436	0.9220
055	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	0.5964	1.0010
056	บริการเกี่ยวน่องกับการขนส่ง	0.6404	0.9627
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	0.5600	1.0991
058	ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	1.0094	0.6620
059	ธนาคารและการประกันภัย	1.2979	0.7689
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	1.0674	0.8790
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	0.7970	1.0068
062	การบริการราชการ	0.6053	0.7114
063	งานบริการอื่นๆ	1.2669	1.0339
064	กิจกรรมที่มิอาจระบุประเภทได้	0.6583	1.4166

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550 มหาวิทยาลัยของการค้าไทย

บทที่ 5

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด

5.1 สรุปโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตต่าง ๆ ของ 7 จังหวัด

จากการวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับจังหวัดในบทที่ 4 พบว่าจังหวัดที่มีมูลค่าผลผลิตมากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีมูลค่าผลผลิตเท่ากับ 211,336 ล้านบาท รองลงมาเป็นจังหวัดอุบลราชธานี พิษณุโลก ชัยภูมิ สตูล ชัยนาท และยโสธร ตามลำดับ แต่จากการศึกษาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิต ของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าโครงสร้างของทั้ง 7 จังหวัดแตกต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือทั้ง 7 จังหวัดมี สัดส่วนการใช้วัตถุดิบประมาณร้อยละ 40 และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด (GPP) มากกว่าร้อย ละ 50 เมื่อเทียบกับมูลค่าผลผลิตรวมของจังหวัด รวมถึงมีมูลค่า GPP ของภาคบริการมากที่สุด รองลงมาเป็นการเกษตรกรรม และสุดท้ายเป็นภาคอุตสาหกรรม แต่ถ้าพิจารณาในด้านของมูลค่า ผลผลิต และวัตถุดิบ พบว่าภาคบริการเป็นภาคที่มีมูลค่าผลผลิตและมูลค่าการใช้วัตถุดิบมากที่สุดใน หลาย ๆ จังหวัด รองลงมาคืออุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ยกเว้นในจังหวัดสตูลที่มีมูลค่าผลผลิตภาค เกษตรกรรมมากที่สุด ซึ่งรายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 5.1 ถึง 5.4

ตารางที่ 5.1 สรุปโครงสร้างการใช้วัตถุดิบ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด และมูลค่าผลผลิต รวม แยกรายจังหวัด หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	วัตถุดิบรวม	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด	มูลค่าผลผลิตรวม
พิษณุโลก	48,354 (47.1)	54,304 (52.9)	102,658 (100.0)
ชัยนาท	22,489 (47.1)	25,265 (52.9)	47,754 (100.0)
อุบลราชธานี	40,802 (37.9)	66,720 (62.1)	107,522 (100.0)
ยโสธร	13,854 (41.5)	19,553 (58.5)	33,387 (100.0)
ชัยภูมิ	30,858 (42.4)	41,919 (57.6)	72,777 (100.0)
นครศรีธรรมราช	88,985 (42.1)	122,351 (57.9)	211,336 (100.0)
สตูล	19,361 (40.4)	28,535 (59.6)	47,896 (100.0)

หมายเหตุ: () คือ ร้อยละของมูลค่าวัตถุดิบและมูลค่าเพิ่ม (หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัด) ต่อมูลค่าผลผลิตทั้งหมดของแต่ละจังหวัด ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 5.2 มูลค่าผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี 2550 แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	มูลค่าผลผลิตรวม
พิษณุโลก	24,578	16,078	62,002	102,658
ชัยนาท	12,182	7,270	28,303	47,755
อุบลราชธานี	15,629	21,543	70,351	107,523
ยโสธร	7,218	6,222	19,946	33,386
ชัยภูมิ	17,747	13,867	41,163	72,777
นครศรีธรรมราช	47,862	58,930	104,544	211,336
สตูล	23,314	9,998	14,584	47,896

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 5.3 มูลค่าการใช้ต้นทุนเพื่อการผลิตในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี 2550

แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	มูลค่าการใช้ต้นทุนรวม
พิษณุโลก	10,387	10,559	27,407	48,353
ชัยนาท	4,556	5,208	12,725	22,489
อุบลราชธานี	4,683	13,179	22,940	40,802
ยโสธร	2,430	4,061	7,362	13,853
ชัยภูมิ	6,430	8,339	16,089	30,858
นครศรีธรรมราช	14,772	26,573	47,640	88,985
สตูล	8,044	6,188	5,129	19,361

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 5.4 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดของภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี

2550 แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด
พิษณุโลก	14,191	5,519	34,594	54,304
ชัยนาท	7,626	2,061	15,578	25,265
อุบลราชธานี	10,946	8,364	47,411	66,721
ยโสธร	4,788	2,161	12,584	19,533
ชัยภูมิ	11,317	5,528	25,074	41,919
นครศรีธรรมราช	33,090	32,358	56,904	122,352
สตูล	15,270	3,810	9,456	28,536

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากการศึกษาโครงการสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดต่างๆ ข้างต้น ถ้าทำการศึกษารายละเอียดในแต่ละส่วนของมูลค่าผลผลิต การใช้วัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด พบว่าสินค้าและบริการที่มีมูลค่าผลผลิตสูงเป็น 5 อันดับแรกของทั้ง 7 จังหวัด มีความแตกต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือทุกจังหวัดมีกิจกรรมการค้าส่งและ/หรือค้าปลีก และบริการของราชการ อยู่ในลำดับ 1 ถึง 5 ส่วนกิจกรรมอื่นๆ แตกต่างกันไปในแต่ละจังหวัด เช่น จังหวัดชัยนาท อุบลราชธานี และยโสธร มีกิจกรรมทำนา และกิจกรรมโกรสี เป็นกิจกรรมการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าผลผลิตสูง สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช และสตูล มีกิจกรรมการทำสวนยางพาราเป็นกิจกรรมที่มีมูลค่าผลผลิตสูง ซึ่งรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 กิจกรรมที่มีมูลค่าผลผลิตสูง 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด

จังหวัด	กิจกรรม
พิษณุโลก	<ol style="list-style-type: none"> การค้าปลีก การทำนา การบริการของอื่นๆ ของราชการ การบริการด้านการศึกษา การบริการด้านสุขภาพ
ชัยนาท	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก การทำนา การบริการของราชการ โกรสีข้าวและโกร่งงานทำเป็น การบริการอื่นๆ
อุบลราชธานี	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก การบริการของราชการ โกรสีข้าวและโกร่งงานทำเป็นอื่นๆ การทำนา ไฟฟ้าและก๊าซ
ยโสธร	<ol style="list-style-type: none"> การบริการราชการ การค้าปลีก โกรสีข้าว และการปนเปี้ยนอื่นๆ การทำนา การผลิตเครื่องแต่งกาย
ชัยภูมิ	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก การบริการของราชการ การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) โกร่งงานทำน้ำตาล ไฟฟ้าและก๊าซ

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

จังหวัด	กิจกรรม
นครศรีธรรมราช	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก การชุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ ไฟฟ้าและก๊าซ การบริการราชการ การทำสวนยางพารา
สตูล	<ol style="list-style-type: none"> การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล การทำสวนยางพารา ประมงทะเลและชายฝั่ง การบริการราชการ การค้าส่ง ค้าปลีก

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สำหรับรายละเอียดการใช้ватถุดิบของกิจกรรมในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าภาคเกษตรกรรมในจังหวัดพิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร มีการใช้ วัตถุดิบไม่แตกต่างกันมากนัก โดยวัตถุดิบที่มีการใช้มากเป็นอันดับ 1 หรือ 2 คือ น้ำมันพืช ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง ลำดับต่อมาเป็นน้ำมันปิโตรเลียม การค้าส่ง ค้าปลีก และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ แต่สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช และสตูล มีการใช้vatถุดิบสำคัญที่แตกต่างกันไป โดยวัตถุดิบที่มีการใช้มากเป็นอันดับ 1 ของทั้ง 2 จังหวัด คือ อาหารสัตว์ รองลงมาเป็น ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ และน้ำมันปิโตรเลียม

ส่วนรายละเอียดการใช้vatถุดิบของกิจกรรมในภาคอุตสาหกรรมของ 7 จังหวัด พบว่าจังหวัด ชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร มีการใช้vatถุดิบที่ใกล้เคียงกัน โดยvatถุดิบที่มีการใช้มากที่สุดคือ วัตถุดิบที่ได้จากการทำนา (จำพวกข้าวเปลือก) รองลงมาเป็น การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม การค้าส่ง ค้าปลีก และการปั้น ทอ และฟอกย้อม สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช และสตูล พบว่าvatถุดิบที่มีการใช้มากที่สุดคือ ยางพารา ส่วนจังหวัดพิษณุโลกเป็นเหมือนแร่ และจังหวัดชัยภูมิเป็นการค้าส่งค้าปลีก

สุดท้ายการใช้vatถุดิบของภาคบริการของ 7 จังหวัด พบว่าวัตถุดิบที่มีการใช้มากที่สุดในจังหวัด พิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร ชัยภูมิ และนครศรีธรรมราช คือ ไฟฟ้า และก๊าซ รองลงมาเป็น การค้าส่งค้าปลีก น้ำมันปิโตรเลียม ธนาคาร และการประกันภัย ส่วนจังหวัดสตูลพบว่า วัตถุดิบที่มีการใช้มากที่สุดในจังหวัด คือ ธนาคาร และการประกันภัย รองลงมาเป็นน้ำมันปิโตรเลียม ไฟฟ้า และก๊าซ ซึ่งรายละเอียดอื่นๆ แสดงดังตารางที่ 5.6 ถึง 5.8

ตารางที่ 5.6 วัตถุดิบที่ภาคเกษตรกรรมของทั้ง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก

จังหวัด	วัตถุดิบหรือการบริการที่ใช้
พิษณุโลก	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การบริการทางการเกษตร การทำนา การค้าส่งค้าปลีก
ชัยนาท	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง การค้าส่ง ค้าปลีก การทำนา การบริการทำการเกษตร การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม
อุบลราชธานี	<ol style="list-style-type: none"> ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง การค้าส่ง ค้าปลีก การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม ธนาคารและการประกันภัย
ยโสธร	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ การทำนา การบริการทางการเกษตร ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข
ชัยภูมิ	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การบริการทำการเกษตร การค้าส่ง ค้าปลีก การผลิตอาหารสัตว์
นครศรีธรรมราช	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น) การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยาฆ่าแมลง และเคมีภัณฑ์อื่นๆ การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
สตูล	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น) การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ประมงทะเลและชายฝั่ง ธนาคารและการประกันภัย

ตารางที่ 5.7 วัตถุดิบที่ภาคอุตสาหกรรมของทั้ง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก

จังหวัด	วัตถุดิบหรือการบริการที่ใช้
พิษณุโลก	<ol style="list-style-type: none"> การทำเหมืองแร่ เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต การค้าส่งค้าปลีก การทำไร่อ้อย
ชัยนาท	<ol style="list-style-type: none"> การทำนา การผลิตยนต์และการซ่อมแซม การค้าส่ง ค้าปลีก การปั่น ทอ และฟอกย้อม ไฟฟ้าและก๊าซ
อุบลราชธานี	<ol style="list-style-type: none"> การทำนา การค้าส่ง ค้าปลีก การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม
ยโสธร	<ol style="list-style-type: none"> การทำนา ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การปั่น ทอ และฟอกย้อม การผลิตยานพาหนะ และการซ่อมแซม การค้าปลีก
ชัยภูมิ	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก การปั่น ทอ และฟอกย้อม การทำไร่อ้อย การทำนา การทำไรมันสำปะหลัง
นครศรีธรรมราช	<ol style="list-style-type: none"> การทำสวนยางพารา การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม การบริการทางธุรกิจต่างๆ เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า ไฟฟ้าและก๊าซ
สตูล	<ol style="list-style-type: none"> การทำสวนยางพารา การทำสวนปาล์ม ประมงทะเลและชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม

ตารางที่ 5.8 วัตถุดิบที่ภาคบริการของห้าง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก

จังหวัด	วัตถุดิบหรือการบริการที่ใช้
พิษณุโลก	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การผลิตปุ๋ย ยาปารับศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ 3. การค้าส่งค้าปลีก 4. การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม 5. ธนาคาร
ชัยนาท	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การค้าส่ง ค้าปลีก 3. การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม 4. การบริการทางธุรกิจต่างๆ 5. ธนาคารและการประกันภัย
อุบลราชธานี	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม 3. การค้าส่ง ค้าปลีก 4. ธนาคารและการประกันภัย 5. การก่อสร้างอาคาร
ยโสธร	1. ธนาคารและการประกันภัย 2. การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม 3. ไฟฟ้าและก๊าซ 4. การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ 5. การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต
ชัยภูมิ	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม 3. การค้าส่ง ค้าปลีก 4. ธนาคารและการประกันภัย 5. การผลิตยนต์และการซ่อมแซม
นครศรีธรรมราช	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม 3. การขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ 4. การค้าส่ง ค้าปลีก 5. ธนาคารและการประกันภัย
สตูล	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การกลั่นน้ำมันบีโตรเลียม 3. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ 4. เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า 5. การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐานและเคมีภัณฑ์อื่นๆ เช่น ยาหม่อง

สำหรับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดที่แสดงในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดนั้น แบ่งรายละเอียดเป็น 4 ส่วน คือ 1) เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน 2) ผลตอบแทนการผลิต 3) ค่าเสื่อมราคา 4) ภาษีทางอ้อมสุทธิ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า โครงสร้างการกระจายตัวของแต่ละจังหวัดไม่แตกต่างกัน โดยภาคเกษตรกรรมมีมูลค่าของผลตอบแทนการผลิตมากที่สุด รองลงมาเป็นมูลค่าของเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ต่อมาก็ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ส่วนในภาคอุตสาหกรรมมีการกระจายตัวเช่นเดียวกับเกษตรกรรม คือ ผลตอบแทนการผลิตมากที่สุด รองลงมาเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ตามลำดับ สำหรับภาคบริการ พบว่าการกระจายตัวแตกต่างจากภาคเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม โดยมีมูลค่าในส่วนเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนมากที่สุด รองลงมาเป็นผลตอบแทน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ซึ่งรายละเอียดแสดงในบทที่ 4

5.2 สรุปโครงสร้างการกระจายสินค้าและบริการของ 7 จังหวัด

หลังจากพิจารณาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตในแต่ละจังหวัดโดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ถ้าพิจารณาในส่วนของการกระจายสินค้าและบริการ หรือการขายสินค้าและบริการในจังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีมูลค่าการจำหน่ายสินค้ามากที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาเป็น พิษณุโลก อุบลราชธานี ชัยภูมิ ชัยนาท สตูล และยโสธร นอกจากนี้การกระจายสินค้าและบริการที่แสดงไว้ในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดนั้น สามารถแยกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุนสินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ทุกจังหวัดมีการขายสินค้าเพื่อการบริโภคมากกว่าเพื่อเป็นวัตถุดิบ ดังแสดงในตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวมของ 7 จังหวัด
หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	มูลค่าขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าขายสินค้าเพื่อการบริโภค	มูลค่าขายรวม
พิษณุโลก	48,354	94,168	142,522
ชัยนาท	22,489	41,906	64,394
อุบลราชธานี	40,802	91,953	132,755
ยโสธร	13,854	29,882	43,735
ชัยภูมิ	30,858	66,048	96,906
นครศรีธรรมราช	88,985	189,103	278,088
สตูล	19,361	44,835	64,196

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากตารางที่ 5.9 ถ้าแยกรายละเอียดของมูลค่าการขายสินค้าและบริการตามประเภทสินค้าและบริการที่ขาย พบว่าในภาคเกษตรกรรมและภาคบริการ มีการขายสินค้าเพื่อบริโภคมากกว่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบในทุกจังหวัด ส่วนในภาคอุตสาหกรรมนั้น พบว่าจังหวัดที่มีการขายสินค้าเพื่อการบริโภคมากกว่าขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ คือ จังหวัดอุบลราชธานี ชัยภูมิ นครศรีธรรมราช และสตูล แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 มูลค่าการขายสินค้าเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบและเพื่อการบริโภค แยกรายจังหวัด
หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ				มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค			
	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	รวม	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	รวม
พิษณุโลก	4,209	25,162	18,983	48,354	20,960	20,416	52,792	94,168
ชัยนาท	3,056	9,695	9,738	22,489	9,629	9,173	23,103	41,905
อุบลราชธานี	6,318	16,170	18,313	40,801	10,035	23,290	58,628	91,953
ยโสธร	1,797	7,803	4,254	13,854	5,645	6,353	17,884	29,882
ชัยภูมิ	4,182	13,085	13,592	30,859	14,435	15,852	35,760	66,047
นครศรีธรรมราช	10,130	43,842	35,013	88,985	38,939	66,900	83,264	189,103
สตูล	4,243	11,118	4,000	19,361	19,442	11,312	14,081	44,835

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณารายละเอียดในส่วนของมูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ และเพื่อการบริโภคให้ชัดเจนขึ้นโดยแยกตามประเภทของสินค้าและบริการ พบว่ากิจกรรมการผลิตที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรกรรมมากเป็นอันดับต้นๆ ของจังหวัดพิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร และชัยภูมิ คือ กิจกรรมการผลิตด้านการทำนา และโรงสีข้าว สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช และสตูล พบว่ามีกิจกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางเป็นกิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรมากที่สุด

ส่วนกิจกรรมการผลิตที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากเป็น 5 อันดับแรกนั้นมีความแตกต่างกันไปในแต่ละจังหวัด โดยจังหวัดพิษณุโลก และชัยนาท เป็นจังหวัดที่มีกิจกรรมการทำนาเป็นกิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากที่สุด จังหวัดอุบลราชธานี และชัยภูมิ มีกิจกรรมการค้าส่งค้าปลีกเป็นกิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากที่สุด ส่วนจังหวัดอื่นๆ ได้แก่ ยโสธร เป็นกิจกรรมการผลิตเครื่องแต่งกาย จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นกิจกรรมการผลิตไฟฟ้าและก้าช และจังหวัดสตูล เป็นกิจกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล

สำหรับกิจกรรมการผลิตที่มีการใช้บริการของภาคบริการมากเป็น 5 อันดับแรกนั้น พบว่าแต่ละจังหวัดมีความคล้ายกัน กล่าวคือทุกจังหวัดต้องมีกิจกรรมการค้าส่ง ค้าปลีก หรือไฟฟ้า และก้าช อยู่ใน 5 อันดับแรก ส่วนที่เหลือก็แตกต่างกันไปตามแต่ละจังหวัด ดังแสดงในตารางที่ 5.11 ถึง 5.13

ตารางที่ 5.11 กิจกรรมที่มีการใช้ต้นทุนจากภาคเกษตรกรรมมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด

จังหวัด	กิจกรรม
พิษณุโลก	<ol style="list-style-type: none"> การทำนา การผลิตน้ำตาล โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช การเลี้ยงโค และกระบือ ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์
ชัยนาท	<ol style="list-style-type: none"> โรงสีข้าวและโรงงานทำเบิง การทำนา การแปรรูปและถนอมอาหาร การทำไร่มันสำปะหลัง การเลี้ยงโคและกระบือ
อุบลราชธานี	<ol style="list-style-type: none"> โรงสีข้าวและโรงงานทำเบิงอื่นๆ การทำนา ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร การทำไร่มันสำปะหลัง
ยโสธร	<ol style="list-style-type: none"> โรงสีข้าว และการปันแบงอื่นๆ การทำนา การทำสวนผลไม้อื่นๆ การทำสวนผัก การบริการราชการ
ชัยภูมิ	<ol style="list-style-type: none"> โรงสีข้าวและโรงงานทำเบิงอื่นๆ โรงงานทำน้ำตาล การฝ่าสัตว์ การทำไร่มันสำปะหลัง การทำนา
นครศรีธรรมราช	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง โรงสีข้าว และการปันแบงอื่นๆ การทำเพลี้ยงกุ้งทะเล การทำสวนผัก ปลูกสัตว์อื่นๆ
สตูล	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การบรรจุภัณฑ์ การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ การทำเพลี้ยงกุ้งทะเล การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ ประมงทะเลและชายฝั่ง

ตารางที่ 5.12 กิจกรรมที่มีการใช้จัดทุกดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด

จังหวัด	กิจกรรมที่มีมูลค่าสูง 5 อันดับแรก
พิษณุโลก	<ol style="list-style-type: none"> การทำนา การบริการด้านสุขภาพ การก่อสร้างอาคาร การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต ผลิตภัณฑ์โภชนาค
ชัยนาท	<ol style="list-style-type: none"> การทำนา การบริการของราชการ การก่อสร้างอาคาร การค้าส่ง ค้าปลีก การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม
อุบลราชธานี	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง การผลิตชีเมนต์และคอนกรีต โรงสีข้าวและโรงงานทำเบิงอื่นๆ การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม
ยโสธร	<ol style="list-style-type: none"> การผลิตเครื่องแต่งกาย การก่อสร้างอาคาร การบริการราชการ การค้าปลีก การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม
ชัยภูมิ	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก การก่อสร้างอาคาร การบริการของราชการ ไฟฟ้าและก๊าซ การทำไร่อ้อย
นครศรีธรรมราช	<ol style="list-style-type: none"> ไฟฟ้าและก๊าซ การขุดเจาะห้ำน้ำดินดิบและก๊าซธรรมชาติ การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล การก่อสร้างอาคาร การค้าส่ง ค้าปลีก
สตูล	<ol style="list-style-type: none"> การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ประมงทะเลและชายฝั่ง การบรรจุภัณฑ์ การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ การก่อสร้างอาคาร การค้าส่ง ค้าปลีก

ตารางที่ 5.13 กิจกรรมที่มีการใช้บริการจากภาคบริการมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด

จังหวัด	กิจกรรมที่มีมูลค่าสูง 5 อันดับแรก
พิษณุโลก	<ol style="list-style-type: none"> การค้าปลีก ไฟฟ้าและก๊าซ การบริการของอื่นๆ ของราชการ การก่อสร้างอาคาร การค้าส่ง
ชัยนาท	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก ไฟฟ้าและก๊าซ การบริการของราชการ การทำนา การก่อสร้างอาคาร
อุบลราชธานี	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก ไฟฟ้าและก๊าซ บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์โทรเลข การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช้อาคาร
ยโสธร	<ol style="list-style-type: none"> การค้าปลีก การบริการราชการ บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ไฟฟ้าและก๊าซ การค้าส่ง
ชัยภูมิ	<ol style="list-style-type: none"> การค้าส่ง ค้าปลีก โรงงานทำเนื้อตาล บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ โรงงานสีขาวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
นครศรีธรรมราช	<ol style="list-style-type: none"> ไฟฟ้าและก๊าซ การค้าส่ง ค้าปลีก การขุดเจาะห้ามันดิบและก๊าซธรรมชาติ การก่อสร้างอาคาร การผลิตซีเมนต์
สตูล	<ol style="list-style-type: none"> ไฟฟ้าและก๊าซ การค้าส่ง ค้าปลีก การบรรจุภัณฑ์ การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ การผลิตผลภัณฑ์ยาง การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล

นอกจากนี้ถ้ารายละเอียดในส่วนของการขายสินค้าเพื่อการบริโภค จะพบว่าในภาคเกษตรกรรมของทุกจังหวัดมีมูลค่าการขายสินค้าไปต่างจังหวัดหรือมีการส่งออกไปต่างจังหวัดมากที่สุดรองลงมาเป็นการขายสินค้าให้กับครัวเรือน แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.14 มูลค่าการขายสินค้าเกษตรกรรมเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	พิษณุโลก	ชัยนาท	อุบลราชธานี	ยโสธร	ชัยภูมิ	นครศรีธรรมราช	สตูล
รายรับการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	1,177	762	2,076	883	1,461	5,197	1,066
รายรับการขายสินค้าให้ภาครัฐ	26	9	8	124	9	89	46
รายรับการเป็นสินค้าทุน	90	22	7	24	71	24	2
ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ	3,050	1,808	124	318	415	1,481	235
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	117	145	130	539	1,378	5,050	1,277
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	16,500	6,883	7,691	3,757	11,101	27,098	16,815

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สำหรับมูลค่าการขายสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าจังหวัดพิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ชัยภูมิ และสตูล เป็นจังหวัดที่มีมูลค่าการขายสินค้าอุตสาหกรรมให้กับครัวเรือนมากที่สุด ส่วนจังหวัดยโสธร และนครศรีธรรมราชมีการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไปต่างจังหวัดมากที่สุด ซึ่งรายละเอียดอื่นๆ ดังตารางที่ 5.15

ตารางที่ 5.15 มูลค่าการขายสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	พิชณุโลก	ชัยนาท	อุบลราชธานี	ยโสธร	ชัยภูมิ	นครศรีธรรมราช	สตูล
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐเรือน	8,878	4,546	8,793	2,899	8,342	17,842	4,422
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	46	53	116	91	194	154	62
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	1,390	565	1,456	32	532	670	179
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	792	172	- 110	104	- 8	5,118	- 196
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	3,649	1,704	5,041	123	1,906	11,226	3,321
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	5,661	2,133	7,995	3,103	4,885	31,890	3,524

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ส่วนมูลค่าการให้บริการเพื่อการบริโภคของภาคครัวเรือน ภาครัฐ การลงทุน สินค้าคงเหลือ การส่งออกต่างประเทศ และการส่งออกต่างจังหวัดของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าทุกจังหวัดมีการขายบริการให้กับภาคครัวเรือนมากที่สุด ดังตารางที่ 5.16

ตารางที่ 5.16 มูลค่าการให้บริการเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	พิชณุโลก	ชัยนาท	อุบลราชธานี	ยโสธร	ชัยภูมิ	นครศรีธรรมราช	สตูล
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	18,303	9,775	31,906	5,665	12,786	26,475	5,531
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	15,041	5,226	17,731	4,901	9,016	19,772	3,523
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	8,537	2,193	5,610	1,072	2,955	6,747	1,159
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	516	213	335	108	161	1,238	14
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	173	96	219	111	819	2,768	205
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	10,222	5,600	2,827	6,026	10,022	26,264	3,649

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

5.3 สรุปการวิเคราะห์การเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากการวิเคราะห์ดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) พบว่ามีเงื่อนไขในการพิจารณาอุดสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำของจังหวัด นั้นคือกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นน้ำหรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นกิจกรรมการผลิตที่ใช้เป็นวัตถุดิบในกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป และกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายน้ำที่ต้องนำผลผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของตน ซึ่งจากเงื่อนไขข้างต้น พบว่ากิจกรรมการผลิตที่ทำการศึกษาจากทั้ง 7 จังหวัดส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการผลิตปลายน้ำ โดยจังหวัดที่มีกิจกรรมที่เป็นปลายน้ำมากที่สุด คือ จังหวัดพิษณุโลก โดยรายละเอียดแสดงในบทที่ 4 และตารางที่ 5.17

ตารางที่ 5.17 จำนวนกิจกรรมต้นน้ำและกิจกรรมปลายน้ำ แยกรายจังหวัด

หน่วย: กิจกรรม

จังหวัด	จำนวนกิจกรรมต้นน้ำ	จำนวนกิจกรรมปลายน้ำ	จำนวนกิจกรรมรวม
พิษณุโลก	17	47	64
ชัยนาท	24	40	64
อุบลราชธานี	21	43	64
ยโสธร	23	41	64
ชัยภูมิ	21	43	64
นครศรีธรรมราช	22	42	64
สุโขทัย	21	43	64

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2548. ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2548. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2541. ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี 2541.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2543. ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี 2543.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2549ก. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2549: ชัยนาท.

_____. 2549ข. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2549: ชัยภูมิ.

_____. 2549ค. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2549: พิษณุโลก.

_____. 2549ง. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2549: นครศรีธรรมราช.

_____. 2549จ. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2549: ยโสธร.

_____. 2549ฉ. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2549: สตูล.

_____. 2549ช. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2549: อุบลราชธานี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2550ก. สมุดรายงานสถิติจังหวัด พ.ศ.2550: ชัยนาท.

_____. 2550ข. สมุดรายงานสถิติจังหวัด พ.ศ.2550: ชัยภูมิ.

_____. 2550ค. สมุดรายงานสถิติจังหวัด พ.ศ.2550: พิษณุโลก.

_____. 2550ง. สมุดรายงานสถิติจังหวัด พ.ศ.2550: นครศรีธรรมราช.

_____. 2550จ. สมุดรายงานสถิติจังหวัด พ.ศ.2550: ยโสธร.

_____. 2550ฉ. สมุดรายงานสถิติจังหวัด พ.ศ.2550: สตูล.

_____. 2550ช. สมุดรายงานสถิติจังหวัด พ.ศ.2550: อุบลราชธานี.

_____ . 2550๊. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ.2550: ชัยนาท.

_____ . 2550๙. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ.2550: ชัยภูมิ.

_____ . 2550๙๙. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ.2550: พิษณุโลก.

_____ . 2550๙๙. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ.2550: นครศรีธรรมราช.

_____ . 2550๙๙. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ.2550: ยโสธร.

_____ . 2550๙๙. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ.2550: สตูล.

_____ . 2550๙๗. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ.2550: อุบลราชธานี.

อัท๊ร พิศาลวนิช. 2549. องค์ความรู้รายได้ประชาชาติของไทย.

อัท๊ร พิศาลวนิช. 2543. เมตริกซ์บัญชีสังคม (Social Accounting Matrix: SAM) และตาราง ปัจจัยผลผลิต (Input-Output Table) เพื่อวิเคราะห์ผลผลกระทบทางเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร.

อัท๊ร พิศาลวนิช และคณะผู้วิจัย. 2550. การศึกษาโครงสร้างปัจจัยการผลิตและผลผลิตสำหรับกลุ่มภาคใต้ต่อนกลางเพื่อประเมินผลด้านเศรษฐกิจ.

ภาษาอังกฤษ

- Atikul, J. 1978. Regional Accounts and Input-Output Accounts for Chon Buri Province, Thailand. Bangkok: National Institute of Development Administration, mimeographed.
- Atikul, J. 1979. Input-Output Account of Chiang Mai. Bangkok: National Institute of Development Administration, mimeographed.
- Borwornsri Somboonpanya. 1980 Thailand Interzonal Input-Output Tables with Reference to East Thailand.
- Bui Trinh, Franciso T. Secretario, Kim Kwangmun, Le Ha Thanh and Pham Huong Giang. Economic-Environmental Impact Analysis Based on a Bi-region Interregional Input-Output Model for Vietnam, between Hochiminh City (HCMC) and the Rest of Vietnam (ROV), 2000
- F. Bazzazan, M. Alavinasab and A.A. Banouei(2005) Construction of Regional Input-Output Table and Its Applications : the case of Yazd Province.
- Isard, W. 1951. "Interregional and Regional Input-Output Analysis: A Model of a Space Economy." Review of Economics and Statistics, 33, 318-328
- Isard, W. 1960. Methods of Regional Analysis. Cambridge, Mass.: M.I.T. Press
- Jamlong Atikul. 1978. Regional Accounts and Input- Output Accounts of Cholburi Province, Thailand.
- Leontief, W.W. 1953. "Interregional Theory." In Leontief et al.1953. Studies in the Structure of the American Economy. New York: Oxford University Press.
- Leontief, W. and A. Strout. 1963. "Multiregional Input-Output Analysis." In Barna, T.(ed.) (1963). Structural Interdependence and Economic Development. London: Macmillan.
- Office of the Government Statistician. Queensland Regional Input-Output Tables 1996-1997, 34 Industries.
- Ramana, D.V. 1969. National Accounts and Input-Output Accounts of India. Bombay: Asia Publishing House.

Richardson, H.W. 1972. Input-Output and Regional Economic. Trowbridge, Wiltshire: Redwood Press Limited.

Stone, R. 1961 Input-Output and National Accounts. Paris: OECD.

ເວັບໄຊສົດ

<http://www.nakhonsithammarat.go.th/>

<http://www.satun.go.th/>

<http://www.ubonratchathani.go.th/>

<http://www.phitsanulok.go.th/>

<http://www.chainat.go.th/>

<http://www.yasothon.go.th/>

<http://www.chaiyaphum.go.th/>

http://www.industry.go.th/min/intro/province/Nakhonsithamarat/facdata_con.htm

http://www.industry.go.th/min/intro/province/Satun/facdata_con.htm

<http://chainat.nso.go.th/main.jsp>

http://chainat.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp

<http://phitsanulok.nso.go.th/main.jsp>

http://phitsanulok.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp

<http://chaiyaphum.nso.go.th/main.jsp>

http://chaiyaphum.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp

<http://yasothon.nso.go.th/main.jsp>

http://yasothon.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp

<http://ubon.nso.go.th/main.jsp>

http://ubon.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp

<http://nksitham.nso.go.th/main.jsp>

http://nksitham.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp

<http://satun.nso.go.th/main.jsp>

http://satun.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp